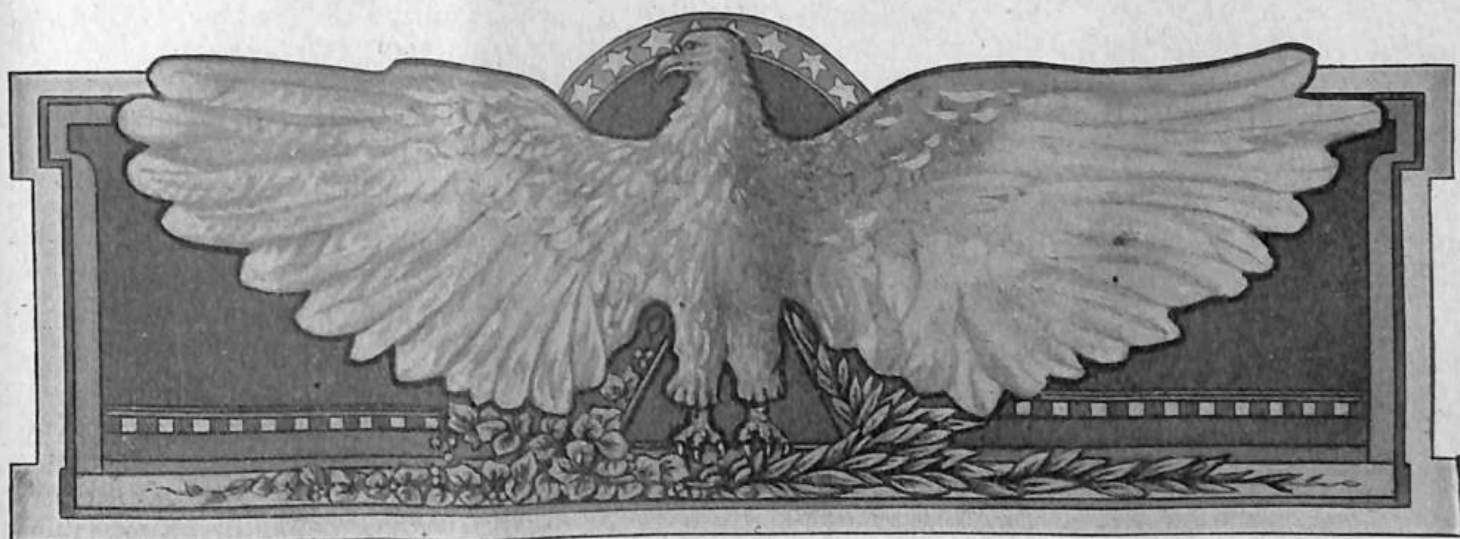

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVIII.

CHICAGO, ILL., 15. LISTOPADU 1916.

ČÍSLO 11.

“Vzhůru pro vlast!”
(Dle olejového obrazu br. K. Novýho.)

V JEDNOM ŠIKU ...

Po modrých vlnách bratři kynou z dáli,
spor svaký utichá,
kdy v srdcích ohně hárající vzplály,
syn k matce pospíchá.

Ni dravý Mars jak lovec v léči
vás v práci neděsí,
ni víchor zlý a blesků nebezpečí,
jež kmitá nebesy.

Žas hrud' nám chytá — těžko, těžko chápat
té lásky velikost',
jež přes oceán v dalný, šerý západ
si klene zářný most.

My ne, jsme slábi, sotva pochopíme
té vaši touhy žár,
ne skutky, jen utrpením zápasíme,
to bídy — nad pohár.

Však nadšení, jež chvilku vzdme se křísí
vše srdce upjatá,
vám za to díky vznese na sta tisíc,
vzpomínek ze zlata.

A vlast' — Až znova svobodná a ne cizí
vás v náruč přitlačí,
dá slzu svou vám jako dýmánek ryzí,
a ta vám postačí . . .

S. A. P.

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Sdružíme se! V jednotách našich N. J. S. a v jednotách Župy Fuego-Tyršovy hlasuje se v době přítomné o návrzích, jakž vypracoval dotýčný výbor spojovací a T. J. S. Chicago přijala za své a z mimořádné schůze Výkonného Výboru našeho, dne 22. října t. r. rozeslány jsou na všechny naše jednoty i sbory Sokolek. Odpovědi příznivé již z mnoha stran došly, jinde na schůzích články návrhů za článkem se probírá a jsme si jisti, že tentokráte dojde splnění touhy sloučení, musí dojít, považíme-li, co ve staré vlasti se děje, jak bídná vláda Habsburků zachovala se vůči veliké České Obci Sokolské a Svazu Slovanského Sokolstva. Jaká jiná může býti naše odpověď, nežli jen upřímný a nesobecký postup jednotný, odpověď, která by vyzněla v souhlasu s přáním celé naší české veřejnosti volné a pokrokové, s přáním těch našich tam doma i těch, kdož dnes jsou v zahraničí vůbec a zejména těch, již vzdali se aneb nasadili životy své, krev svou a statky své, jako bratři naši nejlepší v řadách spojenců, slibivších osamostatnění vlasti našich českých i slovenských, až hrozný ten boj v nešťastné Evropě bude dobojován . . . Pokud naši jednoty se týče, obětuje se vše tomuto dílu nejkrasšímu, protože v následcích svých jen mnoho dobrého přinese, jakž poslední tři slety jeden za druhým v Chicagu pořádané byly nejlépe dokázaly. A půjdeme-li v jednom šiku mocném k nové práci — jednoty Dělnických Amerických Sokolů, hotoví se k svému pětadvacetiletí, jsouc s námi spojena po stránce technické již od delší doby — můžeme docílití výsledků přemnohých, jak po stránce technické, výchovné, tak i mravní, volné, národní, ano i povšechné a cnosti občanských se dotýkající, ba i dále pronikneme jistě i ku druhým kmenům slovanským! Šiky jejich čekaly jen na nás. Tož tedy sdružíme se! Vždyť za heslem tím pracoval vždy i geniální náš Tyrš, usiluje o jeden celek mohutný. Pronikavým umem základy položil. Nedočkal se díla hotového, teprve několik měsíců po tragickém skonu jeho ustavily se první Župy sokolské a z těch potom povstal mocný kmen České Obce Sokolské, z něhož nejen, že vyrůstaly silné větve žup, ale i bujné letorosty jednot slovanských, jež pojily se opět k velikému Svazu slovanskému. Teprve sdružením nastala doba pravého rozkvětu Sokolstva českého, teprve organizací patřičně ukázati se mohla cena výchovy tělesné i myšle, teprve v České Obci Sokolské vystoupilo se před soud národů, kteří dříve o Čechách nevěděli a o lidu našem nemajíce ani ponětí, přijímali spíše názor otrávený lží a pomluv "příteličků" ve Vídni, Berlíně a ovšem i v Pešti. Slety všesokolské předvedly žasnoucím zrakům ciziny cvičení Sokolstva číslicemi porážejícími. Konaly se zájezdy ku bratrům, národům slovanským i tam slety se pořádaly a neunavnou prací, počiny nadšenými šlo se k Francii, Belgii, do Anglie i Italie, přinášely se nové zkušenosti a nové poznatky a národ nejkulturnější ze všech větví slovanských za pomoci Sokolstva budoval prvý most vzájemnosti slovanské, zejména již i tehdy,

když na Rus se proniklo. Vzájemnost ta byla druhu naprosto praktického rázu. Také ve Spojených Státech amerických se pracovalo, také tu činili jsme se v jiném prostředí, za jiných poměrů a jiného ovzduší, seč bylo lze. I k nám došli bratři čeští, slibovali jsme jim, že sejdeme se u jedné mety společné — ale sliby naše vyzněly tehdy na prázdno. Dnes doba je jiná! Chápe se na obou stranách, že běží jen o věc sokolskou. Celek nade vše! Že chybili jsme mnohdy, že mnohé schází nám, kdož by si upíratí chtěl, když tak mnohé co schází snadno dá se upravit, vysvětliti, srovnati, pokud by zloba nezaslepila tu či onu stranu, aneb dokonce obě. Neříkáme, že sdružením spasíme snad naši starou vlast, nepovídáme, že po odhlasování budeme již moci klidně spochynout, naopak, pak teprve všechny síly své bude nutno napnouti, aby všechno splniti se mohlo, co sobě na vzájem od sloučení tohoto slibujeme. Vyšla ta touha vlastní z našich řad obou táborů, vyšla z vlastní naší potřeby a ze všech těch nadějí v lepší budoucnost a k té budoucnosti a opravdovému vítězství, jako vždy, dovede nás práce!

Přinesli jsme již několik ukázek o tom, jak se našim, zajatcům aneb internovaným vede na Rusi, ve Francii, aneb těm hochům dobrým, již se hlásili pod prapory spojenců, zde k cizinecké legii, tam k družině československé a p. V každém téměř případě jednalo se o bratry naše, členy jednot sokolských z Čech. A tu nás tak napadá, že by mnozí z našich mohli si v těch kterých rodinách sokolských vzíti po jednom zajatci, abychom tak děli v ochranu. Nemůžete si ani pomyslit, co takové věle, bratrské a upřímné sokolské slovo napsané může vykonati v té samotě, opustění, aneb ve stálé vzpomínce na domov a ubohou vlast. Takový zajatec, jehož adresu bychom vám milerádi zdlili, dostával by od vás ob čas nejen již vámi přečtené noviny, knihy a někdy nějakou tu pohledničku, již by vždy jeden člen rodiny a jiný poslati mohl, ale mohli by jste mu k vánocům poslat dollar, dva aneb více, koupit spodní prádlo, upravit obnošené, ale zachovalé šaty, zimník a jiné potřeby. Balíčky prostřednictvím Amerického Červeného Kříže poslané, dojdou jistě, když správná adresa a pokud se týče peněžitých příspěvků, též na místo určení se dostanou, jak na Rusi, tak i ve Francii, pokud sami jsme se přesvědčili. Nejedná se tu o nějakou příliš velikou výlohu, ale o příležitost, aby se těm bratrům dalo na jevo, že nejsou zcela opuštěni, že se leckde na ně vzpomíná a jich osud, že mají komu psát, když spojení s domovem jest naprosto přerušeno.

Když čteme úřední orgány velikých podpůrných jednot jako M. W. W., aneb úřední list typografických unií, vždy napadne nás proč na příklad naše veliké jednoty podpůrné nemají také svého vlastního Sanatoria čili ústavu, kde by ve stáří svém osamocení, vetchí třeba jinak majetní bratři a sestry mohli doznati klidného odpočinku, nemocní ná-

ležitého ošetření a zmrzačení potřebné péče nejen lékařské, ale jakž jen moderní ústav poskytnouti by mohl. Známe několik případů, kde nabízely se veliké obnosy naší správě útulny, zda-li by mohla místa takového poskytnouti, ale nešlo, neboť co je pro chudé, sotva vyhovělo by těm, za něž se platí a p. A přece jak snadná tu odpomoc! Kdyby bylo trochu dobré vůle, mohly by větší podpůrné organizace české postaviti si moderní Sanatorium nedaleko nynější útulny a siročince, ba mohlo by se vésti pod jednou správou a získalo by se v živlu svobodomyšlném nemálo, čili ukázalo by se, že jsme schopni i jiných prací humaních a co hlavního, naprosto praktických, živými a čilými pro živé! Ústav takový by se v době nejkratší sám vyplácel, stavba budovy mohla by se podniknouti společným nákladem našich podpůrných organizací mužských i žen i provedla by se tak, že byl by ústav nejen prvního řádu, ale za různých pomůcek, jakž jen Chicago, jako střed by poskytovalo, mohl by v mnohém ohledu předčítí podniky tohoto druhu jiných národností. Jsou bratři a sestry, již nemajíce tu nikoho rádi by si zaplatili v takovém českém útulku, takovém Sanatoriu, kde by se o ně náležitě pečovalo a v krásném okolí, jako zahrada upraveném na stará kolena poskytl domov, český domov za české obsluhy a českého vedení. Místo vedle útulny bylo by přímo ideální, jest na venku, na čerstvém vzduchu a v okolí, jež rázem svým jest naše.

Mohli bychom z toho míti radost, že na příklad stát New York zavedl povinnou tělesnou výchovu na školách veřejných, když tvrdí se, že nemá býti nějakého vojenského nátěru vůbec. Dobrá, ale jest tu jiná věc na pováženou, kde seberou se síly učitelské a cvičitelské najednou a do všech škol? V Pennsylvanii chtěli zase míti odborové školy pokračovací a když předloha byla přijata i zde se ukázalo, že schází odborové síly učitelské, čili bylo najednou uprázdňeno dosti míst, ale málo schopných učitelů a pak ti schopní za malý poměrně plat učit nechtěli. A tu se musí vzdáti čest' organisované práci, jež našla cestu z takových a podobných otázek i zděluje se: "V Harrisburgu, Pa. staly se kroky, aby založil se fond \$25,000, jehož použilo by se ku vzdělání uniových mužů tak, aby se státi mohli učitelé a ženy učitelkami v odborných a pokračovacích školách tohoto státu a to cestou legislativní, jakž státní federace práce v dotyčném výboru usiluje. Správa vlastní nalezala by se v rukou státních kolejních autorit. Federace práce, jež stála hlavně za předlohou o dětské práci, shledala, že nedostatek schopných a vycvičených učitelů jest stále příčinou toho, že jakékoli opatření v tomto směru vždy selhalo. Proto se přistoupilo k činu i má se pomoci školním radám v tom ohledu, to jest, aby zajistiti se mohly co možná nejlepší odborné síly učitelské. Státní federace poskytne \$300.00 ročního příspěvku k tomu fondu i požádá ústředí dělnických jednot v Philadelphii, Pittsburghu a Scranton, aby dala týž obnos; ústředí jiných měst \$200.00 ročně a ústředí měst ček po \$25.00 aneb více ročně až obnos fondu pět

a dvacet tisíc dosáhne. Státní koleje mají zříditi dvouletné kursy praktické i půjčovati studentům po \$300 ročně, když třeba. Kolej vypíše souběh a uděluje stipendia, ale pouze a výhradně schopným odborovým silám mužům a ženám, již jsou členy unii. Více federace nežádá, usilujíc jen o vlastní pokrok."

Minule viděli jsme obrázky v chicagské "Tribuně," nejmladších vojáků kdes na frontě a bylo tu i několik českých jmen, patrně synů nějakého kaprála a jiných rakouských náčelných "vlastenců," již na pensi čekají, ten řád a "vládní žlab". Však to nás ani tak nezarazilo, jako obrázek "skautů", rovněž Čecha. Svě doby jsme na hnutí skautů i v Čechách, jako zde pohlíželi skly militarismu. Jak v tom ohledu bylo doma za hrozné té války nevíme, ale zde v Americe sotva jsme se dostali s Mexikem do rozporu, již myslelo se, že organizace skautů v tak zvané "připravenosti" prokázati může vydatné služby, již proto, že jich celkem jest více po Spojených Státech, nežli vojinů a námořníků Strýčka Sama dohromady. Ale nedošlo na to, veliká tato organizace vycvičených hochů, zkázněných a utužovaných nemá se státi hříčkou militarismu. Tak aspoň oznamuje "Indianapolis News", kde Výkonný Výbor skautů v Americe prohlašuje, že oni jako organizace nikdy nedopustí, aby skauti se spojovali s nějakým hnutím militaristického rázu vůbec, aby pomahali všelikým organizacím "připravenosti" se ohánějícím. Jako celek jsou tedy proti choutkám militaristickým, aniž by obmezovali své jedince tím či oním způsobem. Tím ovšem není řečeno, že by hoši tito dosti utužení nebyli, že by nebyli schopnější jiných jako dobří vojákové. Ba naopak cvičí se právě venku v přírodě a mnohé jejich výkony jsou vojenského rázu. Ale prvou snahou celku jest vychovati z těchto hochů co možná nejlepší občany, již hlavně na sebe by spolehati se naučili. Jest to nová budoucnost národa a Výkonný Výbor jejich, věda, že jim bude svěřen osud vedení země této za několik let, nechtěl si vzít na svědomí, aby celek uvrhl v náruč militarismu, jehož následky dnes celá Evropa trpí a kdo ví jak dlouho trpěti bude a do kolika pokolení.

Když jsme tak v tom spojování, nemohly by některé menší jednoty sokolské, nalezající se tu a tam v nejbližším sousedství města Chicaga, aneb předměstí splynouti s některou větší jednotou, aneb dvě menší utvořiti silnější a p.? Stálo by za pokus a že by se osvědčilo dokazují nám dnes právě Sokol Klatovský a Sokol Chicaga. Před nedávnem byla síň Ladimír Klácel ve čtvrti zvané "za Vápenkami" prodána a tak Klatovskému Sokolu nezbylo nic jiného, nežli aby jinde se poohledl. Nový majitel chtěl větší nájemné, všechny české spolky se vystěhovaly i s českou svobodomyšlnou školou a také českého obyvatelstva nikterak nepřibývalo, neboť naši stěhovali se dále na Západ do lepších čtvrtí českých. Vyjednávalo se tudíž se Sokolem Chicaga a dnes padesáte členů Sokola Klatovského v den památný našeho Fuegnera připojilo se k veliké

jednotě Sokola Chicago, jež bude míti tak přes čtyři sta členů a že bratry i sestry následovaly ihned třeba ani dost málo pochybovati. Jsme si jisti, že takto spojené dvě jednoty tím větší činností rozvinou a že ku prospěchu svému i toho našeho celku pokračovati budou za zvýšené činnosti a upřímné snahy. A tomu zdar!

Není cíl náš jen utužení těla, ale též utužení mysle, spolu s vypěstěním pevných charakterů, pro vše dobré nadšených a neohrožených v hájení práva a pravdy! A tu nedá se upříti, že jsme vynikli někdy na tom či onom nářadí, v té neb oné hře a v jednotlivých evičeních tělesných, jejíž druhy jsme pro podívanou znamenitě rozmnožili novými ba i dle jiných vzorů, zároveň však jisto jest, že jsme v pozadu v nadšení upřímném, dobré vůli i v neohroženosti a to tím více, čím více jest planých řečí a nedostatek plodného činu, jakmile okamžité napnutí sil a skutečná dělnost názorů za účely povšechnými se vymáhá. Tyto vlastnosti nedají se z ciziny k nám přenést, ty musí vyrůst dle našich potřeb doma, ty musíme pěstovati sami a to především tím, když na paměti budeme míti vždy konečný cíl Sokolstva: povznesení mravní i hmotné celého národa! Na to nestačí "hrdla a statky" v ústech mít, ale nutno každým dnem se činit, pružnost a křepkost sbírat!

Člověk není něčím, co samo sebou by postačilo, alebrž jest součástíku toho velikého celku světového, toho vesmíru. Čili člověk jest částí přírody. S ní jest spojen mnohými páskami, od ní závisí a k jejímu vývoji přispívá jako vítr, jako vzduch a voda. Člověk přišel z přírody, žije a působí v ní a s ní a k ní se konečně navrácí. Člověk stal se jako celý druhý svět povstal na základě vývoje. Proto celkem od druhé přírody se nikterak nelíší. Avšak ve stupni tohoto vývoje nalezá se na bodu nejvyšším pokud víme. Vyvinul se z části přírody pozvolně ku tvoru rozumem nadanému, vlastní vůlí a silou, čili k bytosti jiných dokonalejší, nad jiné v té mocné přírodě vynikající. Ku stupni nynějšímu spěl poznenáhlu a v mozku jeho vyvinul se duch a mysl, jakž u jiných tvorů nenalezáme. V tom ohledu člověk nad zvíře vyniká, jemuž šedá hmota smyslu v mozku schází, a čím více člověk tuto šedou hmotu mozečnou, tkáň skládající se z jednotlivých buněk vůle a rozumování vlastního schopných posilujeme, utužujeme, tím více získáváme, čím lépe, hlouběji a statečněji dovedli jsme přemýšlet, k vlastním závěrům a úsudkům dospíváme, at' již v záležitostech jakýchkoli: víry, národních snah a lidu výchovy. A jako vývoji člověka přejeme, tak i vývoji stálého pokroku zejména Sokolstvo půdu připravovati má. A dle toho jest tedy povinností každého člena i členky sokolského sdružení, aby netoliko sám aneb sama — ve své rodině, ale i v kruhu svých vrstevníků, přátel, společností atd. působili ve prospěch neustálého pokroku národního, ve prospěch hospodářského, osvětového, politického a sociálního povznesení lidu svého. Vlast stará i vlast nová, národ a lid náš nesmí býti pouze nabubřelý

fráze žvástounů, nýbrž musí nám všem být eností, která mlčky sídlí v srdci muže pravého, jeví se ve veškerém jeho jednání a skutečích . . .

Jsou různé cesty, jak bylo by lze prospěti většímu rozmachu věci sokolské, lepšímu porozumění snah našich výchovných a jednotnému postupu i v této naší nové vlasti. Tak mohli by ti, kdož prospěti chtějí, předpláceti orgán, ten "Sokol Americký", aby posílal se do těch kterých kruhů, čítáren a knihoven spolků různých, českých a hlavně podpůrných, ano i do veřejných čítáren amerických, kde česká mají oddělení a p. Jistě by vždy našel se nějaký ten čtenář i snaže se věc sokolskou blíže poznati, možné, že by přišel k nám, že získali bychom novou sílu, aby věci naší zastance prospěl ve společnostech svých, kde na podporu mravní i hmotnou veliké výchovné instituce Sokolstva zapomíná se mnohdy, třeba dokázanou bylo věcí, že právě z řad sokolských nejlepší a nejzdravější rekrutuje se členstvo mnohých českých spolků a jednot podpůrných vůbec. Zmínili jsme se minule blíže a po stránce odborné, se stanoviska lékařského o tomto předmětu v orgánu veliké jednoty Č. S. P. S. v článku: "Podpůrné spolky a poměr jejich k Sokolstvu" a těší nás, že dostali jsme celou řadu souhlasných projevů i z těch kruhů, kde k Sokolstvu kdys pohlíželo se všeelijak, aniž by se uznávala důležitost těloevičných škol Sokolstvem vedených a na školy veřejné i námi tu a tam přeneseného vlivu zdravého.

Týdenník "Everymen" vycházející v Londýně přináší ob čas články v zájmu malých národů a u každé příležitosti zmínjuje se o národu českém a jeho snahách o samostatnost i našich v těch kterých řadách spojenců. V čísle ze dne 6. října nalezá se mimo pojednání o vzdání se 28. pluku "pražských dětí" i několik zajímavých úvah o Belgii, postupu Angličanů s amerického stanoviska a posudek o Sir Douglas Haigovi, o králi proti státníku v Řecku a p. V týdenním přehledu píše se pak jak následuje: "Tu a tam blokáda Německa poskytuje mnohdy i lecos zábavného. Před několika lety, ano i při vypuknutí války vešlo jaksí ve zvyk mluvit o německém "geniu organizačním". Tato legenda, která patrně má dosud obdivovatele v některých kruzích, měla býti odstraněna již za prvního týdne války, a sice tehdy, když Němci zasazujíce prvou svoji ránu znamenitě připravené války v dějinách vůbec, zapomněli přitáhnouti těžká děla svá k Lutichu. Pravdou o německé organizaci jest, že Němec jest dobrým vykonavatelem rozkazů to v rutině své, ale schází mu mnoho na vlastní schopnosti improvizace. Nešťastný válečný odbor potravní byl již tolik kritizován a to z většiny zcela správně a samými Němci, že jest skoro na divno, jak organizační genius pána z Batočkich mohl to vše chuděrka vydržet. Asi tak před rokem radilo se veřejnosti německé, aby se věnovala chovu prasat. Německá veřejnost poslušně následovala dané pokyny a začala kde se jen dalo krmiti vepře. Však oby-

vatelé měst, zejména v bytech činžáků, chovu vepřoviny věnovati se dle vládního nařízení nemohli a tak si prasátka jednoduše dali 'na stravu a byt' na okolní farmy čili hospodářství. Batoeki záhy na to však vydal rozkaz nový, to jest, že nikomu se nedovoluje porážka vepřového dobytka, který nebyl vlastníkem samotným a na jeho vlastním majetku a u jeho bytu vykrmen. Německý tisk hned po vydání tohoto rozkazu byl zahrnut protesty a všelikými posudky, jež o diktátoru potravním vyzněly ne zrovna lichotivě. "Hamburger Fremdenblatt" (orgán to města, kde je maso velmi drahé) na příklad přinesl několik těchto pathetických slov: "Že by jako i potravní odbor válečný měl touto dobou vědět, že prase nelze chovati v kleci jako kanárka, a že každý obyvatel města by rád vepřika sice si choval, kdyby jen měl k tomu nějakého vhodného místa, protože měšťák asi sotva mohl by vepře umístiti někde v předsíni bytu svého, aneb na balkoně". Mohli by jste si představit něco podobného u nás?"

"Zdravou, čistou nespokojenost, která nikoho nepodceňuje, nikoho neposkvrní, nikomu neuškodí, nýbrž věci samé a lidu prospěje," měl na zřeteli Tyrš, k vlastním úsudkům nabádaje a rozumování neobmezovanému, když řekl: "Kdo v smyslu tom největší nespokojenec, jen ten budiž za prvního spolubratra pokládán, však tenkrát jen, když i k svým omylům se bez rozpaků přiznati dovede, když cizímu nálezu a pokroku se rovněž, jak vlastnímu, těšiti umí, když osobnost mu nic a celek vše!" Takto, jedině takto ve své snivé mysli viděl Tyrš národ svůj v činnosti a přípravách o přebor na kolbišti světovém. Jako každý rozumný, vzdělaný a zdravý člověk, který neustává na tom co má, nýbrž dále se pídí, dále se snaží, aby jako jedinec vynikl a s ním ten jeho celek, aby využítkoval příležitosti ku svému a svých zdokonalení, tak i to Sokolstvo pokrokové v nové vlasti naší, ve veliké této republice snažíc se proniknouti, chce spojenými silami dnes k vítězství jíti na kolbišti druhých národů, s nimiž v ustavičné zde jest soutěži. A když pracovati budeme svědomitě k vyspělosti nejvyšší, výchově lidu svého, k ozdravení jeho a záchraně toho našeho dorostu, pracovati v jednom mohutném šiku, zdaliž ovoce práce té nebude lepším dosavadního zbytečného tříštění sil?! Tu i onde mnoho ještě schází, nám v N. J. S. třeba nové oživující krve, tam zase síly zvýšené a jinde lepšího pochopení požadavků společnosti naší, její snah a potřeb. Že dopustili jsme se mnoha chyb v minulosti? Dejme tomu, však šťastná přítomnost za dobré vůle a zvýšené činnosti společné přinéstí může výsledky žádoucí, jež řídit se budou dle dokonalosti naší tělesné, mysle a mravní. A co nebude lze vyřídití hned, co ponechati budeme muset sjezdu v otázce našeho spojení, co dnes ještě se nechápe, aneb za krátko vyskytnouti se může, kdo ten či onen bod úmluv vzájemných nebyl by snad dosti jasným, o tom všem rozumně uvažující, půjdeme k dílu společnému společně a bratrsky, jen aby nikde zbytečně se nenarazilo a staré rány nejitřily.

SNAHY O KULTURNÍ JEDNOTU VŠECH NÁRODŮ SLOVANSKÝCH.

Zdálo by se, že snahy o kulturní jednotu všech národů slovanských pěstovati by se měly hlavně jejich tiskem, ano zdálo by se zejména v těžké době nynější velikého zápolu a strašné války evropské, že jednotlivé kmeny slovanské tím spíše chápají by měly povinnost ku které se třeba hlásiti straně, kam obrátiti všechnen zřetel svůj, aby z tohoto boje nadvlády, útisku a pronásledování vyšlo Slovanstvo nejen volné a svobodné, ale očistěné, svorné a kulturně nad jiné povýšené, protože bije se pouze a jediné za pravdu a právo se svými spojenci, již slíbili malým národům všem chrániti právo jejich na žití a vlastní rozvoj svůj! A tento slib měl by býti posilou všem těm bratřím našim a sestrám ve vlastech našich slovanských, trpícím, krvácejícím, ano i zdeptaným, jako měl by nutkati všechny ty syny a dcery pocházející z jedné rodiny slovanské, po světě rozptýlené, v zahraničí a hlavně v této naší nové vlasti, veliké republice Spojených Států amerických, aby pomahali, aby snažili se učiniti vše co těm tam doma schází, co vyžaduje sice našich obětí, však obětí celkem a poměrně menších těch, jež na oltář svobody Slovanstva klade dosud Rus v první řadě a položily nešťastná Srbijs a Polska.* Nač si toho upíratí, nač klamati se zámyslně, když přece víme, "kdo strašné ty jatky lidské v Evropě vyvolal", proč je vyvolal a že šlo jen o záhubu nejen národa srbského Němčkem napadeného, ale o odstranění ruského a tedy slovanského vlivu na Balkáně, o cestu, jež vedla by přes Cařihrad do Asie a zájmy německé i obchodní nadvládu podél dráhy výhodní až po Bagdad a přes Kairo do Egypta. Tak Němec tlačil se na Východ a Rakušák byl mu, třeba tu bylo národů slovanských nejvíce, pokud kmenů se týče, pouhým mostem k dosažení německých snah. Německý tisk připravoval po leta půdu, nejen k tomuto rozmachu, k odvetě vůči Francii, ale i k přemožení vlivu Anglie, Italie a co hlavního, velikého Ruska. A bylo zásluhou tohoto německého tisku, že v každém sídelním městě té které državy na Balkáně vliv německý pomalu, ale jistě dral se v před, pomahaje obchodu a průmyslu na jedné a diplomatickým a politickým zájmům na straně druhé, zejména tam, kde německá knížata již dostala se na trůn a tak cizákem ovládaných národů slovanských i jiných. Tisk německý podporuje vládu svou, vypomahal i v zařizování německých ústavů kulturních, učilišť a škol i pečoval všemožně o uplatnění výchovných ideí germánských, kdekoli se dalo: v Cařihradě aneb v Athenách, v Sofii aneb v Bukurešti, na Cetyni aneb v Bělehradě. Tak pracovaly v Evropě i jinde veškeré německé časopisy, kterým z říše docházely pokyny a německý tisk židovsko-uherský věren těmto pokynům, pomahal zkázniti veškeré šiky národa německého a štváti proti všemu, co bylo slovanské. A mezi tím,

*) Že Němci dali Polsce "samostatnost" na papíře, na věci mnoho nemění i doufejme, že se Poláci nedají nachytat.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15 každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Dr. J. RUDIŠ. JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

Editor:

SUBSCRIPTION \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázku, zděl tak rovněž i výpravní listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravnímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku kterému jednání náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravnímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravní listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

co rozpínavost německá rostla, my Slované jako obyčejně se svářili na vzájem, bratr s bratrem se bil a Němčík chutě mnul si radostí ruce kdekoliv podařilo se mu "bratrský mejdán" rozpoutati, slovanské myšlenky uškoditi. Že tomu tak "nejlepší zrcadlo" tisk slovanský vždy a všude dokazoval, ano i v dobách, jež nesly potřeby vzájemné, jež nebylo lze řešiti jen tak primitivně. Tak bylo doma a tak bylo i mezi námi zde, za tou velikou vodou! Povídati a házetí frázi o všeslovanské vzájemnosti naučili jsme se pěkně, jen co je pravda, ale ku praktickému řešení veliké otázky velikého významu i pro nás zde jsme se pro samé titěrnosti, samé maličernosti a zbytečné škorpení nikdy nedostali a do stati nemohli, protože právě ten náš tisk v tom ohledu nehnul ani prstem, ba v mnohých případech, žel neuměl hnout věcí, kterou patrně nechápal! A přece na kolik jest v té vzájemnosti slovanské i po stránce praktické, na kolik dalo by se vykonati v této naší republice na vlastní nás všech prospěch, kdybychom k jednotnému postupu se odhodlali a dle toho tiskem svým pracovali. Jaký mohl by býti vliv náš politický, obchodní a národohospodářský a hlavně ovšem i kulturní, kdybychom znali sílu svou, schopnosti své a všechny ty prostředky, jimiž již dnes vládeme, vynikající mnohými institucemi a organizacemi výchovnými i odbornými nad příslušníky jiných národností, s nimiž tu jsme bez odporu ve stálé soutěži, nemluvě ani o spolecích našich podpůrných, výpomocných, průmyslu a práce. O co mohli bychom býti dále, kdybychom na vzájem si ruku podali a šli i společně, kde dnes o osvobození našich tam doma se jedná, kde nyní jakož i po válce tolik bude pomoci mravní a hmotné třeba i tisku našeho stálá péče a soustavné

poučování, vedle všeho toho, co dnes každý kmen zvláště konáme, tříštíce síly své a zapomínající slov Svatoplukových o prutech spojovacích, jež v silném, zdravém a mohutném celku těžko se lámou, kdežto proutky jednotlivé i pod menším nápoem praskají

Bylo roku 1887, kdy napsali jsme řadu článků "Češi a Poláci", "Češi a Slováci" a "Češi a Srbové" a p., v nichž poukazovali jsme na možné výhody vzájemnosti slovanské, ano i výhody, jež musely by vzejíti ze styků společenských, styků výchovných a národohospodářských, jež záhy na poli občanských eností a vzájemné posily politické ukázaly by výsledky takové, že nebyl by již žádný Slovan, at' ten či onen pouhým nástrojem různých klik politických a jiných, pouhým "zbožím pracovním" s nimiž netřeba počítati, aneb živlem nežádoucím. Činnost naše poučením vzájemným, poznáváním se a vzájemnou výchovou by se doplňovala i šlo by se k metám nejvyšším a to tak, že vliv tisku našeho i jinde by a u všech příležitostí se pocítoval. Kruh čtenářstva by se jistě rozšířil a národní snahy naše v jednotlivých táborech se rovněž posílily, vedle celku zmohutnění. Idea slovanské vzájemnosti docházela pochopení již od nejstarších dob hlavně u nás Čechů a nyní toho pochopení mělo by býti nejvíce! Novodobá myšlenka slovanská sesílena a přerostena od druhého pololetí osmnáctého století nyní v dvacátém století krví se pečeti na bojištích evropských a nám zde zejména v tisku slovanském ukládá určité povinnosti ku splnění snah osvětových, národních, ano i politických a hlavně ovšem výchovných v lidu našem i jeho záchranu v budoucnu! Žijeme tu sice za jiných poměrů, v jiném prostředí a ve styku s mnohými živly jiných národností, ale to nabádati musí nás k napjetí všech sil na sebezachování, jako zachování těch našich tam doma

Mluvíti jen, nestačí nikterak, taková vzájemnost a jednotnost slovanská, bylo by málo, neboť evropské udalosti posunuly slovanskou otázku do mnohem vážnějšího postavení a rámce výraznějšího i v zemi této, kde není nám nic na překážku, a bychom si neporozuměli, nevěděli, kterou jedinec opravdovou cestou se bráti. Některé strany naše balancují mezi dvěma dosud protilehlými póly: jeden se zove Rakousko a druhý Rusko. Jako červná nit vine se dějinami Slovanů tato balancující tendence a tisk náš někdy jeví dosti silnou dávku bezradnosti! V jednom však všichni se shodujeme, že po válce této bude po Rakousku, musí být a ty vzdávající se mnohé pluky slovanské, naše české družiny, pomocná družstva, jako hnutí za osvobození všech našich vlastí nejlépe dokazují, neboť Austria stala se slovanské společnosti i všem lidem spravedlivým čímsi zosobněným, basilisčem a tak vítězství spojenců jest naším vítězstvím, jest vítězstvím slovanské a tedy národnostní otázky a vítězstvím bratra, jenž povždy za bratry své meče tasil, vítězstvím veliké Rusie.

To si musíme uvědomiti, to musíme znáti a o tom jiné dle sil svých poučovati, působíce ovšem

v řadách svých k tomu, aby Slovanstvo veškeré hlavně u Američanů získávalo na jméně a zvuku dobrém, aby seznal naše práci, naše přičinění i naše snahy, museli přijít k tomu náhledu, že nejen všichni Slované jsme dobrými americkými občany, ale původu svého dbalí, byli jsme a budeme pro rovnost a svobodu všech národů uvědomělých a přičinlivých.

Musíme tudíž do věci jít hloub, organisovati se a postupovati v jednom šiku zkázněném soustavně. Že provést se dá, že po stránce praktické může přinést i nejlepší ovoce, dokazuje bezesporně na příklad výchovná instituce, jakou jest to naše Sokolství, jež i v době zkoušky nejtěžší se osvědčilo! Vznesené idey Tyršovy, jako projev touhy po dokonalejším, volnějším a silnějším žití národním, staly se záhy majetkem všech Slovanů. Bylo to zcela přirozené, že právě zvláštní rysy výchovy sokolské, upozornily na sebe také ostatní národy slovanské, kteří byli pronásledováni týmž osudem, úpěli a zápasili ve vlastech svých se stejnými poměry nevolnickými. I zde v Americe ukázalo se, na kolik Sokol přispěti může k povznesení lidu svého. Ovšem, že se myšlenka sokolská na půdě jiných národů slovanských nedařilo hned tak, jako v půdě, ze které vyrostla, vždyť chyběl jí tam z počátku zvláště užší vztah ke vnitřní povaze lidu a tak bylo mnoho pokusů zmařeno nepochopením, nepřiznáním doby, nedostatkem vůdčích sil, zejména v tisku a p. Ale tu přišly společné slety, jež mocným popudem k nové byly činnosti a vzpruhou k zahájení nové práce slovanské, vedle zájezdů českých výprav sokolských k bratrům slovanským a konečně i do všech těch zemí, kde dnes jsou naši spojenci, míníme ovšem v první řadě Francii, Belgii, Itálii a Anglii. První sítě učení Tyršova zde v Americe pak po našem vzoru a na náš popud v půdu svou vložili bratři Poláci, pak bratři Slováci, Slovinci, Srbové a Chorvaté a konečně i Rusíni. Všude stalo se Sokolstvo pevným článkem národního ústrojí čili všude zbudován byl můstek té pravé vzájemnosti slovanské, ano i tam, kde sice dbalo se pečlivě výchovy mládeže, ale dle vzorů cizích kdys, neli docela německých, jako bylo do nedávna i na Rusi. Tu německé Turnvereiny s úspěchem byly zakládány a snaha sokolská se rozvíjela, až konečně i tam přiblížili se vlivem našich učitelů ke společnému kmeni sokolskému. A stalo-li se tak Sokolem, proč by nemohlo se státi tiskem — tiskem slovanským, jenž převzal by tu nejkrasší úkol, nejen výchovný, ale i hlubokého významu, když působilo by se na společné naše i kruhy jiných poučení i seznámení se se všemi tužbami našimi. Ukázali bychom v čas, když doma zatím nemohou, že Slované nejsou výbojní, ale brání pouze, co jim příroda svěřila doma, kdežto zde vedle jiných národností, že zdatně uplatní se hodlají, naplňující ten veliký "melting pot" krví zdravou a silami dobrými! Doklady o tom, důkazy přesvědčující a jediné správné informace mohli bychom, jsouce spojeni, podávati, protože "pero mocnější jest meče" tiskem — naším tiskem, čili zařídili bychom si ve velké a rozvětvené slovanské tiskové

kanceláři, jež byla by ve spojení s naším Č. N. S., Lীগou slovenskou, jednotou Jihoslovanů a druhých ústředí, i svůj společný a vlastní "časopis pro časopisy". V časopise tom, anglicky psaném, kde každá národnost měla by své rubriky, své ukázky, překlady velikých a vlivných listů svých i díla nadšených pracovníků a významné články a úvahy jejich, podávali bychom všichni společně v přehledu pečlivém a odborně řízeném, co znáti by měly širší kruhy veřejnosti o každé jednotlivé větvy slovanské zvláště a o Slovanech vůbec, psali bychom, přinášely významné posudky čelných listů evropských, pracovali soustavně i postupovali proti všemu dosavadnímu předsudku a nahodilým překážkám, jakž den ode dne se jeví. Musel by být měsíčník, magazin prvního rázu, přinášeti v překladu vše co důležité z vymožeností Slovanů ve vědě, umění, písemnictví a práci a vypraven tak, abychom s hrdoostí poukázati mohli na tento pramen informační, jako pomůcku, která na každém stolku sebevětšího listu by mohla obstáti a zdarma na kruhy ty rozesílána, leckams by se dostala. Máme dnes již řadu odborníků, máme i dosti sil vydatných, jež úkolu takového by se jistě podjaly, ano máme vzájemně dosti materiálu, jenž na jisto by získal nám uznání a porozumění i tam, kde dnes sotva znají hranice našich starých vlastí, aneb hází naše osady na roveň živelů všelikých. Náklad na toto dílo záslužné nesly by ty naše organisované celky všech Slovanů v ústředí zastoupených, jež občas scházely by se ku společným poradám a tak tisk náš slovanský a společný v rouše anglickém vykonati by mohl mnoho, ba zasáhl by i tam, kde snad již pomíjelo se řeči mateřské v našich vlastních kruzích u dorostu, jehož jsme si byli nehleděli. Na tisíce jest míst, kam by takovýto přehled věcí slovanských se posílali mohl, kde mohlo by se působiti i přímo na vrstvy odborné, jako ve veřejných knihovnách, čítárnách amerických i jiných ústavů, na školách vyšších, universitách a p. Spůsobem tím věc naše vcházela by v známost a náklad za předplatné tisíců všech našich spolků a nadšených jedinců podpory, v celku jistě by se vyplatil, po stránce mravní pak dosah vlastní byl by nezměrným, nemluvě ani o praktičnosti takového podniku rázu všeslovanského. Že již mnohé pokusy se staly? Co na tom, když by tentokráte pocházelo ze středu mužů pera, ze středu těch, kdož věci slovanské zasvětili všechny služby své, volnosti, svobodě a státoprávní autonomii vlasti svých nejlepší své myšlenky

Neradi říkáme, abychom učili se od Němců. Ale povážme-li, jakou Němec vyvodil kázeň veškerého Německa, jak dovedl pro Německo nadehnouti i vše za hranicemi, co rodem bylo německé, jak dovedl doma vlasti své obětovati všechno-všecinko, tu musíme se zamysleti. A vidíte, právě všechny ty německé snahy a tlak na Východ, všechny ty německé a pak maďarsko-německé kombinace v Evropě, dodávaly vždy jihoslovanské otázce neobvykle široké koncepcie, neobvykle hutné struktury a svými zubcovými okraji zasáhly i do těl nejbližších stojících severních Slovanů, především Čechů a konečně i Po-

láků a Slováků. Nyní jedná se o samostatné demokratické státy, třeba s cizinou zdělit, vlastní vývoj postupu rekordovati! Zejména Čechové a Slováci svým zeměpisným postavením a Čechové hospodářským rozvojem i kulturním posláním dosáhnouve jednotlivými podniky břehů Adrie, nemohou se jako budoucí stát česko-slovenský vytlačit nechat z rámce této otázky. A budou-li klímem proti Němectví, dle přání Ruska, uznají sami Jihoslované, že třeba tu vzájemné pomoci. A sice nejen hospodářské po válce tak nutné, nýbrž i politické! Přiblížilat' se již doba, kdy bude třeba společně formulovati programové stanovisko severních i jižních Slovanů v příčině otázky vzájemnosti a hlavně většího spojení i s Ruskem. Vráti se přesvědčení z let prvního slovanského sjezdu v Praze 1848 a z následujících let: "že bude třeba vypracovati teorii o politické souvislosti mezi problemem severoslovanským a jihoslovanským". Tu přijde na řadu hospodářský vývoz, kulturní snahy a utužení vzájemné, jež úžeji a úžeji poutati bude nás navzájem sterými svazky společných zájmů. My zde zatím můžeme připravovati vhodnou půdu a tisku našemu případně veliká ta úloha v míře netušené.* Musíme ovšem i my vystoupiti z mezí pouhého místního pojmání věci a separatismu. Musíme nadzvednouti se nad obzory krajinských rozhledů, spolků a společků. Jen přehlednouti smělým pohledem celou situaci a pocítiti vůli ku zpracování nejen částí, nýbrž celého onoho svazu otázek, jež se dohromady zovou: Vzájemnost slovanská doma i všude, kde Slovan bratry má! Končí slovy Scheinerovými: "Slovanstvo vstává a sbírá síly své k novému životu, k novému vzletu. Sokol, slovanský sokol, nechat' mu letí v čele k vysoké metě osvěty a svobody! Na zdar!"

*) Představujeme si totiž tak jako slovanskou Revue, jako "Slavic Review of reviews", "Slavic Literary Digest" aneb "Slavic Echo", na jméně by nezáleželo, jako na vlastním obsahu, protože dnes jest bez odporu nejdůležitější konati propagandu v anglické veřejnosti i veřejnosti americké pro rozbití a rozdělení Rakousko-uherské monarchie a pro utvoření samostatných států slovanských, jakž jest všech nás v plánu. Jest třeba propagovati náš program v rouše anglického tisku, který jest na světě nejrozsáhlejší a nejbližší, jest třeba konati i přípravy a půdu připravovati pro otázky budoucnosti a odkud dít se může lépe a úspěšněji, nežli spojenými silami všech nás Slovanů, hrđých na občanství své americké, právě z této naší veliké republiky, kde není ani censure, ani jakéhokoli jiného omezení tisku i snah, jež dojista jsou jen v souhlasu s demokratickými institucemi nové naší vlasti. Když pak publikaci té vtiskla by se pečť vydavatelstva, veliké slovanské organizace žurnalistů, aneb jejich slovanské tiskové kanceláře, vedle vlastního rázu a pomoci druhých velikých organizovaných celků, jednot a spolků slovanských, nebylo by již pouhou vidinou, ale jistě jen praktickým a soustavně vedeným činem hluboce založeným, zejména, když tak zvané "Advance Copies" důležitějších statí časových posílaly by se napřed tisku cizímu.

Každý český člověk, utužený sokolskou tělocvičnou ve svém těle i cnostech, musí být zároveň člověkem oduševnělým, tak aby vždy a všude podával každému důkaz o tom, žeť jest dokonalým člověkem. Duchovec.

Jos. Čermák:

K SLOUČENÍ SOKOLSTVA.

Že za nemožné pokládané věci stávají se často možnými, o tom k svému nemalému podivení přesvědčil jsem se ve chvíli, kdy výbor pro sloučení Sokolstva předložil návrhy na jejich základě sloučení provedeno býti má. Za nemožné pokládal jsem, že by článek, který do návrhu vřaděn byl hlavně proto, aby na prvním místě vzbuzena byla obapolná důvěra, který má býti zárukou pro budoucnost, aby spor o krok stal se nemožným — že tento článek mohl by se státi předmětem nepříznivých posudků, že mohl by vyvolati nesprávné výklady, že by vůbec někdo mohl viděti v něm osobování autority, která jediné sjezdu náleží, čili že by výbor chtěl sjezd v něčem obmezovati. A přece se tak stalo.

Účelem těchto řádků není někoho přesvědčovati; každý oprávněn jest ku svému úsudku. Chei jen poukázati na mylné pochopení smyslu článku, chei poukázati na nesprávný výklad jeho, tak aby členové, až hlasovati budou, věděli, proč článek onen v návrh vřaděn byl, aby věděli, jaké pohnutky vedly navrhovatele, když za přijetí článku toho se přimlouval.

A tu na prvním místě prohlašuji, že článek ten nepochází od zástupců Župy Fugner-Tyrš, ale že původcem jeho jest pisatel, tedy člen N. J. S., který nikdy nebyl nakloněn náhlému, úplnému sloučení, ale když si sloučení celek přeje, jest hotov vynaložiti vše, aby sloučení nejen docíleno bylo, ale aby bylo trvalým. Nebot' kdyby se ani tento pokus v době pro nás tak kritické neměl zdařiti, dalo by si Sokolstvo vysvědčení, kterým by se žádný poctivý Sokol před veřejností honositi nechtěl!

Článek, o který se jedná, praví, "že ani sjezd nebude míti práva krok ten neb onen měniti, pokud jedné jednoty stávatí bude, která by jej nositi chtěla."

Proč jsem článek onen navrhl?

Poněvač z dob minulých vím, že obava o krok byla základem nedůvěry a poněvač jsem přesvědčen, že obapolná důvěra jest první zárukou zdatu. Bez této nelze o sloučení jednati. Jediné slovo v nepředložené chvíli pronesené o možnosti, že většina si později může rozhodnouti o kroji jak si bude přát, jest s to zmařiti vše. Takové poznámky mohly by zvrátiti vše již ve chvíli, kdy sloučení mělo by býti uskutečněno. Kdo může ručiti za jednotlivce? Nikdo — a přec hlas jednotlivců může způsobiti hodně zla ve chvíli, kdy svorné práce jest třeba.

Řekne-li se na jedné straně že "za několik roků veškeré Sokolstvo americké bude červené . . ." a z druhé strany na to slyšíme, "že většina si ve sjezdu udělá co bude chtít . . ." tu jedinou cestou takovým nepředloženým projevům čeliti jest článek, že sjezd krok rušiti bez svolení jednot nesmí a tak veškeré obavy před možným sporem v budoucnosti rázem zaplašiti.

Byl pronesen jedním bratrem náhled, že "výbor staví se nad sjezd, když chce sjezd v jeho moci obmezovati." I nad tímto výkladem zůstávám státi v údivu. Dává-li výbor návrh, nestaví se nad sjezd.

Pouhý návrh ještě není zákonem! O návrhu budou rozhodovati jednoty, a to je vyšší instance, nežli celý sjezd! Zde podílí se na hlasování veškeré členstvo, v sjezdu pouze jednotliví zástupci, z nichž často někteří ani přání celku valně nedbají a mnozí pokládají sjezd za pouhý výlet. Výbor pouze navrhuje — a nejvyšší autorita — celek — členstvo veškeré, má rozhodovati. Možno tu právem říci, že výbor svým pouhým návrhem staví se nad sjezd?

Pronesena byla stížnost, že článkem tím jest sjezd obmezován ve svém usnášení, ve svém právu, když se mu praví, co činiti nesmí. Ale dovolte mi, bratří nejdříve otázku: bylo by to správné, bylo by to sokolské, bylo by to bratrské, bylo by to mužné, bylo by to poctivé, kdybychom my v budoucím sjezdu většinou hlasů rozhodli, že v celém "Sdružení zaveden musí býti kroj modrý?" Jsem jist, že odpovíte, že nebylo by to ani sokolské, ani bratrské, ani mužné, ani poctivé. A když to uznáte, pak nemůžete mluvit o nějakém obmezování. Máme zákony, že občan nesmí páchati zlo. Napadne poctivému občanu stěžovati si, že tato záповěď obmezuje jeho osobní svobodu? Ty nejprísnejší zákony a záповědi neobmezují svobodu člověka, který snaží se vždy řádně a poctivě jednati — a jelikož my chceme poctivě jednati, jelikož my nechceme využítkovati své většiny na úkor menšiny, pak nemůžeme v článku tom viděti žádného omezování! Namítne snad mnohý, že není třeba, abychom se zákony donucovali k poctivému jednání. Já též věřím, že sjezd by se k žádnému násilnictví nesnížil. Ale pokus jednotlivce — pouhý návrh, kdyby i byl zavržen, to již by stačilo, aby ti, kdož dnes s námi se slučují s plnou důvěrou, odcházeli ze sjezdu plni nedůvěry, plni obav před budoucností a mohlo by to znamenati opět počátek nových sporů. Není lépe, článkem shora uvedeným všemu tomu předejiti?

A což změna kroje — jak tu lze provésti?

Zcela snadno — k článku možno přijmouti do datek, že o změně kroje jednáno bude na žádost zástupců těch jednot, které kroj ten nosí a tak možno žádoucí změny provésti — ale libovolně sjezd do otázky kroje zasahovati nesmí.

Navrhl jsem tedy článek ten 1) aby akei slučovací ovládala obapolná důvěra, 2) aby stál zde jako záruka, že většina nikdy nebude v otázku kroje zasahovati na úkor menšiny, a 3) že nevidím v tom žádného obmezování právomoci sjezdu, když článek ten má býti jen pevnou zárukou, že spor o kroj jest z našich řad na vždy vyloučen.

ŠVÉDSKÁ SOUSTAVA TĚLOCVIČNÁ.

(Dokončení.)

Cvičením denního rozvrhu čili pořadu jsou vždy uspořádána pro deset tříd, z nichž jednotlivé druhy mohou sestaveny býti obtížněji a za vyšší komplikace, jakž toho vyžadovala schopnost a pokrok jednotlivého žáka. Pořad ten vykazuje:

1. Průpravné cviky, tvoření družstev, pochodová cvičení a kroky, vedle pohybů hlavy.

2. Klony, pozůstávající z posily trupu a konané se záklonem i váhou těla za pomoci náradí aneb bez.

3. Pohyby na vydmutí hrudníku založené a napomahající pružnosti síle dýchadel a v to zahrnovaly se cviky závěsu a šplhu.

4. Pohyby na udržení rovnováhy, výdrže, vyžadující vyšší koordinace čili souřadného spolupůsobení spíše, nežli síly a zvláště k tomu cíli se nesoucí, aby působily na náležité držení těla, vzpřímení trupu.

5. Pohyby lopatek, cvičení paží obyčejně prováděných v určité posici postavení, jež by přivodilo izolaci hrudníku a hlavy, za účelem zvedání i rozšíření hrudníku čili získání vhodné rozedmy.

6. Břišní cviky, jež uvedly by v činnost svaly břišní a způsobem tím působilo se na ústrojí zažívací spolu s upevněním stěny dutiny břišní a svalů poskytujících oporu vnitřností.

7. Boční pohyby hrudníku, pozůstávající z krutů trupu, úklonu stranou v pravo a v levo hrudníku a cviky, jež vycházely z tohoto druhu pohybů.

8. Pohyby nohou, za účelem úlevy žilám unavených nohou.

9. Poskok ze dřepu s předpažením přes most, aneb koně švédského.

10. Cvičení dechová, provázená pohyby, jež docilují zvýšené činnosti plie i pravidlují normální dech po nějakém zvýšeném napjetí sil.

Tento pořad dá se ovšem poněkud pozměnit, čili po cvičení rovnováhy, že následují cvičení pochodová, běh, aneb se volí řada klonů a pohybů bočních, trupu a podobně, tak aby ve vlastním pořadu dne dospělo se k různosti čili ku dvanácti druhům pohybů. Stokholmská jednota gymnastická zahrnuje v pořad svůj denní nejen cvičení pochodová a běh, ale i tělocvičné hry a opakováním pohybů lopatkami a pohybů břišních dospěla u vlastním rozvrhu cviků počtu patnácte.

Pořad cvičební jest základnou celé švédské metody. Cvičí se na dobu čtyřiceti minut, prvních deset minut jest úvodních, přípravných, tu na patě a špičkách jeví se flexe, následují klony, předklony, záklony a úklony, pak již pohyby rovnováhy počínají a po pět minut s během, pohyby lopatek, dalších pět minut trvají až po pohyby břišní, úklony i boční pohyby a pohyby nohou po deset minut, kdežto poskokům, dřepu a pohybům dýchacím věnuje se po pěti minutách, čili jest tu obmezený počet nezměnitelných cviků.

Náradí používané liší se od našeho sokolského v mnohém ohledu. Bradla, hrazda a pružný můstek jsou vyloučeny, kdežto kůň jest ve formě své modifikován; na místo toho však jsou tu tyče podél stěny tělocvičny v pořadu řebříkovém kolmém upevněné, jiné na šplh, vis, ručkování a podpor upravené, pevné můstky na sed atd. vedle volných tyčí, napnutém provazu hlavně i kladina. Pak mají stůl cvičební, kterého používá se hlavně v tělocviku léčebném, jest plochý, aneb takový, že do všech možných uhlů nakloniti se dá. U švédské soustavy zdůrazňuje se hlavně na které obvody těla cvičení působí, kdežto u

nás sledujeme výsledky, jakých tělocvikem se doděláme vůbec, čili pohyby se roztríd'ují podle účinku jaký jeví na tělo a mysl cvičence podle náradí v práci všestranné i cvičením prostným, během, skoky, hrami, pochody, skupinami a úpoly. Švédové používají různého náradí k tomu cíli, aby fyziologického výsledku dosáhli. U nás hledíme na to, který druh cvičební čili jaké výkony docíliti lze na náradí i bez v povšechném sílení, kráse postavy a v kázni, odvaze, obratnosti, síle, souřadném spolupůsobení svalů a nervů, posile srdce, plic, výměně látek, pevností charakteru atd.

Ling měl v myslu, aby jeho soustava gymnastiky stala se úplnou methodou výchovy tělesné určené k vypěstování všech sil tělesných, však nežli dosti dlouho, aby tyto své záměry uvedl ve skutek. Zanechal celkem plány své rozházené a tak zůstaly i v rukou jeho následníků a proto švédský tělocvik snadno se jako úplná soustava nechá kritisovati, neboť není tu dosti zdůrazněno co třeba činiti vzhledem na vytrvalost a přemrštění cviku, ba spíše mnoho se počítá na stálou dobrovolnou pozornost žáka. V tom ohledu vlastní přesnost vede k tendenci opravné u školní mládeže těkavé, abnormální a takové, jež nenaučila se správnému držení těla, zejména náležitému pohybu trupu a také sezení za stolem, nahrbení a p. v mnohém se opravuje. Na druhé straně opět, jestli se přemršť'uje, držení těla může vésti k vypnutí prsou a chůzi, jež není zcela přirozenou a podobá se vykročení vojáků, čili "husímu kroku" celých družstev, což působí podivně.

Málo pozornosti věnuje se dále rytmu v pohybech, jež jsou více méně angulární i nenásledují přirozené pohyby dle vlastního těla zaokrouhlení. Jen některé jejich pohyby se vyskytují sami sebou v životě skutečném. Následkem toho jsou méně zajímavé, nežli pohyby založené na původní činnosti člověka a přirozenosti jeho. Hlavním klíčem soustavy té jest přesnost, jež mnohdy získává se i za cenu nehezčnosti. Zájem na cvičení ve družstvech záleží více v mimořádné jednotnosti získávané, nežli ve výkonech samých, neboť tyto vyžadují naprostou kázeň druhu nejvyššího a ta propůjčuje celku vojenský, militaristický nátěr i cenu, již ovšem pomíjeti nelze.

Švédský tělocvik jest výchovný protože jest postupným, přesně vymezeným dle určitého zákona i požaduje rychlé odpovědi hned na každý povel. Kdybychom však měli nazvat soustavu tu úplnou, musely by se státi mnohé ještě a důkladné změny, jakož i různé cviky naše by se musely přidati, vedle výkonů atletických a her ve volné přírodě a p., nemluvě ani o tom všem dobrém a všestranném co my máme na náradí a jaká bohatost jeví se u nás v prostných s náradím i bez. To všeobecně se uznává na největších amerických učilištích a k vlastnímu rozvrhu mnoho přidává zejména ze sportu i z tance a jiných cvičení jiných soustav, z nichž vybírá se to nejlepší, aby jen učitelové tělocviku znali co nejvíce. O vojenském výeviku zmínovati se na místech těchto nebudeme, protože věříme spíše v naši

soustavnou práci sokolskou a zmínujeme-li se i o švéské soustavě činíme tak jedině proto — aby i naši znali zejména nyní, kdy tření těla a masáže zvýšená věnuje se pozornost. Pokud esthetické stránky se týče tu kroky a různé pohyby těla i tanec dle hudby v mnohém i u nás se ujalo a v ženských odbo-rech pěstuje se zdarem, co zatím konečný výsledek výchovy sokolské jest vysoký, všestranný vývoj cvičence, dobrovolně sloužícího celku.

Jan J. Hrbek:

ÚSTŘEDNÍ OCHOTNICKÁ JEDNOTA.

Když zemřel slavný Mošna tak se pokoušeli newyorské ochotnické sbory založit Ochotnickou Jednotu pod jménem Jindřich Mošna. Již tenkrát jsem se tomu divil, že byli pro ochotnické sdružení, nežli byla založená Ochotnická Jednota. Tenkrát si newyorští ochotníci trochu přispíšili proto také tak to založení dopadlo. Mělo se na to jíti jináče. Nechci říci, že tomu škodil primát New Yorku, nikoliv, někde to musí vzít vznik, někdo neb někde se o to musí starati, aby se taková věc šlechetná uskutečnila na prospěch školy života. Žádné velké věci nevznikly přes noc. Dalo to práci a zase práci, nežli se věc ustálila tak jak ji chtěli její zakladateli míti. Vezměme si za příklad jednoty sokolské aneb jednotu Č. S. P. S. a jiné a jiné naše jednoty české, at' jsou již toho neb onoho tábora. Jen vytrvalou prací se postavily ony jednoty na místo kde jsou jen tím, že se pracovalo..

První sklamání nemělo míti účinky na ochablost lidí, kteří stáli v popředí. Totéž platí o ochotnictvu. Kdyby ochotníci měli zanechat hry snad proto, že se jim kus nepovedl aneb, že byla malá návštěva tak by se již dávno nikde nehrálo. Jsou případy, že to neb ono představení není tak navštíveno jak by mělo býti, ale vždy musíme hledět na okolnosti a nezoufat nad tím, že jsme neměli úspěch taký jaký měl býti.

Ochotnictvo má státi v popředí všech spolků a společků, neboť ochotnické spolky jsou tou nejlepší pokračující školou našich mladých lidí, kterou kdy a kdekoli mohou dostati. Vydržíme naše školy, aby si naše děti všípily naší českou řeč a aby byly později jakýmsi článkem vyplňujícím mezery těch starších, kteří odchází. Pak již jest Sokol, tam posíláme naše děti, aby si své tělo utužily a aby jak se říká byli z nich dobří Češi. Jest pravdou, že sokolské jednoty konají obrovský kus práce na poli jim vytknutém; ale mnoho-li těch našich lidí co patří k těm našim podporujícím jednotám uzná tu práci sokolskou, skoro bych řekl, že by se v těch kterých místech lehce mohlo spočítati na prstech. Ale přece jest pravda, že sokolské jednoty tu práci konaly a konají, a za to máme býti vděční těm sokolským organisacím, kteréž tu práci rády konají nezištně a s obrovským nákladem a co za to mají od těch našich podporujících jednot?

Jen snad někdy nějaký úšklebek (ne všude ale lekděs). Jak jsem pravil, že jsou ochotnické sbory, at' jsou již samostatné neb odbory našimi, nejlepší pokračující školou našich mladých lidí zde rozených. Pravdou to jest a pravdou to zůstane! Tak na příklad někde začnou hráti divadla. Obvyčejně ten režisér aneb říditel jest rozen ve staré vlasti, ten ale musí v mnohých případech sáhnouti nebo lépe řečeno požádati tu naši mládež, tu mládež naší české Ameriky, aby vzala úlohu; věřím sám, že první vystoupení neposkytne jim tu lásku k tomu hraní hned aneb k té řeči české, ale začátek již je. Ten ochotník se musí naučiti tu svou úlohu a tím mu přece zůstane něco v paměti po divadle. Vím ze zkušenosti, že při jednom představení

kde účinkovalo asi 16 osob byli jsme jen čtyři rození ve staré vlasti, ti druzí byli rození zde. A tu se ukázalo co udělá divadlo a co udělá dále za pomoci české školy a sokolských jednot se ukáže později.

Ochotnictvo má býti sdružení v jeden celek, neboť jenom ve spojení jest síla! Ale kdo to spojení má provést? Dle mého úsudku zase jenom sokolské jednoty za pomoci našich podpůrných jednot. Ti mají na to hleděti, aby spojení bylo! Neboť většinou ochotníci jsou jen odborem toho neb onoho spolku, jednoty neb Řádu.

Proto tvrdím, že takovéto spojení mají provést ony spolky a jejich vzdělávací odbory poněvač ochotníci, kteří jsou odborem nemají peněz, poněvač když jsou odborem odvádí vše své jednotě a přec nutno, aby mohli také sjezd uspořádat, poradit se a obeslat.

Jest na čase, aby se v té věci něco učinilo. Vždyť my Češi at' jest nás jen leckde hrstka hrajeme nejdříve divadla a ty druhé spolky přijdou až později.

Podívejte se na Němce, ony mají svojí Pěveckou Jednotu a svoje "Saengerfesty" proč by naši ochotníci neměli svoje sjezdy a při tom sjezdu divadlo, kde by musel ukázat každý ten sbor aneb odbor co může sehrát. Říká se, že jsme zpěvný národ, věřím rád, že hlavně snad při pivě. Mnoho-li ve skutečnost těch pěveckých sborů prospívá? Snad v těch větších městech ano, ale v těch menších rozhodně ne. Však divadla se hrají všude jen kde jest dosti malá česká osada. S tím se nemohou pochlubit mnohé národnosti, aby měli svá ochotnická divadla, ale my Češi ano, a proto apelují na vás vy sokolští ochotníci, vy ochotníci jiných jednot, hleďte k tomu, aby se utvořila Jednota Ochotnická at' již má jmeno jakékoliv, jen když budeme sdružení. Prospěch takého sdružení bude povšechný. Jen trochu práce a trpělivosti a spojení může býti na prospěch divadla, povznesení, prohloubení jeho úrovně a lidu našeho vzdělání i sušlechtění vůbec, místo všeliké hry bezcenné a scény sensační....

J. Sedlák:

ZÁVODY.

V životě sokolském jest něco posvátného, jak v životě starých Řeků bylo, jež sevšednění ušetřeno zůstávalo a v srdcích lidu onoho u veliké vážnosti se zachovávalo. Vysoce posvátnými člověku řeckému byly Hry Olympické či závody Olympické, které pravidelně v období čtyř let se pořádaly, počnůvše rokem 776 před Kristem, trvaly až do r. 392 po Kristu, kdy současně s těmito zanikla sláva a moc krásné a bohatýrské Hellady.

Téměř 12 set let choval lid řecký v účtě závody ony, ve kterých vítězství znamenalo nejvyšší a nejčestnější postavení v životě občanském. Když však ku konci zájem celku ustoupil zájmům a výstřednostem hrubých jednotlivců, když tělocvik soustavný přestal býti nutnou součástí výchovy všeobecné a na místo jeho vetřela se atletika, jednostranná, která jen několika těžkým, masitým a surovým rohovníkům a zápasníkům řemeslným dovolila vyniknouti — zanikl tělocvik výchovný a s ním i lesk a sláva národa kdysi mocného.

Máme i my v životě sokolském něco posvátného, co naučili jsme se ctíti ve vlasti — slety naše slavné a s nimi spojené závody. Naučili jsme si těchto vážit, protože byly velmi řídkým zjevem v životě cvičence, z nichž mnohemu snad jenom jednou nebo dvakrát v době síly jeho tělesné bylo možno těchto se účastnit. Proto bylo také více radosti z těchto závodů a cena dobytá — věnec lípový neb diplom — nesmírně vzácnou byla po celý život.

Závody byly ve vlasti posvátnými, protože nebyly příliš častým pořádáním zneuct'ovány a znesvěcovány.

Jak že tomu je u nás v Americe, bratři? Kdo spatřil u našich cvičenců ve vlasti takové spousty věnců, diplomů a medálů všelijakých, kterými velký počet cvičenců zde se honosí, chlubí a pyšní. Chceš snad říci, že ve vlasti nejsou tak vyspělí? Četl jsi o Paříži 1913?

Přišel jsem do jednoty jedné a při prohlížení obrazů spatřil jsem podobenku sboru cvičitelského místní jednoty. Uprostřed seděl bratr, jenž tolik měl napíchnáno medailonů na svých prsou, že tyto stěží na triko cvičební se vměstnaly a hrozily toto svou tíží u ramen přímo utrhnouti. Mně připadal bratr ten jako u nás vojenský vysloužilce.

Navštívili jsme s bratrem K. velkou jednotu a já ukazoval jsem onomu množství cen, jichž jednotu ona dobyla. A bratr domovník nám k tomu podotýká: A co jsme jich už spálili!

Br. V. potřeboval věnec tuším za vzorek pro cenu. Zasal si do jednoty, kde doufal podobný nalézt. Br. H. však mu povídá: Kdybys býval přišel o týden dříve; snad jsem jich tady měl, však už jsem je spálil.

Do jiné jednoty jsem přišel a tam v bujném prachu a mezi nářadím odloženým ležela cena čestová — štít přebornický s vyrytými zásluhami. Tak si, bratři, vážíte ceny vaší? pravím. Prý to neměli kam pověsit. A což ani zabalit se to nedalo a u některého bratra pěkně uschovat?

Ted' se mi zajisté nebudeš divit, že jsem proti častému pořádání závodů, k nimž příprava mnoho času drahého ubírá potřebnější a prospěšnější činnosti naší — soustavnému tělesnému vychovávání. Příliš časté závody kazí pravého ducha sokolského, protože veškerá činnost tělocvičná vrhá se v honbu za slávou, za cenami.

Jedině tyto závody udržují naše cvičence v činnosti a veškerou činnost v Župě naší — praví mně bratři někteří. Jsem přístupný důvodům rozumným a proto jsem radil: Když jste již nuceni pořádat závody každého roku proto, že po 30 let tak již je v Župě zvykem, nečiňte tak alespoň stále dle jednoho způsobu. Uspořádejte slet a zájezd každého roku do místa, kde toto prospěje a při tom vždy jednou závody družstev i jednotlivců odbývejte a druhým rokem ukázky neb konečně i závody jediné družstev v různých cvičeních společných i žen uspořádejte. Máme tu krásné různá cvičení společná (Angličané velice milují prostná a každého roku závody v těchto pořádají, jichž i naši se účastňují) jako jsou prostná, skupinová prostná, skupiny, cvičení s tyčemi i skupinková s tyčemi, s kůzely, praporky, švihadly, činkami, cvičení obrazcová, též tato i s nářadím, cvičení soudobá (simultanní) na nářadí, skupiny na nářadí a podobně. Však jsem tehdy nepochodil. Zůstanem, prý, raději při starém a za tři čtvrtě roku zase podobné župní závody uspořádáme.

Kdo viděl mnohé slety naše v Americe, všude spatřil větší účast žen než mužů a také nejlepší čísla tělocvičná zas jen tyto provedou, pěkná cvičení ukázková. Což muži nic podobného nedovedou? I dovedou, avšak přílišná honba za cenami od onoho směru tělocviků je odvádí.

Radím proto k řídkému pořádání závodů, aby tyto vzácnějšími se staly a cena jejich tak vysoko opět se povznesla a udržela na výši, kde státi má. Necht' tělocvik stane se více výchovným a rozmanitým.

Všeobecně rozumíme tělesnou výchovou snahu, aby vzrůst a udržování těla nebyly ponechávány pouhé náhodě, nýbrž aby účelnými prostředky bylo způsobeno tělo zdravým, silným a krásným. Očenašek.

VZDĚLÁVACÍ ODBOR.

JINDŘICH FÜGNER.

Jak oko po světle touží, tak po nezkalené pravdě práhla mysl jeho. Poskvrou byla mu lež, porobou temnota a vírou nejsvětější pokrok člověčenstva a neskonalejší rozvoj jeho.
Dr. Tyrš.

Dnes je tomu rok přes půl století, co šlechetnou svoji duši vydechl Fügner, spoluvůdce základů Sokolstva. V dějinách sokolských jméno Fügnerovo spjata je nerozlučně se jménem Tyršovým. Je to vskutku vzácný příklad dvojice, jejíž ušlechtilé snažení způsobem nevyslovitelně krásným a účinným se doplňovalo a dalo tak pevné základy věci velkolepé.

Byl to Fügner, který sokolskému učení Tyršovu svoji bezpříkladnou obětovností zabezpečil hned při jeho zrození klidný vývoj, vše sokolská zakotvila pevně, rozpjal Sokol křídla a let jeho byl nezadržitelný...

Je výročí, vzpomínáme jej, obdivuhodného.

Nestačí vzpomenouti — znáti musíme jeho snahy, jeho práci, jeho život — a následovati ho...

Uvarujeme se tedy vzletné vzpomínky, nesmíme v záplavě slov znehodnotiti památku jeho...

Byl Fügner člověk všestranně dokonalý.

Již národní přerod jeho se všemi okolnostmi rodinnými a společenskými ukazují na povahu, s nímiž se setkáváme jen zřídka. Byl z rodiny úplně německé. Otec jeho Petr, obchodník střížním zbožím, pocházel z Litoměřic, matka Františka z Broumova. Vychování a vzdělání bylo německé, doma i ve škole obecné, pak v normální škole piaristů i konečně v německém gymnasiu v Praze. Odtud z páté třídy vystoupil a věnoval se obchodu. Značně získal a rozšířil svůj obzor mnohými cestami v cizině. Bystrý jeho duch všeho si všímal a tak z Fügnera vlastní pílí a sebevzděláním stal se člověk všestranně vzdělaný, širšího rozhledu a jasného úsudku.

Fügner vůbec byl povaha naprosto samostatná. Emanuel Tonner píše o něm: "Z vypravování vrstevníků jen tolik zvěděl jsem na jisto, že Fügner, čím byl a jakým byl ve věku dospělejším, stal se sám sebou; všichni zajisté přátelé jeho i známí z mládí shodují se s tím, co mi jeden z nich a to Fügnerův přítel nad jiné důvěrný, obč. S., odpověděl, když jsem ho poprosil, aby mi řekl, kdo as kdy a v jakém směru měl vliv rozhodný na Jindřicha. Věřte mi, nevím skutečně o nikom, kdo by v čemsi vážném na Fügnera měl vliv rozhodující; onť velmi záhy sesamostatněl; čemu se oddal, úplně se obětoval, a spíše všichni, kdož byli okolo něho, doznávali vlivu jeho, než on jich kterého."

Zajímavé doklady jeho vytrvalé snahy po sebevzdělání i ve věku mužném právě také Tonner o něm podává:

"Nejvíce k vzdělání svému přičinil se sám čtením a studováním soukromým; bohatá knihovna jeho byla souborem děl nejvybranějších obsahu vážného, nejvíce vědeckého. Vydání na knihy nelitoval a soudruhové jeho vzdělání i snah povzrchné divili se "pošetilosti jeho, když za některé dílo vydal 50 zl. i více." Pohyboval se rád ve společnosti učených (na př. dr. Hlasivec, dr. Springer, prof. E. Novotný atd.)

"Stejnou ochotou i pilností, co s Hlasivcem vědy přírodní, se Springerem studoval matematiku, filosofii a dějepis, sám pak dále si pomáhaje čtením. Když bydlel v domě svém v ulici Senovážné, celá jedna stěna pokoje pokryta byla tabulí černou, na kteréž se vypisovaly rozmanité úlohy počtářství a měřičství. Také i do hvězdářství se pustil a bydle v domě Tewisenově (v ulici Krakovské) zanašel se úmyslem, že si na střeše zřídí hvězdárnu. Jen nedostatek ča-

su mu vadil, že nemohl vyhověti touze, aby se pomocí prof. Edv. Novotného seznámil s posvátným jazykem starých Indů." — "Mnoho viděv a mnoho studovav, měl vkus velmi vytříbený a jistý. Z básníků nad jiné vyhovovali mu Göthe a Shakespeare. Pokusil-li se též sám kdy o vystoupení na Parnass, nevím; ve dvou jiných oborech umění rád byl činným. Kreslil totiž velmi hezky; v hudbě pak dokonce byl zasvěcenec. Obeování s přítelem Al. Oreyschoekem zavdalo příčinu, že se snažil dosáti jakési dokonalosti jako pianista; seznámiv se ale pak s některými skladbami výtečnými, tak zatoužil po poznání tajností skládky hudební, že vstoupil do učení mistra Piče, řiditele školy varhanické, kdež seznámil se a v přátelství trvalé vešel s výtečným L. Zvonafem. Brzy Fügnerovi piano nepostačovalo, tak že pořídil si také varhany, s nimiž důkladně se seznámil. — Jako knihovnu tak i sbírku hudebnin Fügner měl hojnou a to věci nejvýbornějších; tak na př. měl úplně vydání všech skladeb Beethovenových."

Je pochopitelné, že u člověka tak hlubokého vzdělání a jemného citění přerod k češství nebyl určen okolnostmi povzrchnými, nýbrž že pohnutky byly vysoce mravní a prýštily z nehlubšího niterného přesvědčení. A není bez zajímavosti sledovati výklady o tom. Tak Karolina Světlá ve své vzpomínce na Fügnera píše: "Ani dost málo mne nepřekvapilo, že přičítá vliv velmi značný na svoje přerození pracím Heršlovým, dosud v ohledu tom nedoceněným. Hltával jeho obrazy z českých dějin tak pestře barvené, tak zajímavými podrobnostmi propletené, tak ryze národním smýšlením prodechnuté, ač byly po německu psány —. Jindřich Fügner pojava dějiny naší minulosti vši hloubkou své veliké duše, konečně si rozhodně pravil, žeť dítětem půdy, z níž vyrostl a stal se každým záchráněním srdce svého stoupenecm myšlenek, jejichž směrem a vlivem se rozvíjely."

Em. Tonner upozorňuje na jinou okolnost. Když roku 1854 Fügner vzdal se obchodu, převzal vrehní zastoupení pro Čechy terstské pojišťovací společnosti "Nuovy". Povolání to přivádělo jej nutně ve větší styk s českým živlem, poznal bezprostředně bolesti české tehdejších dob. Ve Fügnerovi vznikl — jak jinak u člověka jeho povahy! — vřelý cit pro ústavnost, za níž veřejně a bez bázně hlasu svého pozvedal.

Tuto okolnost hlouběji rozvádí Tyrš v řeči o Fügnerovi přednesené v roce 1882. Ukazuje na ovzduší let osmačtyřicátých. "— a tento ideální cit právní byl příčinou, že tak mnohé ideálnější a spravedlivé povahy k věci národní se klonily, jí z počátku snad toliko přály, později však rozhodně pro ni se prohlásily. K povahám těm náležel též Jindřich Fügner." — "I přispěl k tomu arcit' též demokratický jeho duch, jenž ve společnosti české ovšem snadno domovem se cítil." A nazírání Fügnerovo na udalosti po roce 1859 (válka francouzsko-italská proti Rakousku) a jeho vystupování — jak Tyrš líčí — ukazuje na prozíravého politika a opravdového již příslušníka národa.

Byl zajisté předpravou i pobyt v cizině. Praví Tyrš: "— a dlouhotrvající cesta tato také v ohledu politickém na něj působila a tím prostředně zas věci české, tehdy ještě na malém počtu hlav založené, plný přístup k srdci a duši jeho zjednala." — "Politické smýšlení Fügnerovo pak nebylo toliko v jasném rozumu, nýbrž též v ušlechtilé povaze jeho založeno. On byl demokratem ne snad prázdňou frází, nýbrž demokratem od srdce. Přesvědčení o rovnosti všech lidí bylo šlechetné myslí jeho vrozeno, on dával mu každým dnem celým chováním svým výrazu zjevného a žádnou zásadu nevštěpoval jedině decti své tak, jako právě zásadu tu, záhy k tomu ji přidružuje, aby také s děvčaty z lidu si pohrávala, je k sobě zvala a zcela stejně jako s ostatními družkami svými nakládala."

Osobní vlastnosti Fügnera-člověka byly veskrze ušlechtilé. Em. Tonner, chtěje napsati děj života jeho co nejvě-

něji, ptal se obě. S., někdy přítele Fügnerova, jaké by byly vady jeho. "Nuže — pravil tázaný — když odpovědět musím, vězte, že hlavní chyby jeho byly, že byl příliš dobrosrdečný, že každému důvěřoval i že peníze neměly proň ceny." Stejně Tyrš vřele o jeho vlastnostech mluví. "Jiným radosti způsobit bylo jeho radostí největší. Neznal jsem podobné bezměrné dobroty." — Fügner žil skromně. Ale jeho obětavost a štědrost neměla mezí. Často ovšem byl zneužíván — "ba nejednou stalo se, že z kanceláře své bez krejcaru v domácnost se vrátil." Známa a příkladná byla jeho skromnost. Pracoval a působil vždy tiše, neokázale. "Ni zisk, ni slávu — tak zní heslo, jež podobiznu jeho všude právem zdobí; sluší však dodat, že on heslo to nikdy neponesl. Byla to ruka přátelská, jež významná slova ta pod podobiznu jeho podepsala; však každý cítil, jak slova ta nanejvýš případná jsou. Celku sloužit, osobu svou naskrz podřít, každé hnutí marnivé sobeckosti v sobě potlačit — jaká velká, vznešená to cnost, jaká výsost v této skromnosti!"

Není dosti slov k vylíčení úšlechtilé povahy Fügnerovy. Ale snad i těchto několik stručných poznámek postačí, aby-

novati ani nemusím, poněvadž ho všichni velmi dobře znáte a víte, že co dobrý duch spolku našeho jednotu naši proniká a o potřeby její se stará, nezištnou a horlivou obětavostí tohoto známého neznámého stalo se, že již nyní jednota naše tak dalece dospěla, že vši potřebnou úpravou tělocvičny dostatečně opatřena jest — —." A když Sokol z "Apolla" byl nucen uchýlit se do tísňového Konviktu, tu povstává Fügner ve schůzi výboru 5. května 1863 a znovu překvapuje zdělením, že zakoupil stavební místo pro tělocvičnu. A netrvá to dlouho, za letního večera ve evičení vyzývá: "Bratři, my jsme Sokolové, kopejme si sami základy k naší tělocvičně. Přijďte zítra všichni na staveniště!" A tak dne 3. července 1863 v radostném rozehvěvání počali bratři v čtách, za zvuků hudby kopati základy k tělocvičně, k vlastní tělocvičně! A díky ráznosti Fügnerově v pěti měsících monumentální budova byla dostavěna. 9. prosince 1863 bylo první evičení. Bez slavností — podle přání skromného Fügnera, jejího budovatele. Skvělý čin jeho hlásá pamětní deska v průčelí r. 1875 zasazená stručnými, skromnost Fügnerovu vystihujícími slovy: Jindřich Fügner Sokolu a vlasti. — Ale nebyly to jen oběti hmotné, jimiž Fügner zajišťoval

Naši v Sudogdě na Rusi.

chom poznali Fügnera-člověka, a tak spíše a lépe pochopíme a procítíme Fügnera-Sokola.

Vlétě r. 1861 byl dr. Tyrš na návštěvě u továrníka Bartelma v Novém Jáchymově u Křivokláta. V nedaleké Svaté díle Fügner se svojí rodinou. A tu došlo k seznámení se dvou duchů, tu dán počátek k navždy trvalému dvojhvězdí našemu, jehož zář nikdy nevyhasne . . . Tak povstala první jednota Sokol pražský.

A při první valné hromadě 16. února 1862 zvolen Fügner starostou. A co on od chvíle této pro Sokol udělal, nedá se vůbec doceniti. Již na zařizování prvních místností evičebních v ústavě Malypetrově nešetřil obětí, nedlouho na to najal za 1800 zl. a zařídil sál "U Apolla" v Ječné ul. (nyní klášter školských sester). "Neznámý příznivec zapůjčil na zařizování 1200 zl." Byl to zase — Fügner. Náklad se zřízením velkého hudebního sboru Sokola a deficit při jeho rozchodu (3280.08 zl.) hradil — Fügner. Obětavostí Fügnerovy zhusta dotčeno v tehdejších jednatelských výročních zprávách. Tak v jedné čteme: "Nezištnou a neunavnou obětavostí toho, kterého jmenovati sice nemám, avšak jme-

myšlenec Tyršově pevný základ k vývoji. Fügnerem-starostou zavládl v Sokole pravý demokratický duch. Vystižně praví Tonner:

"Fügner Sokolu byl vším; nelze sice tvrditi, že by Sokola bez Fügnera vůbec nebylo bývalo; v tom ale shodujeme se všichni, že bez něho nikdy by se nebyl dodělal úspěchů tak skvělých, ani uvnitř ani zevně. Fügner netoliko, at' tak říkám, vykouzlil neočekávaný vzrůst spolku, zaopatřiv mu místnost výbornou i všechny potřeby ostatní, nýbrž vdechl mu také ducha, jímžto nabyl veliké ceny vnitřní čili mravní. Tak rychlé bylo vzrůstání spolku, že za několik neděl vzmohl se z 80 členů na 1000! Vzrostu tak utěšenému odpovídal také spolek duchem, jenž se v něm vzmáhal, oživuje v členech vzlet myšlenek i ušlechtilost snah. I to hlavní bylo zásluhou Fügnera, jenž od prvopočátku pravým byl otcem celého spolku. On netoliko ve výboru účinkoval, pečuje o všechny potřeby, i netoliko účastnil se evičení čtyř své v dni ustanovené, nýbrž co den do místnosti přicházejí přítomen býval i evičením ostatním, což se neminulo s účinkem dobrým; neboť každý počínal si horlivěji a ochotněji, když viděl,

že se naň dívá milovaný starosta, jemuž každý dychtiv byl způsobiti radost i spokojenost. Byl to vskutku starosta milovaný a milování hodný, neboť rovnost a bratrství, kteréž hlavně naléháním jeho do spolku byly zavedeny, ve skutečnosti zachovával ke každému. Na evičišti, mezi čtyřmi zdmi, jakž i na ulici nebo za městem na vycházkách společných každému Sokolu byl přítelem a bratrem; stejnou přívětivostí rozmlouval s profesorem i se studentem, s umělcem i průmyslníkem, a stejnou vřelostí tiskl ruku továrníku i dělníku, boháče i chud'asa. Každý se ale také staral, aby se nestal nehodným přátelství tak významného. Sokola bez Fügnera starosty nelze bylo si pomysleti."

Hle, světlý vzor činovníka sokolského! Kéž jedenkaždý následuje ho! A kdož činovníky nejsme, starějme se o to, abychom nebyli nehodni vzpomínati památky muže tak významného, nebyli nehodni ani v této naší nové vlasti, pamětlivi velikého toho charakteru, velikého demokrata, Sokola!

Žel předčasného skonu jeho! Ještě 20. října 1865, kdy oslavován pátý výroční den vydání diplomu říjnového, procházel se zdráv ulicemi. Ale krátce na to, v prvních dnech listopadu kolovala zpráva o jeho ochuravění, a 15. listopad těžký žal přinesl sokolské rodině: Fügnerovo šlechtné srdce dotlouklo! . . .

V nezměrném smutku doprovázelo Sokolstvo 19. listopadu ke hrobu svého mecenáše, svého prvního starostu . . .

Není dokreslen touto vzpomínkou obraz Fügnerův. Mnoho ještě zbývá pověděti. Ale i toto stačí, abychom s vděčností a láskou neutuchající vzpomínali na toho, jenž spoluutvořil, co nám nejdrazší, to naše Sokolství.

Byl to člověk řídké povahy, jak o něm řekl Tyrš:

"Ano, byl to člověk neobyčejný, neobyčejný celým svým zjevem, svými praktickými talenty, svou šířkou rozhledu a koncepcí, svým vzděláním a především pak tím zlatým srdcem a charakterem svým."

Dr. Ant. Mueller:

O BITVĚ BĚLOHORSKÉ.

(Dokončení.)

Za těchto poměrů české vojsko nebylo sebráno z vlastního, domácího lidu, ale z najatých žoldnéřů, kteří za peníze sloužili dnes tu, zítra onde. Kdo jim platil, pro toho bojovali.

Ano, bohatí pánové a šlechtici, kteří způsobili povstání, nechťeli ani na to vojsko přispívati, takže berně špatně se scházely, kdežto mnozí šlechtici skvosty a peníze dávali odvážeti do úkrytu v cizině, aby se mohli vymlouvat, že ničeho nemají a nemohou na žoldnéře platiti. Následkem toho vojsko stavovské, které mělo bojovati pro náboženské i politické svobody Čechů, bylo v prabídém stavu, nemělo pořádného oděvu ani obuvi, neboť nedostávalo v čas žoldu. Proto také vojáci násilně a bez ohledu sháněli si živobytí, at' mezi nepřáteli nebo přáteli. Vojenští velitelé, kteří byli též cizinci, rovněž nebyli svědomiti, neboť i jim byla válka řemeslem a prostředkem k obohacení. Peníze které dostávali pro své vojáky ponechávali si často pro sebe.

V takových poměrech stáli proti sobě Ferdinand II. a Bedřich Falcký, když na jaře strojilo se k rozhodnutí.

Kdo nestranně všecko to uvážil, nutně musel nabýti přesvědčení, že výsledek války bude pro české stavy osudným; že však konec odboje bude míti strašných následků pro všechny národ, který vlastně s povstáním neměl nic společného, nikdo ovšem netušil.

Maxmilian bavorský, který na pomoc Ferdinandovi přitáhl, byl rovněž pečlivý žák a nohsled jezuitů. — Byl však při tom dobrý vojevůdce a povždy ochoten římsko-katolické církvi něčím posloužiti. Spojené síly Ferdinandovy,

Maxmilianovy a katolických stavů napadly Čechy na Bílé hoře 8. listopadu r. 1620, kde jen za pouhou hodinku osud Čech byl úplně zpečetěn. Čeští protestanté byli rozprášeni a Bedřich, který za bitvy na hradě hodoval musel na konec zbaběle ze země utéci.

Ferdinand a jezuité vzali si pak Čechy do parády a neštíteli se ničeho, jen když je opětně pod jeho církve katolické dostali. Čechy, země, která byla považována v celé Evropě za téměř protestantskou stala se úplně katolickou počínaje od šlechty a konče tím posledním robotníkem.

Ti vůdcové, kteří se útekem do ciziny nezachránili byli mrzce popraveni neb alespoň těžce potrestáni.

Šestnácti odsouzcům pouze z milosti hrdlo darováno, takže stíženy jsou tresty dočasnými dle císařských resolucí ze dne 26. června, 2. a 16. června. Odsouzcům těmto přečteny jsou rozsudky napřed. Byli to následující:

Vilém St. Papet, svob. pán z Lobkovic.

Pavel Kavka Říčanský, svob. pán z Říčan.

Václav Felix Pětipeský, ryt. z Chýš a Egerberku.

Jan Vostravec, ryt. z Kralovic.

Dr. Matiaš Borbonius z Borbenheimu.

Lukáš Karban z Volšan, radní Nového Města Pražského.

Wolf Hasslauer, ryt. z Hozlant.

Melichar Teyprecht z Prechtynku, prokurátor vyšších soudů.

Jiří Závěta ze Závětic, sekr. česk. dvorské kanceláře.

Pavel Pecka, depositor při deskách zemských.

Kašpar Uzlar z Krauzberku, radní Nového Města Pražského.

Mikuláš Diviš z Doubravina, úředník při staroměstském purkmistrovi.

Václav Božecký, druhý úředník tamtéž.

Josef Kubín, Jan Švehla, prokurátoři vyšších soudů a Jan Kamarit z Rovna, měšťan novoměstský.

Následujících 27 osob odsouzeno k smrti s různými detaily, jednak zlehčujícími, jednak stěžujícími poslední chvíli člověka:

Joachim Ondřej Šlik, svob. pán z Holejše.

Václav Budovec, sv. pán z Budova, direktor stavu panského.

Křištof Harant, svob. pán z Polžic a Bezdrůžic, prezident české komory.

Bohuslav, rytíř z Michalovic.

Kašpar Kaplíř, ryt. z Losu.

Prokop Dvořecký, ryt. z Olbramovic.

Bedřich, ryt. z Bílé, direktor stavu středního.

Vilém St. Konecchlumský, rytíř z Konecchlumi, komisař stavovský.

Diviš Černín, rytíř z Chuděnic, hejtman hradu pražského. Dr. Valentin Kochan z Prachové, Tobiáš Štefek z Koloděj, Křištof St. Kober z Koberku, Jan Theodor Sixt z Ottersdorfu, Jan St. Šultys z Felsdorfu, Maxmilian Hošťálek z Javořic, direktor stavu městského. Dr. Jan Jessenský z Jesseného, rektor vysokých škol pražských. Václav Mišterovský z Jizbice, měšťan staroměstský, Josef Kozel z Peclinovic, radní Nového města, Eliáš St. Rozyn z Javorníka a Auhornu, obecní starší novoměstský. Ondřej Kocour z Valina, Jiřík Rečický, Michael Wittmann, Šimon Vokáč z Chýš a Spitzberku, radní Nového Města Pražského.

Jan Kutnauer ze Sonnestejna, radní staroměstský, Natanael Vodňanský z Hrašova, primas Starého Města Pražského a Šimon Sušický ze Sonnenštejna.

Dodatečně o půlnoci mezi sobotou a dnem nedělním dva vězňové pojednou překvapeni jsou oznámením rozsudku smrti a to Dr. Leander Rueppel z Ruppachu, tajný rada kurfista falckého a saského a Dr. Jiří Hauenschild

z Fuerstenfeldu, královskému radovi nad appellacemi, Dru. Bedřichovi Georgovi z Oldenburku, rovněž královskému appelačnímu radovi.

Památne jsou výroky, které byly proneseny po vynešení rozsudku. Hrabě Šlik, který byl dříve nejvíce zmalomyslně pohrdavě prohodil: Ne velká škoda býti bez hrobu, roztrhejte si toto bídné tělo na tisíc kousků, proryjte všechny naše vnitřnosti, nenajdete přece ničeho než co jsme ve své apologii před celým světem jasně a otevřeně vyslovili, žádná nespokojená ctižádost nás nehnala.

Pro svoji poraněnou víru, pro rozervané zřízení, pro svobodu národa sáhli jsme konečně ku zbraní.

Bedřich podlehl, Ferdinand zvítězil, však výsledek nečiní věc císařovu o jediný vlas lepší a věc stavů o jediný vlas horší. Pán dal nás v ruce vaše. Vůle páně se staň. Jméno páně budiž pochváleno.

Dr. Jessenský nemoha se opanovati, vzkřikl: Hanebně a ukrutně s námi zacházíte. Ale vězte, že se najdou ti, kteří hlavy naše od vás potupně na divadlo vystrčené poctivě pohřbívají budou.

Václav Budovec sáhl císaři na svědomí: Dávno jste krve naší žiznili, krev pijte. Ale též vězte, že krve naší,

že novými mukami snad by chtěli na něm vynutiti nějaké vyznání.

Komisaři císařství usnesli se však i na mrtvole jeho ortel vykonati. Ve středu, dne 9. června časně ráno, popravni mistr a jeho chasa s rychtou císařskou projeli branou Bruskou, tělo Fruhweinovo do pytle strčeno, na káru naloženo a na Bílou horu zavezeno. Tam hlava od těla oddělena, tělo rozčtvrceno, vnitřnosti vykydány a zakopány. První čtvrt těla na místě na kůl naražena, druhá na silnici za hradem k Velvarům, třetí na rozcestí za branou Vyšehradskou, čtvrtá za branou Horskou.

Hlava však spolu s pravíci upevněna je na silnici novoměstské, na hoře na koňském trhu stojící.

Po válce ztratili jsme výkvět české šlechty, padli zde representanti kultu zemského, padli zde učenci vyhlášení a poslední popravou odpravena byla samostatnost Čech. Vládli zde lidé, kteří nedbali práv národa a hleděli jen sebe a zase jen sebe obohacovati.

Před válkou byly Čechy jednou z nejpokročilejších zemí v Evropě, ale reakcionářskou politikou Ferdinando-
vou a jeho jezuitských rádců vše rázem šlo s kopce. Země, která měla k pěti milionům obyvatel, byla zredukována

Skupina našich ze závodů Župy Střední v Chicagu.

pro něžž trpíme, osud mstítí bude. Poctivý Otta z Losu také nemlčel a Prokop Dvořecký zvolal: Záleží-li co tomu císaři na mé hlavě, nechť ji sobě vezme.

Smutnou epizodou celého procesu jest sebevražda Fruweina. Byl to jeden z těch direktorů, na jejich výslechu vládě nejvíce záleželo, poněvač byl duší celého poslání, čehož si také vědom byl. Nebot' když ještě na svobodě byl a jej churavícího navštívil Adam Hartman, bratrský kazatel z kaple betlémské, trpce na sebe žaloval Fruhwein: Ach, můj milý bratře Adame, jat' se toho nadál, že co činím, církví boží posloužím; nyní pak vidím, jak mnoho tisíc nevinných duší je zavedeno. Ach, nejsem-li i já tím vinen? Ach, což mi bůh můj řekne. A z této duševní nálady nevycházel pak ani ve vězení jsa častými návštěvami jezuitů a kapucínů myšlenkově tím více uštvan a zasmušen.

Dne 7. června měl býti Fruhwein vyslýchán o stycích českých povstalců s ostatními zeměmi dědičnými a byl za tou příčinou povolán do hradu, ale v nestřeženém okamžiku pospíšil si nešťastný direktor po sehodech na podkroví Bílé věže, odkud vrhl se z dynníku do hlubokého jeleního příkopu — jednak ze zoufalství, jednak z bázně,

sotva na 800 tisíc. Mnoho jich bylo popravených, mnoho bud' na doživotí neb dlouhá léta uvězněných, mimo to se počítá, že na 30 tisíc rodin odešlo do vyhnanství. Hrubá soldateska pod vedením jezuitů, pod záštitou náboženství, svaté církve velmi nesvatě ku cti a chvále boží řádila. Majetky popravených a vyhnanců byly darovány za "bohulibé" služby Němcům, Italům a Španělům. České školy byly uzavřeny, jazyk národní potlačen a kdysi slavná universita degenerována na kolej jezuitskou. Mimo toho pobožnůstkářský Ferdinand a jeho ještě horší rádcové ustavili soudní dvory, které měli na starosti vyšetřování vzpour a kacířství a třeba sebe menší podezření mělo často pro postížené dolekosáhlé následky.

Všecka tato příkoří, utracení duševních vůdců a ztenčení obyvatel mělo ovšem za následek celkovou degeneraci.

Zle také na tom byla literatura — napořád byly knihy páleny, často jen na podezření, že by snad byly kacířské. Jezuité si přímo barbarsky počínali. Majíce sebou pro ochranu žoldáky prohledávali paláce, domy a chýšky, slídice, kde by jakou knihu mohli vyšťourati a konfiskovati.

Ondřej Koniáš neslavně známý jezuita se chlubil, že vlastní rukou spálil 60 tisíc svazků českých knih.

Mezi spálenými knihami jest zajisté celá řada takových, které nelze nahraditi. Čechy neměli v budoucnosti práva voliti si svého panovníka, nýbrž tito byli dědiční rodu Habsburgskému. Civilní i politické instituce byly opraveny a ku třem stávajícím stavům šlechtě, rytířům a měšťanům přidán čtvrtý, — klerus! Všecky privileje kdysi dané protestantům, byly odvolány a žádný nekatolík, židů vyjímaje, neměl práva v zemi bydleti. Práva aristokratů, ba i tak zvané dědičné šlechtty sevrkla se téměř na nulu.

Jezuité mimo jiné také převzali vedení školství do svých "posvěcených" rukou — zavedli němčinu do škol — čeština byla úplně v ústavech vzdělávacích potlačena.

Tak skončena válka pro naši vlast nad jiné trudnější, v níž jsme nejen svobodu práv po staletí klopotně nadržovali, ale i samostatnosti své i samovládosti pozbyli; ba co ještě horšího, my neměli co národ více existovati, neboť již stálo psáno na praporeci protivníků našich: vyhlad'te Čechy z řad evropských národů! A že se tak nestalo, že dosud žijeme a doufejme jistě, žiti budeme, to jen zdravým kořenem, jež národ náš do rodné půdy byl zapustil, co děkovati máme a také oně hrstce literárních křísitelů, kteří národ náš k novému životu probouzeli.

Ale mnohá naučení jsou z dějin neblahé války, které pro budoucnost bychom si měli zapamatovati, tehdejší téměř všichni naši byli zaslepeni přemrštěnou horlivostí náboženskou a obě strany (katolická i nekatolická) ani okamžik neváhaly spojovati se s cizinci na újmu domácí svornosti a domácího blaha. Katolíci od jezuitů osedlaní, slepě poslouchali rozmanitých kněží a co se jim přikazovalo z Říma nebo ze Španěl; evangelíci zase poslouchali duchovní své církve a jednatelů protestantských z ciziny k nám přicházejících. — Bez těchto obapolných vlivů nebylo by se Čechám tak bídě vedlo, jak se skutečně stalo. Ale ti cizí štváči nepřestávajíce kutiti ve vášni náboženské, konečně rozedmulí u nás válku, kteráž nám přinesla záhubu. Předkové naši v sedmáctém století cizáky byli vyštvaní do boje a pak ode všech opuštěni opět od cizinců byli pošlapáni. Cizinci bývají povždy neštěstím každému vojsku, v jehož řady vstupují, čím výše postavení, tím hůře; jsou-li dokonce nejapní, bez odvahy a svého lidu nedbalí, tu bývá úplná porážka vojska jimi vedeného již napřed jista. A také pomocné zástupy cizích národů mívají velmi zřídka pravé nadšení pro věc, za níž bojují; pročež nejlépe: spoléhejme se na vlastní síly. — Já pak zakončuji skrovnou tuto přednášku slovem básníka, který psal: Nenaříkejte na neštěstí a osud, které nás kdysi potkaly, ale naříkejme, že jsme se jimi dosud rozumnějšími nestaly.

DROBNÉ ZVĚSTI.

— Máme po ruce pozvání k zábavě, kterou pořádaly Sokolky ku konci tohoto měsíce v jedné z nejčestějších osad i užasli jsme věru. Ani očí svým jsme nechtěly věřit. Pozvání jest na prvním místě v řeči anglické, pak teprve následuje překlad český. Také dokument — jak pokračujeme my, již jiným z našich vzorem býti máme jako česká instituce výchovná v té naší Americe. Není úkaz žel jediný a také nedá se omluviti nějakou malicherností.

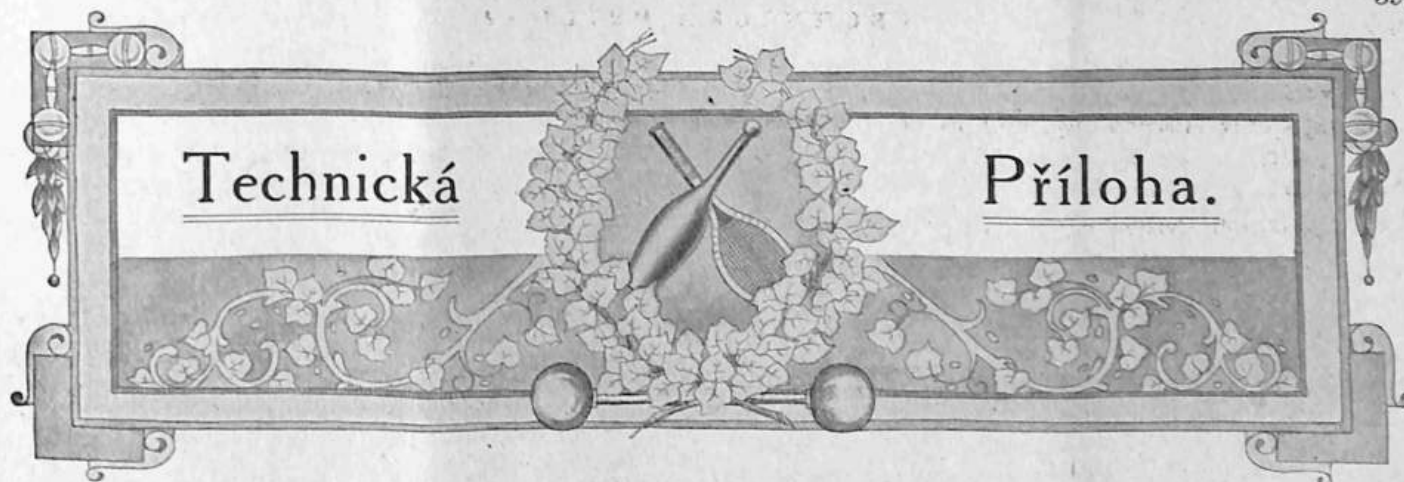
— Minule jsme na místech těchto poukázali, jak naši si v Clevelandě počínali, když jim tamní "slavná školní rada" nechtěla dovoliti vyučování češtině na školách veřejných, jakž po celou řadu let bylo se dělo a bez námitek, ba naopak s prospěchem žaetva našeho. Protestovalo se, svolávaly se schůze a školní radě promluvílo se jak náleží "do duše." A

vida pomohlo, když záležitost byla několikráte odložena a protahována jen, aby se na ní zapomělo. Jen předseda školní rady obě. Bushnell byl stále proti přání Čechů a jak "Svět" zděšil vysvětloval následovně: "Dokud tito lidé ve svých čtvrtích budou společně bydleti, čisti svoje cizojazyčné časopisy, navštěvovati kostely, kde bohoslužby konány jsou v jejich řeči, vyhledávati pomoci lékařů, kteří jejich řeči mluví, choditi k právníkům, kteří jazyk jejich znají, dostanou-li se do nesnází, a dávají-li se pohřbívati krajany pohrobníky, až zemřou, dotud nebude mít tato země užitku z jejich dobrých vlastností." Nebylo mu však mnoho platné. Školní rada konečně dala za pravdu zástupcům lidu českého a tak zvané snahy "amerikanisace přistěhovalců oetly se na šikmé ploše. "Br. Švare hájil práva lidu svého a s ním i obě. Mark L. Thompson vedle mnoha jiných.

— Sokol Tábor Slovanské Lípy v Chicagu ustanovil se již na plánech, dle nichž znovu zřízena býti má tělocvična na starém místě tedy na místech budovy vyhořelé. Budova vlastní vyhovovati má co možná všem požadavkům Sokolny, aby v další činnosti jednoty co nejdříve započítati se mohlo. I tolik by se dalo docíliti snad, že ku evičení v těchto nově upravených místnostech pak získati by se daly jednoty i jiné v nejbližším sousedství. V Town of Lake, v Detroit a jinde se osvědčilo i mohlo by zajistiti následování všude tam, kde dvě jednoty sokolské, dvou sdružení kdys, každá zvláště pracovala. Takovoto sbližování nemohlo by zůstat bez dobrých výsledků.

— Nedávno hovořili jsme s členem vyvlastňovací komise br. Walleckem, jenž upozornil nás na to, že budou některá větší místa vhodná pro veřejná hřiště, parky a jiné účely zřízena, z nichž jedno bude zejména podél ulice Madison, čili v celku několik akrů, jež jakmile se vymítí hodilo by se velmi dobře za sletišť sokolské a na veřejná vystoupení gymnastická i athletická, jen bylo by pak za v čas třeba úmluvy některých tělocvičných jednot, jako Sokolů, Turnérů atd. Br. Walleck slíbil, že oznámí našemu ústředí, kdyby místo ku společným našim vystoupením se hodilo a my na příště získati tak mohli společný stadion. S výběrem místa sletového měli jsme v Chicagu vždy potíž a nyní kdy spojenými silami pokrokové Sokolstvo naše k jednotnému se má postupu, věc ta nemalé jest důležitosti a proto nebude bez zájmovosti co na příklad napsal minule "Denní Hlasatel":

"Kdokoli se naše Sokolstvo odhodlalo k nějakému společnému vystoupení a k podání průkazu své výchovné práce ve větším měřítku, vždy bylo hlavním kamenem úrazu získání příhodného místa pro podobnou manifestaci. Sokolstvo mívalo tu na vybranou buď to mezi velkými uzavřenými místnostmi ve vnitřním městě, čitajícemi obrovský nájem, a nebo mezi odlehlými místy, která získána byla sice poměrně laciněji, ale za to svému účelu ani z daleka nevyhovovala. Pamatujeme z vlastního pozorování, že některé ty největší manifestace sokolské, jako na příklad společné závody Gymnastické Unie a slet Střední Župy, musely býti z nedostatku příhodného "sletišť" pořádány v bývalých dostihových hippodromech, kam nejenom že byla naprosto nedostatečná doprava, ale které pro podobné hromadné vystoupení nebyly ani přibližně přizpůsobeny a kde následkem toho evičení ztrácelo téměř úplně svůj půvab. Tak tomu bylo v minulosti a dnes, kdy sloučení sokolských šiků je věci prakticky hotovou a kdy společná vystoupení stanou se ještě častějšími a imposantnějšími, bude nedostatek nějakého příhodného místa pocítován tím více. Snad by stála za trochu uvažování, nemohly-li by chicagské sokolské jednoty pomýšlet na rozluštění tohoto problému jednou pro vždy získáním společného sletišť, dokud k v nejbližším okolí Chicaga stává ještě dosti volného, nezastaveného prostranství, kterého bude pomalu už také citelný nedostatek. Sokolstvo je institucí trvalou, má svou slibnou budoucnost — a proto také musí do budoucnosti počítati. Dnes už nejsou pozemky arci tak levně k

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK.

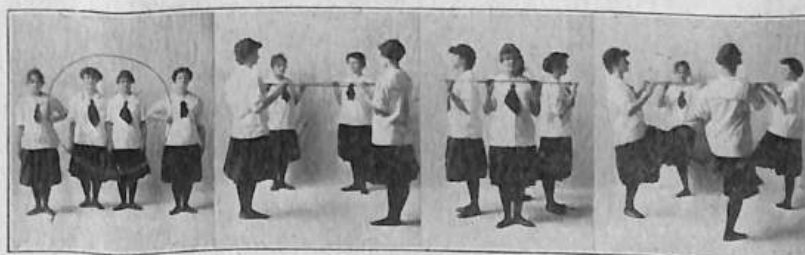
Pouze příspěvky pro tuto část budtež adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Cvičení rákosovým kruhem.

Sestavil J. Paskovský.

Cvičení s rákosovým kruhem sestavoval jsem se zřetelem k tomu, aby vyjímalo se dobře při pohledu shora a proto s úspěchem možno ho použít zejména v těloevičnách, kde obecně se sedí na galeriích.

Vhodný nástup možno učiniti následujícím způsobem. Čtyři evičenky, které evičí s jedním kruhem, jdou ve čtyřstupu. Dvě krajní nesou kruh za okraj v poloze kolmé, dvě střední kráčí za kruhem. (Obr. 1.) Jakmile dojdou na místo, obě krajní obrátí se dovnitř a zvednou kruh nahoru do polohy vodorovné. Na to jedna ze středních projde pod kruhem na protější stranu a obrátí se čelem dovnitř, druhá zůstane na místě.

1

2

3

4

Nyní spustí kruh na prsa do výše ramen, držíce jej nadhmatem, učiní čtyři kroky v pravo, počínaje levou nohou. Při čtvrtém kroku obrátí se zpět, učiní čtyři kroky v levo a zastaví čelem dovnitř obráceny, s kruhem na prsou ve výši ramen. (Obr. 2.)

Dobře je na podlaže nakresliti tolik kruhů v případném obraze, kolik čtveřice evičí, aby evičenky po dobu evičení, jakož i po skončení každého oddílu zůstaly na původním místě. Cvičiti možno při jakémkoliv pravidelném valčíku aneb volné mazurce.

I.

1. Úkrok v pravo stranou a výpon.
2. Krok levou dovnitř s 1/1 obratem v pravo a výpon, kruh se nadzvedne přes hlavu a spustí zase na prsa. (Cvičenky v kruhu čelem ven.) (Obr. 3.)

3. Úkrok v pravo stranou a výpon.
4. Krok levou v před s 1/1 obratem v levo a výpon (vykročí z kruhu na původní místo) kruh přes hlavu spustí na prsa.
- 5.—6.—1.—2.
7. Krok pravou v před s 1/1 obratem v pravo a výpon, kruh přes hlavu na prsa. (Na dobu 6. a 7. vykoná se tedy dvojný obrat.)
8. Úkrok levou do výponu.
9. Úkrokem v pravo poskok o pravé noze, skřížit levá přes pravou.
10. Tři malé kroky v levo stranou, počínaje levou nohou.

11. Úkrokem pravé v levo stranou přes levou nohu dvojný obrat v levo (kruh přezvedne se přes hlavu).
12. Úkrok v levo stranou a výpon.
13. Úkrokem v levo poskok o levé noze, skřížit pravá přes levou.
14. Tři malé kroky v pravo stranou, počínaje pravou nohou.
15. Úkrokem levé v pravo stranou přes pravou nohu dvojný obrat v pravo (kruh přezvedne se přes hlavu).
16. Úkrok v pravo stranou a výpon.
17. Přednožit levou. (Obr. 4.)
18. Výdrž.
19. Stoj žanožný levou, předpažit s kruhem vzhůru (pohled sleduje kruh) (obr. 5.)
20. Výdrž.
21. Únik levou v zad, předpažit s kruhem dolů. (Obr. 6.)

22. Výdrž.
 23. Stoj spatný přisunem levé, kruh na prsa (základní postavení).
 24. Výdrž.
 25—32 = 17—24. Cvičíme opáčně.
 32—64. Opakujeme počínaje vše druhou nohou, tedy na druhou stranu.

- 22 = 18.
 23 = 19.
 24. Výkrokem levé dovnitř kruhu $\frac{1}{2}$ obrát v pravo a výpon, vzpažit s kruhem. (Obr. 10.)
 25. Kruh na prsa.
 26. Výdrž.
 27. Předklon, předpažit dolů. (Obr. 11.)

5

6

7

8

9

10

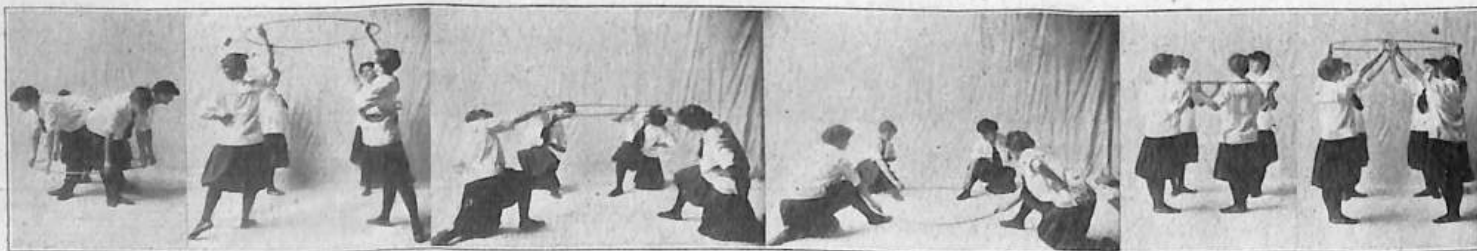
II.

1. Krok levou v zad do výponu, pravá špička před levou a předpažit s kruhem. (Obr. 7.)
2. Krok pravou v před a výpon, kruh na prsa.
- 3—4. opakujeme 1—2.
5. Úkrok v levo stranou s 1/1 obratem v pravo do výponu, kruh spustíme v zadu dolů. (Obr. 8.)
6. Úkrok v pravo stranou a výpon.
7. Úkrok v levo stranou a výpon.
8. Úkrok v pravo stranou a výpon.
9. Úkrokem levé poskok o levé noze, skřížit pravá přes levou.
10. Úkrokem pravé poskok o pravé noze, skřížit levá přes pravou.
11. Poskokem na levé noze 1/1 obrát v levo do unožení pravou.
12. Úkrok v-pravo stranou a výpon.
13. Úkrok v levo stranou a výpon.
14. Úkrok v pravo stranou a výpon.
15. Výkrok levou s $\frac{1}{2}$ obratem v levo do stoje zánožného pravou, protější podají si pravé ruce. (Obr. 9.)
16. Výdrž.

28. Výdrž.
 29. Vzpřím, kruh na prsa.
 30. Výdrž.
 31. Výkrokem levé 1/1 obrát v pravo do stoje spatného (základní postavení).
 32. Výdrž.
 33—64. Cvičíme vše na druhou stranu.

III.

1. Výkrokem levé do kruhu 1/1 obrát v pravo do výponu, kruh nad hlavu.
2. Výkrokem pravé z kruhu ven 1/1 obrát v levo do výponu, kruh před prsa.
3. Krok pravou v zad do výponu, kruh do předpažení.
4. Krok pravou v před s $\frac{1}{2}$ obratem v levo do stoje únožného levou, kruh v pravé ruce nad hlavou, levá ruka v bok. (Obr. 12.)
- 5—6. Výkrokem levé dvojný obrát v pravo (valčíkový krok), kruh ve vzpažení v pravé ruce.
7. Poklek levou v zad, kruh v pravé ruce se předpaží.
8. Výdrž.
9. Úklon v levo, pohled pod kruhem na protější cvičenku. (Obr. 13.)

11

12

13

14

15

16

17. Výkrokem pravé ku předu poskok o pravé noze, skřížit levá přes pravou.
18. Výkrokem levé ku předu poskok o levé noze, skřížit pravá přes levou.
19. Tři kroky ku předu poklusem, počínaje pravou.
20. Výkrokem levé 1/1 obrát v pravo do stoje zánožného pravou, protější podají si levé ruce.
- 21 = 17.

10. Úklon v pravo, pohled jako 9.
11. Předklon, kruh položit na zem. (Obr. 14.)
12. Výdrž.
13. Vzpřím, kruh v pravé ruce předpažit.
14. Vztyk do stoje zánožného levou, kruh nad hlavu.
15. Úkrok v levo do výponu, kruh na prsa.
16. Opáčně.
17. Krok levou v do kruhu, kruh na ramena vzadu. (Obr. 15)

18. Výdrž.
19. Záklon, kruh nad hlavu. (Obr. 16.)
20. Výdrž.
21. Kruh na ramena jako 17.
22. Výdrž.
23. Krok pravou v zad do stoje spatného, kruh na prsa.
24. Výdrž.
- 25—32 — 17—24. Opáčně.
- 33—64. Celé evičení opáčně.

Cvičení činkami s místa.

Sokolky neb vyspělý dívčí dorost mohou cvičiti činkami dřevěnými, Sokolové neb mužský dorost činkami železnými.

Zákl. postavení: stoj spatný, připazit.

Pohyby paží rovné — sunné kroky, podřepy, klony.

Hudební doprovod: valčík.

I.

- a) Předpažit, upažit, (poloha paleová) předpažit a připazit 1! 2! 3! 4! zároveň s evičením paží dva sunné kroky v před, první krok levou a přísun pravou, druhý krok pravou a přísun levou.
- b) předpažit a výpon 1! upažit a podřep 2! předpažit a vztyk 3! zákl. post. 4!
- c) vzpažit (paleová) rozpažit (ruce v pol. dlanní) vzpažit a připazit 1! 2! 3! 4! — s dvěma sunnými kroky na zad.
- d) vzpažit a podřep 1! rozpažit a vztyk 2! podřep a vzpažit 3! zákl. post. 4! (Vzpažit a připazit předpažmo).
- e) předpažit a stoj přednožný levou 1—2! levou návrat v stoj spatný, rozpažit (poloha hřbetní) a předklon 3—4! 5—6! jako 1—2! zákl. post. 7—8! opakovat ale stoj přednožný pravou 1—8! Opakovat všechna evičení libovolně.

II.

Opakovat všechna evičení, ale začínat c) a d) a končit evičením a) a b)

- e) vzpažit a stoj zánožný levou 1—2! levou návrat v stoj spatný, rozpažit a záklon 3—4! vzpažit a stoj zánožný 5—6! zákl. post. 7—8! opakovat ale stoj zánožný pravou.

III.

- a) upažit na levo (levá poloha paleová, pravá malíková) vrchním obloukem upažit na pravo, obloukem upažit na levo, připazit — a dvěma sunnými kroky na levo 1! 2! 3! 4!
- b) upažit na levo a výpon 1! obloukem vrchním upažit na pravo a podřep 2! na levo a výpon 3! zákl. post. 4!
- c) opakovat a) opáčně (na pravo).
- d) upažit na pravo a podřep 1! obloukem vpažit na levo a výpon 2! na pravo a podřep 3! zákl. post. 4!
- e) upažit na levo a stoj únožný v levo 1—2! levou v stoj spatný, vrchním obloukem upažit na pravo a úklon v le-

vo 3—4! návrat v zákl. post. 5—6! 7—8! opakovat opáčně.

(Pozn. V evič. 1. a) předpažíme zároveň s krokem v levo v před — na 2. dobu rozpažíme a přísunem pravou nohu k levé. Na 3. dobu krok pravou a předpažit na 4. dobu přísun levou a připazit. Tedy pohyb paží vždy soudobně a pohybem nohy. — evič. III. a) levá upaží, na 1. dobu a pravá jest ohnuta před tělem v pravý uhel, ruka v poloze malíkové před levým ramenem. Na 2. dobu pravá jest v upažení v poloze paleové, levá ohnuta a ruka v poloze malíkové.)

Cvičení tato opakovati můžeme s různými změnami. Tak na příklad odpočítáme si zástupy na liché a sudé neb první a druhé a první začínají evičením a) a končí evičením b) druhé začínají evičením b) a končí evičením a). Hned na to první opět začínají evičením c) a končí d) druhé začínají evičením d) a končí evičením c).

Jiná změna: První začínají evičením a) b) c) d) (s místa) a končí evičením e) (klony); druhé začínají evičením e) (klony) a končí evičením a) b) c) d) (s místa). S těmito změnami lze upravit snadně a pěkně evičení i pro vystoupení veřejné.

Polkové kroky s různými cviky nohou.

Jest již všeobecně známo, že cvičení kroků at' již v rytmu jakémkoliv, spojovati můžeme s různými cviky nohou, čímž oblíbené cviky tyto získají značně na vydatnosti a též poutavosti. Na tomto místě bylo uvedeno již několik příkladů, jak cviky kroků spojovati s cviky nohou a zde podávám opět některé.

Budiž ale opět hned na počátku připomenuto, neodvažovati se obtížnějších sestav, nemáme-li základní cviky náležitě nacvičeny. Výsledek cvičení, jehož docíliti chceme, záleží v tom, jak cvičení ta provádíme. Dovolíme-li, aby cvičenci pochodovali krokem těžkopádným, budou oni vždy těžkopádně choditi; dovolíme-li při prostných nedbalost postojů neb pohybů paží, nedocílíme nikdy té uhlazenosti pohybu, jakou si cvičenec v tělocvičně osvojiti má a nedohlédneme-li na přesné provádění kroků, kterýmžto cvičením dívky osvojují si eleganci pohybu a pokusíme-li se někdy o vrchol těchto cviků — tance tělocvičné — bude provedení vždy trpěti těžkopádností, nuceností a odborník bude viděti pak před sebou ne výsledek methodického výcviku, ale stane se vždy svědkem nechutného pitvoření, s jakým bychom se před veřejnost nikdy neměli odvažovati.

Uvedl jsem na tomto místě cvičení kroků polkových s cviky jako: "pata špička", se stoje před- a únožnými s výšvihy do před- aneb unožení atd. a dnes uvedu několik příkladů cvičení těchto v poněkud složitější formě pro družstva pokročilejší:

1. (Pata špička): Mírný výskok na místě o pravé a patou levé nohy dotknout se podlahy v poloze přednožmo zevnitř 1! mírný výskok o pravé a špičkou levé nohy doknout se podlahy těsně před špičkou nohy pravé (pata

obrácena dovnitř) 2! mírný výskok a doskok na levou nohu, a patou pravé dotknout se podlahy přednožmo zevnitř 3! mírný výskok o levé a dotknout se podlahy špičkou pravé, těsně před špičkou levé 4! polkový krok v před, pravou 5! 6! polkový krok v před levou 7! 8!

2. Opakovat 1., ale pata špička pravou, na 3. dobu doskok na pravou, pata špička levou a počínat polkový krok levou.

Opakovat 1. a 2. střídavě dle libosti.

3. Mírný výskok o pravé a stoj skřížný levou v zad (špička levé dotýká se podlahy za patou nohy pravé) 1! mírný výskok o pravé a dotek patou levé únožmo, špička vzhůru 2! mírným výskokem doskok na levou a stoj skřížný pravou za levou 3! mírný výskok o levé a dotek patou pravé únožmo (špička vzhůru) 4! Dva polkové kroky v před, počínaje pravou 5—8!

4. Opakovat 3. ale počínat pravou.

Opakovat 3. a 4. libovolně.

Opakovat 1., 2., 3. a 4. neb můžeme v první hodině nacvičiti jednotlivé sestavy a v hodině druhé střídát.

5. Mírný výskok o pravé s dotykem špičky levé těsně před špičkou pravé, pata obrácena do vnitř 1! výskok o pravé s vyšvihem levé do přednožení zevnitř 2! doskok na levou a dotek špičkou pravé těsně před levou 3! výskok o levé a vyšvih pravou do přednožení zevnitř 4! dva polkové kroky v před, počínaje pravou 5—8!

6. Opakovat 5., ale začínat v pravo.

Střídát 5. a 6. dle libosti.

7. Mírný výskok o pravé s dotykem špičky levé únožmo (stoj únožný) 1! mírný výskok o pravé skrčit levou, (levá noha až ve výši pr. kolena, koleno zevnitř odchýleno) 2! doskok na levou a dotek pravou špičkou únožmo 3! výskok o levé a skrčit pravou 4! dva polkové kroky v před 5—8!

8. Opakovat 7., ale začínat v pravo.

Střídát 7. a 8.

Možno také všechna cvičení, která provádíme na 1. a 2. dobu, provést opakově 4krát — (8 dob) a pak na místě dvou polkových kroků cvičíme 4 kroky, čímž docílíme sestavy 16dobé.

Jelikož cviky tyto jsou velice vydatny, do jisté míry i namahavy, dobře učiníme, když opakujeme každou 8-dobou sestavu dvakrát (v l. a pr.) a pak 16 obyčejných kroků v před. Můžeme kroky tyto cvičiti též v rozstupu jako prostná, ale tu střídáme polkové kroky: v před a na zad. Též možno spojit s cviky prostnými a sice: 16 dob kroky v před — 16 dob na zad — 32 doby prostná atd. Neb 16 dob kroky v před, 16 dob prostná, 16 dob kroky na zad, 16 dob prostná. Důmyslný cvičitel již dle tohoto návodu najde si řadu různých způsobů, jak cviky tyto častěji různým způsobem opakovati.

Při provádění cvičení těchto pozorují chyby, na které zvlášť upozorňují: cvičenky při polkovém kroku vyskakují příliš vysoko, aneb dělají kroky příliš dlouhé, což mívá za následek, že nejsou s to doskočiti s takovou lehkostí, jaká má cvičení tato hlavně charakterizovati.

Technická hlídka.

— V tělocviku dětském hlavní místo míti mají cviky povzbuzující činnost orgánů dýchacích. — Čilé, hbité pohyby při prostných, běh, cviky rychlosti vůbec mají tvořiti hlavní část dětské hodiny cvičební. Cviky takové nejen, že mají žádoucí účinky po stránce hygienické, ony také vyhovují více čilé letoře dítěte. Silácké cviky na náradí, vyžadující přílišné napjetí svalstva, výdrže, jmenovitě na koni a bradlech měly by býti z tělocviku dětského naprosto vymýšleny. Pěkné držení těla, pěkný krok jak při pochodu tak i běhu, to jest, čeho hlavně docíliti chceme — a vytkne-li si cvičitel tento cíl při tělesné výchově dětí, bude mu cíl ten značně nápomocen při hledání cesty, kterou k němu se brátí má.

— Cvičení kůželi sepsané pořadatelem této části, vyjde tento měsíc též v řeči anglické a ti cvičitelé, kteří stále táží se po anglických pomůckách, mohou si jednu z těchto nyní zaopatřiti a tak osvojovati si i názvosloví anglické aspoň v jednom odvětví tělocviku. Ve vydání anglickém provedeny byly některé opravy a změny, hlavně v cvičeních určených pro vystoupení veřejná a přidány byly k vůli tomu ještě některé ilustrace. Měl jsem původně za to, že cvičitelský ústav, kde též vyučují, knihu vydá — ale narazilo se na nepředvídanou překážku: kdyby na knize autor udán byl jako učitel ústavu jmenovaného, bylo by velice obtížno ba nemožno v jiných ústavech druhu podobného knihu rozšiřovati, jelikož by tím oznamován byl ústav konkurenční. Jiné vydavatelské firmy zase žádaly dříve zaslání rukopisu k prozkoumání, k čemuž též jsem odhodlati se nemohl a když už jsem anglickému textu tolik času byl obětoval, rozhodl jsem se konečně knihu vydati vlastním nákladem — v naději, že aspoň výlohy s vydáním spojené budou kryty. Cena \$1.25 a objednat lze u pořadatele. Který z bratří cvičitelů udati mi může adresu tělocvičného ústavu, na který bych mohl zaslati tištěné oznámení spisku tohoto, byl bych mu za to velice povděčen.

— Pořadatel technické části obdržel těchto dnů lístek od bratra Fr. Erbeny, který v době přítomné dlí v Rusku. Vzkazuje pozdrav všem bratřím americkým vůbec, s nimiž se byl seznámil a žádá snažně o zaslání "Sokola Am." a jiných českých časopisů. Kdo by chtěl br. Erbenovi psáti neb ze svého místa časopisy mu zasílati, at' píše pod adresou: Fr. Erben, Dostojevského ulice 36, byt č. 18, Petrohrad, Russia.

— Kdyby matky naše věděly, jaký vliv má systematický, na základech hygienických založený tělocvik na dospívající dívky, před jakou řadou utrpení by je uchránil, kdyby je nutily, aby v tělocvičnách těla svá otužovaly a sílily právě ty skupiny svalstva, jimž v těžkých chvílích ženy připadá tak důležitý úkol — nezely by naše ženské tělocvičny takovou prázdnotou — necvičily by dívky naše jen k vůli nějakému veřejnému vystoupení, necvičilo by z každého ženského odboru sokolského asi jen 5 procent členek.

— Na cvičícím členstvu bude hlavně záležeti, aby sloučení, bude-li skutečně, stalo se pevným, trvalým. Toto bude se častěji stýkati a proto at' jsou to styky v pravdě bratrské. Zapomeňte, že tvořili jste dříve dvě tělesa, zapomeňte na trpká slova, která snad kdysi byla pronesena a budete-li se vy bratrsky snášeti nikomu nenapadne harmonii tu rušiti. Pohlížejte jeden na druhého jako na člena nově utvořené Sokolské Obce a ne jako na "bývalého modrého" nebo "bývalého červeného". Dokazovali jsme v Coliseu Američanům, že dovedeme býti na prvním místě Američany — dokážme nyní české veřejnosti, že dovedeme býti na prvním místě Sokoly!

— Do cvičení týčemi v trojicích od br. Sedláka v minulém čísle uveřejněném vloudila se chyba. Ve III. oddílu druhý cvičenec v době 5. má býti "výpad l." na místě pr.

získání, jako bylo tomu ještě před dvaceti lety, sletišťe by vyžadovalo zcela přirozeně velikého nákladu — ale bēfeme-li za měřítko úspěchy, kterých Sokolstvo při každé své manifestaci docílelo, byl by to kapitál jistě výhodně uložený.

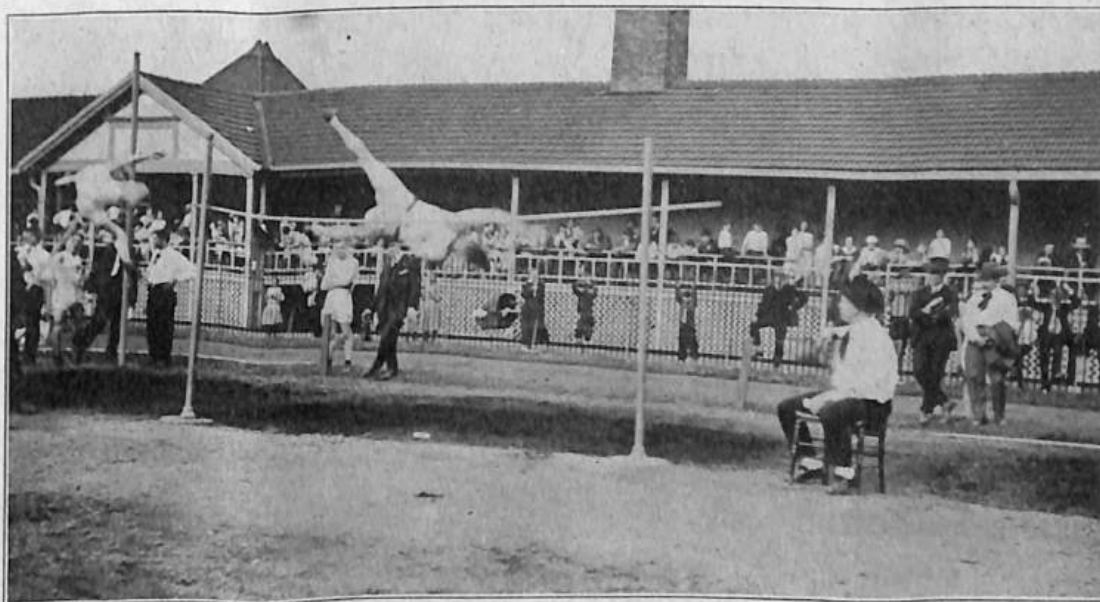
— Dstali jsme od bratra C. Wiesenbergra z Clevelandu, a našeho vždy ochotného br. Fr. Filipa ze Cedar Rapids, Ia. po dvou dollarech ve prospěch bratří českých zajatců, již raději volili útrap plnou cestu Albanií s ustupujícími ubohými bratry Srby, nežli by se vrátili do Rakouska. V Itálii bylo o ně postaráno dosti dobře, to jest v Asinafe, v Sardinii. Dostalo se jim šatů i dobrého přijetí. Nyní jsou ve Francii. Z peněz, jež jsme dostali poslali jsme ihned třicet rublů na Rus na jednu adresu a sto šestnácte franků naším do Francie i postaráme se i o další jen jakmile zjistíme kolik jich jest tu aneb onde a jsou-li naši — naši v pravém toho slova smyslu, však nám rozumíte.

— Minule zmínili jsme se o sjezdu slovanských žurnalistů, jakž konati se měl v New Yorku, jednou již odložen, v měsíci říjnu. Nyní však přišlo se k tomu náhledu, že bude lépe, když celý podnik se prohloubí, dá se mu základ co možná pevný a bude se postupovati jednotně od státu ku státu, čili přistoupí se k organizaci silnější a mohutnější. Byli jsme

aby zařízena býti mohla veliká slovanská Tisková kancelář, jejíž činnost má býti rozsáhlejší, nežli bylo v pořadu sjezdovém původně vyznačeno.

— Z dopisu českého důstojníka, jenž nalezal se v srbském zajetí a nyní jest v Itálii vyjímáme následující: "Mně se tu nevede špatně, ba naopak, poněvač mám jako důstojník 150 lir měsíčně. Z domova mi nemohou psáti, poněvač by to censura přeškrtnala. Dobře se tam však nemají a jě všichni by si přáli konce. Abych se Vám také pochlubil a zároveň poděkoval za skvostný dárek, který byl nám své doby do Srbska poslán od amerických Čechů. My čeští důstojníci byli podarováni několika garniturami prádla a obuvi. Prádlo to bylo zvláštního střihu a vzorku, takže jsme mnoho prádla nosili jako vrchní, velice pohodlný, lehký oblek. I zde v Itálii stále se těšíme jeho výborným vlastnostem. Přijměte srdečný dík . . ."

— Přinesli jsme některé ukázky prací spisovatele Karla Horkého z Prahy, když dlel ještě v Portugalsku, pak přesídlil se do Španěl. A tu zanechav rodinu svou vydal se na cestu do New Yorku, kam šťastně se dostal a po několika denním odpočinku již zasáhl do práce Č. N. S. aby u nás v Chicagu zahájil vlastní činnost k povzbuzení a podnětu

Skok vysoký o závodech Župy Střední v Chicagu.

věci přízniví, neboť my nejlépe víme co snahy po všeslovanské vzájemnosti vykonaly v tom našem Sokolství, na kolik přinesly praktických užtků v pohnuté době nynější a za hrozné vřavy válečné tam doma a na kolik dalo by se touže cestou docílit i zde v nové vlasti naší, veliké republice, kde nikdo nám nepřekáží i dalo by se znamenitě čelit všelikým choutkám velikých sdružení a aliancí Němců, již se ve Spojených Státech nejen silně roztahují, ale dokazují jak málo jsou Američany u porovnání s jinými národy občanských cností dbalých. Jest v prvé řadě organizace slovanského tisku, jež by musela prospěti, ano jsou i jiné různé cesty kulturní, jež by uvedly nás Slovany v širší známost před forum ciziny v době přítomné, nad jiné důležité. O tom všem se na sjezdu mělo jednat, ale nevádí, jen když se organizace vlastní sesílí a pak po náležitém pochopení i našeho tisku českého i v širších vrstvách lidu našeho jednotně se postupí od státu ku státu, kde naši jsou. Státní konference slovanských žurnalistů bude se odbývat 23. t. m. v New Yorku. Žurnalisté aneb vydavatelé časopisů, vydávaných sice ve slovanském jazyce, podporujících však zájmy rakousko-uherské a německé, jsou naprosto vyloučeni z této porady. Tu zvolí se trvalí úředníci státní organizace a půjde se dále,

zvýšenému ve prospěch osvobození českých zemí a Slovenska. Břítké péro Horkého doufáme, že přinese trochu té vzpruhy do našeho žití, že pronikne i tam, kde až dosud nebylo pochopení pro nejkrasší snahy na dobro staré vlasti naší.

— Sbor New York D. A. S. připravuje se na březen k oslavě svého pětadvacetiletí. Bylo v předběžné schůzi, před 6. březnem 1892, jež byla svolána na popud "Vzdělávacích spolků", kdy prvé základy se kladly Dělnicko Americkému Sokolu v New Yorku. Co bývalo tu sporů, co nedorozumění a co různých překážek vzájemných u věci sokolské a dnes oba tábory jdou spolu k naší a všech upřímných pracovníků sokolských radosti nemalé.

— V "Dělnickém Sokole" čteme: "Dozvuky našich závodů nebudou mít snad konce, neboť stále přichází opravy a to závažné. Nejen, že bylo nutno předat první cenu přebornou br. Křížovi, členu T. J. Sokol, dnes jest jisto, že první přeborné čty byly dvě a sice Winfield i New York, dosáhnouše naprosto stejného počtu bodů. U nás doma, lehko se záležitost urovná. Však kdyby případ takový se stal mezi sborem naším a jednotou neb sborem z táborů jiných, těžké a nepříjemné by bylo vyrovnání. Za nemilý tento při-

pad jest arci zodpověden výpočetní výbor, kterýž stejným počtem obou jednot zastoupen byl. Stalo se to arci poprvé a snad sluší částečně i vinit soudce, z nichž mnozí nejasně známkovali. Úmyslu v tom jistě nebylo a pro příště platíž rčení: "Dvakrát měř — atd. —"

— Mezi tím co se pracuje mezi bratry Slováky, aby konečně jednou již si uvědomili, že postup jejich jest po boku Čechů jediné možným v zájmu osamostatnění našich vlastí, pracují bratři Srbové, Chorvati a Slovinci v zemi této uselí hlavně na uskutečnění jediného mohutného celku Jihoslovanů čili spojené Jihoslávie. K čili tomu odbývati se bude sjezd jejich dne 29. listopadu v Pittsburghu, Pa., kde dojde jistě k nějakým vážnějším krokům, aby postavili se tyto tři větve slovanské k akci za morální i hmotnou podporu, jež zaručila by svobodu jich národům, po boku spojeně s nimiž bojují srbská vojska za všech Jihoslovanů volnost a vysvobození z podejha Rakušáků. Rozumí se samo sebou, že organizace tato s Bulhary nechce míti ničeho společného a vystoupení jich s Němčíkem jen zatracuje. V tomto Svazu bratří našich jsou ovšem jednoty jejich sokolské zastoupeny na prvním místě, jakž ani jinak býti nemůže.

— Česko-Americká Sokolská Obee, v které po stránce technické združena jest naše Národní Jednota Sokolská a Děln. Amer. Sokol za spolupůsobnosti Župy Michal Miloslav Hodža v New Yorku uspořádá tělocvičný kurs, jenž dle toho měl by býti obelán co nejvíce. O vlastním pořádku jsme se již byli zmínili a tu sluší jen podotknouti, že s vyučováním započne se v Sokolně v prvním týdnu v měsíci lednu 1917 a potrvá do konce měsíce února. Přednášky budou vždy v sobotu večer od osmé do 12. hodin dopoledne a odpoledne od 2. do 5. hodin. Přednášet budou bratři Ant. Jahoda a Ant. Mysliveček, kdežto pořadatelem bude br. V. Šolc. Na jedno žel však se zapomělo, to jest, že k náležitému pochopení proč a zač evičíme, k čemu vlastně jest ta naše výchova sokolská náleží do kursu přednášky i o tělovědě, zdravotvědě, první pomoci a hlavně fyziologii tělocviku vůbec. Bratři Slováci jdou u této příležitosti s námi a tu mělo by se vykonati co nejvíce, aby kurs neminul se účinku a vyhověl všestranně. Očekáváme, že bude tu hojně posluchačů, ba i posluchaček a počítáme s jistotou, že pořadatelstvo učiní i náležitá opatření, aby bratr lékař přednášel o tom, co o tělocviku s našeho stanoviska třeba znáti. Přihlášky do kursu přijímá br. Ant. Mysliveček, 324 E. 74th St. New York a přijmou se i posluchači z druhých Žup slovenských, jež jsou na blízku: Ján Francisci, Ján Kollar, Ján Hollý, atd.

— Br. Karel Jirásek v Pontiac, Mich. upozornil nás na program tamějšího sdružení dobročinných spolků a jednoty týchž, kde jako číslo šesté oznamovalo se pod titulem: "Bohemians or gypsies" něco co mělo býti naprosto jen cikánského rázu. Žádal nás, abychom po anglicku vysvětlili rozdíl mezi Čechy a cikány a tak poučili ty, kdož jinak neznají. Vyhověli jsme milerádi a "Pontiac Press Gazette", ze dne 31. m. m. také přinesla. Stotožňovati národ náš s cikány měli mnozí kdys ve zvyku a operetka "Bohemian girl" v ohledu tom mnoho zavinila, kdežto opět jinde přikládá se též název "Bohemian" životů umělců a p. v dotyčné čtvrti pařížské jak známo a proto kde můžeme vyplatí se, když vedle názvu "Bohemian" použijeme i určitějšího "Czechs".

— Dne 19. t. m. přednášíme na téma: "Svornost národa slovenského a českého" a sice na pozvání 14. odbočky Slovenské Lígy v Cudahy, Wis., v místnosti obě. Fred Glaziera, na rohu Packard a Carpenter ave. Na pořadatelstvu jsou vesměs bratři ze Slovenského Sokola tamního.

— Jest nevyhnutelně třeba, aby v jednotách našich všude pracovalo se ve prospěch Č. N. S. za činnosti zvýšené a to zejména nyní v době podzimní a zimní. Fondů jest třeba, částky sebrané jsou již spotřebovány a nových nutno shromažďovati, aby doba nezastihla nás nepřipra-

vené. Hleďte stále nové zdroje, nové akce a nových chápejte se činů k nejdůležitějšímu úkolu našemu. Nechtějte však všechno jen vytancovat, aneb způsobem takovým dobývati, že nebylo by hodno věci veliké. Zdá se nám ostatně, že k tomu křepčení, výskotu a povyku zbytečnému není dnes doba, když na tisíce a tisíce našich padá a bída strašná postihla naši vlast. Jsou přece cesty jiné, nežli samý tanec a zní podivně, když ve prospěch Č. N. S. oznamuje se "velkolepá muzika". Na hrobech svých tančí jen Indiani. Jest dosti jiných cest, jak lze sbírat i pomahati soustavně i vydatně, jen chtít.

— V Clevelandu, O., jest nadaný náš hoch, br. Nový, umělec, který ačkoliv teprve 27 let stár dokázal již několikrát co štetec jeho dovede. Týž jest členem T. J. S. Cleveland, studoval v New Yorku a také tam byl s našimi. Dnes upozorňujeme na nové jeho dílo, zvláštní tvorby a koncepce čili veliký olejový obraz, jakž byl jako Američan a Sokol vytvořil, chtě prospěti veliké myšlence české samostatnosti a našemu N. S. Zove se dílo to velice pěkného provedení "Vzhůru pro vlast", letí tu totiž čeští Sokolové s puškami v rukou a pod prapory spojeně proti Němčíku a úhlavnímu našemu nepříteli Habsburku i s jeho povedenými zvrhlíky. U středu ve výši, kde stkví se Hradčany na výsluní svobody pod českým praporem viděti tvář české republiky se znakem zemí českých i s naznačením děsného zápolu civilizované Evropy ve spoustě střel a granátů, potoků lidské krve, dýmu a požárů. Práci původní daly Sokolky zarámovati i holdají zpeněžit, vedle pohlednic, jež zdařilým jsou snímkem, jakž sami jsme se přesvědčili i poslali jsme hned jednu našim, již s bratry Srby bijí se u Bitolje, aby tím spíše poznaly naše smýšlení a naše snahy chápali. Jednotám našim i všem spolkům pokrokovým doporučujeme vřele. Kus stojí pouze pět centů a vlastní účel tak dobrý, tak šlechtitný.

— Plzeňský Sokol ztratil v minulém měsíci opět jednoho z dobrých členů svých, jenž zejména znám byl prací svou v "táboře" jednoty v Michigan a pro bodrou povahu svou byl všude ctěn a vážen. Byl svobodný to br. R. Tábořský, jenž třeba byl již na churavost stěžoval delší dobu, přece jen pracoval do doby poslední i činil se na dobro Sokola. Za poety bratrské uspořádán byl mu pohřeb ze síně Plzeňského Sokola. Pozůstalé matee i druhým všem platí naše soustrast. A téměř v téže době i T. J. Tábor Slovenské Lípy měla smutek, neboť zemřel nejen její člen, ale veřejný pracovník, novinář a velice nadaný spisovatel česko-americký br. Matěj Mašek, jenž vzděláním svým a mnohými zkušenostmi nad jiné vynikal, započav kariéru svou novinářskou u "Slavie", pak "Domácnosti" a skončil po celé řadě let u "Svornosti". Mašek měl to Sokolstvo rád, těšil se z každého jeho úspěchu a žel jen, že v době poslední byl více méně samotářem. U nás Sokolů uchována bude mu po vždy jen čestná paměť a ty jeho povídky mnohé i po letech se budou číst, jako práce člověka dobrého, šlechtitného a trnitou cestou života prošlého.

— Na franko-srbské frontě nedostatek jest lékařů a ranhojičů, tak zděluje se nám, však ale i Němci již mnoho lékařů prý ztratili a proto američtí Turnéři sehnali značný obnos penězů i zřídili fond, z něhož budou vydržovány družiny pomocné lékařů a ošetřovatelů Němců, již budou posláni odtud všude tam, kde potřeba se jeví, ovšem jen na frontě německé. Jen ve Philadelphii sehnali k čili tomu \$16,000. Jako své doby my i mnozí z těch rozumnějších Němců uznávají, že jménem humanity lépe se pracuje a mnohé vykonati dá spíše, nežli všelijakými piklemi nehodných občanů, německého původu.

— Naši v Schenectady se činí a nás těší tím více, že jsou bratři new yorští, hlavně pak br. V. Lipský, jenž Sokolu v městě tom opět pomohl k rozmachu. Dne 21. m. m. uspořádali si naši veřejné a družstvo šestičlenné vedené bratrem

Lipským dorazilo z New Yorku jen aby se pomohlo věci sokolské a získalo se jí přízně lidu místního i mnohých hostů z Gloversville. Br. Lipský dojížděl do Schenectady v lednu, únoru, březnu každou sobotu a neděli i staral se všemožně, aby naivně nejen žaetvo, Sokoly, ale i Sokolky. Ovce neúnavné práce tohoto činovníka záhy se dostavilo a četa ze Schenectady již na závodech D. A. S. ocitá se mezi vítězi, aby pak doma veřejným ukázala co vše při dobré vůli a snaze upřímně vykonati se dá za dobu poměrně kratší. Návštěva i jiných národností byla veliká a vlastní pořad proveden co nejlépe, jakž zděluje se. Starosta St. Matoušek uvítal přítomné, pak již šlo se k prostným ze sletu D. A. S. a prvé družstvo evičilo na hrazdě vedením svého náčelníka Kar. Matouška a konečně i bradla se probrala a to vše tak, že obecenstvu výkony hochů našich se velice líbily a což teprve, když vešly Sokolky vedené náčelníci sestrou Krátkou. Nastoupily ku prostným s ozdobnými kroky, a různým proplétáním i líbily se velice. Tu pracuje se teprve od nedávna, ale pracuje. Rozumí se samo sebou, že družstvu z New Yorku dostalo se nejen vřelého přijetí, ale za ukázky sokolského výcviku všeobecně pochvaly a uznání. Sokolky co nejdříve prý připojí se k N. J. S. a všichni již od nynějška připravovati se budou k jubileu čili padesátiletí T. J. S. v New Yorku.

— Jak vládní úřady řadí v Čechách a na Moravě vůči všemu co jest sokolské již několikrát jsme zaznamenali. První obětí na šibenici byl Sokol, pak již šlo se dále a po rozpuštění České Obce Sokolské a Slovanského Svazu začali se rozpouštět i jednotlivé jednoty a nepohodlní činovníci posílali se na frontu, kdežto zajatým doma majetek se zabavoval a členům jich rodin stále se vyhrožuje. Sokolské listy se konfiskují, cizím poštovní doprava se zakazuje a jiné se páše v divém vzteku, že Sokolu se nechce do žlutě černého fetišku.

— Krajský soud v Novém Jičíně na Moravě zakázal nálezem ze dne 17. srpna rozšiřování "Sokolského katechismu" vydaného u Chrástínů ve Valaš. Meziříčí nákladem Sokolské Jednoty v Zubří.

— Policejní ředitelství v Praze zakazuje rozšiřování tiskopisu: "Šestý slet všesokolský v Praze 1812 slovem a obrazem", vydaného časopisem "Cizinecký ruch".

Z ÚŘADOVNY VÝKONNÉHO VÝBORU N. J. S.

Chicago, Ill., 22. října 1916.

Milí bratři, sestry:

Přiložen jest tištěný návrh na spojení Národní Jednoty Sokolské se Župou Fugner-Tyrš jak jej výbor obou Ústředí vypracoval, a T. J. Sokol Chicago v pravidelné schůzi své, dne 19. října t. r. za svůj přijmula a požádala Výkonný Výbor N. J. S. o předložení téhož jednotám pod jeho právomoci k odhlasování.

Této žádosti bylo vyhověno ve schůzi Výkonného Výboru svolané na den 22. října a žádáme snažně jednoty, by co nejdříve hlasovaly o návrzích, a výsledek hlasování pak v zápětí oznámily.

Jelikož konec roku se blíží a spojení je téměř jisté, je také důležité, aby každá jednotka měla své zprávy podány a příspěvky zapraveny, abychom ve spojení vešli i v tom nejlepším možném finančním pořádku.

Prosíme ještě jednou: neotálejte s hlasováním. Mnoho zbývá k vykonání, aby mohla práce nového ústředí započata býti správně. Každý hled' usnadnit reorganizaci.

Za Výkonný Výbor N. J. S.

Jan Šiman, starosta

Tom Vonášek, jednatel

1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

NÁVRH

na sloučení Nár. Jednoty Sokolské a Župy Fugner-Tyrš. Bratři!

Mocná touha po sloučení Sokolstva česko-Amerického, vzniknuvší v době, kdy naše společná domovina stojí na rozhraní mezi novým, slibným životem aneb úplným zánikem, pohnula ústřední tělesa s hora jmenovaných sdružení sokolských k ustanovení Výboru, jemuž dána plná moc vypracovati plán na sloučení a podepsaný Výbor tímto předkládá návrh na sloučení, o němž jednoty v nejbližších schůzích svých rozhodnouti mají.

Jednoty náležející k N. J. S. upozorňuje výbor na následující články stanov (Hlava X. čl. 17. a 18.) týkající se hlasování, dle nichž jednoty říditi se mají:

17. Jednota, jež jakékoliv poplatky neb příspěvky N. J. S. by dluhovala delší dobu, nežli stanovy N. J. S. dovolují, nemá práva o návrzích neb otázkách takových hlasovati, vyjma že by během hlasování povinnosti své k N. J. S. zapravila.

18. Veškeré hlasování o předložených návrzích neb otázkách jednotám děj se na základě procentním právoplatného členstva a sice: Každá jednotka budiž oprávněna k jednomu hlasu za každých deset členů, dle poslední zprávy účetní, jež zaslána byla Výk. Výb. N. J. S., a za každých dalších sedm členů přes desetinou číslíci.

Dále dle Hlavy XV. čl. 1. rozhodují dvě třetiny přítomných členů. Dvě třetiny hlasů jednot rozhodnou, má-li změna tato státi se zákonem. Odhlasování takové necht' jest zpět u Výkonného Výboru nejdéle do 60 dnů, ode dne zaslání, jinak jednotka taková nebude čítána mezi hlasujícími.

Jednoty náležející k Župě Fugner-Tyrš opět provedou hlasování dle svých stanov.

Jednoty jsou snažně žádány, aby hlasování provedly v době co nejkratší, a je-li pravidelná schůze oddálena, aby za účelem tímto svolána byla schůze mimořádná—nebot' bude-li tento návrh přijat, musí reorganisační ústředí provedena býti počátkem nového roku. I do řádné schůze bud' teč čle nové zvláštním lístkem vyzvání.

Návrh podepsaného výboru na sloučení zní následovně

a) Spůsob sloučení.

Výbor navrhuje sloučení úplné, jak po stránce tělocvičné, tak i po stránce administrativní t. j. aby obě s hora jme novaná sdružení, N. J. S. a Župa Fugner-Tyrš splynuly v jeden celek.

Důvody: Výbor prozkoumal bedlivě ústavy obou těles a shledal, že v hlavních věcech naše práce v ničem se neliší a veškeré rozdíly jsou pouze druhu podřízeného—a hanbiti bychom se musili v dnešní době, ba nebyli bychom ani hodni toho zváti se Sokoly a syny společné, trpící matky, kdybychom dopustili, aby věci podřízené úplnému sloučení překážely.

b) Jméno.

Obě sdružení upustí od svých jmen a sloučené Sokolstvo přijme jméno: Sokolská Obec v Americe. (Sokol Union of America.)

Důvody: Ač pod stávajícími jmény jsme po léta pracovali a k jmenům těm jsme přilnuli, přec uznáváme, že byla to vždy na prvním místě jména, o která se všechny dosavadní pokusy sloučení tříštily. Dovedou-li naši bratři za morsem na oltář vlasti klásti blaho své i svých rodin, dovedou-li obětovati i své životy—jak malými bychom se jim zdáli musili, jak stydnou by nám musilo býti před nimi, kdyby se dozvěděli, že my ani jména nechceme obětovati sbratření Sokolstva amerického, po kterém upřímní Sokolové již tak dlouho marně byli toužili a které slibuje vzpružení ochabující činnosti v řadách našich.

c) Rozdělení Žup.

Nové rozdělení Žup, bude-li návrh sloučení přijat, budiž následovní: Župa Východní od pobřeží Atlantu až k záp. hranicím státu Indiana.—Župa Chicagská všechny jednoty v městě Chicagu a nejbližším okolí.—Župa Západní, všechny jednoty od města Chicaga západně až k západním hranicím státu Nebraska.—Župa Pacifická a Župa Jižní. Tedy celkem pět Žup.

Důvody: Chceme, aby Župy byly mohutnější, tak aby mohly vydatněji působiti a aby jejich vystupování bylo lepším obrazem naší síly a vyspělosti. Toto rozdělení Žup navrhuje též z toho důvodu, aby k jednotlivým Župám náležely jednoty obou bývalých sdružení, tak abychom stále splývali víc a více v jeden celek a aby co nejdříve na bývalé rozdíly bylo zapomenáno. Sídla Žup ustanoví nový Výk. Výbor.

d) Kroj.

Jednotám náležejícím k Sokolské Obci v Americe budiž ponecháno právo dvou, stávajících krojů podržeti a novým jednotám voliti si kroj kterýkoliv—bud' modrý jako panuje v N. J. S. neb český, jaký panuje v Župě Fuegner-Tyrš. Všichni členové, náležející k jedné jednotě, musí míti kroj stejný.

Budiž při tom vložen do ústavy nezměnitelný článek, že ani sjezd nemá a nebude míti nikdy práva jeden neb druhý kroj rušiti, pokud jedné jednoty stávají bude, která by ten neb onen kroj podržeti si chtěla.

Důvody: Totot' jest jediné možné rozluštění otázky této. Modrý kroj zamlouvá se dorostu česko-americkému, kroj český opět těm bratřím, kteří nosili jej v Čechách a do našich řad vstoupí—proč nevyhověti stranám oběma, když tímto ústupkem jest jediné možné sloučení provésti?—Článek o nerušitelnosti kroje budiž do ústavy vřazen jako záruka, že nikdy většina nebude činiti pokusy kroj měniti neb rušiti na úkor menšiny.

r) Orgán.

Dosavadní orgán Župy Fuegner-Tyrš "Borec" přestane vycházeti a orgánem Obce bude "Sokol Americký." Ze středu stávající Župy Fuegner-Tyrš vyvolí se spoluredaktor k ruce nynějšího pořadatele, aby obě tělesa pro počátek v redakci zastoupena byla. V budoucím sjezdu pořadatelsvo již volena bude bez ohledu na to, ku kterému bývalému sdružení volení kdysi náleželi a rozhodovati budou jen schopnosti a spůsobnost.

f) Poplatky.

Poplatky zůstanou, jak nyní má N. J. S. a sice 10c. měsíčně za člena, splatné na konci každého čtvrtletí a za každého nového člena 25c. zápisného.

Poplatky členů jsou tudíž o několik centů vyšší, nežli jaké odvádí nyní členstvo Župy Fuegner-Tyrš—ale výbor uznává, že poplatky tyto nelze snížit, má-li taková organizace úspěšně vedena býti, veškerým povinnostem dostáti a o výchovu evičitelských sil se starati. Poplatky Sokolek za to jest o mnoho menší.

Na krytí výloh župní správy přispívá každá jednotka k Župě svým malým ročním poplatkem za každého člena. Poplatek tento stanoví župní výbor dle počtu členstva v Župě.

g) Obeslání budoucího sjezdu.

Jelikož jednoty náležející k N. J. S. již od minulého sjezdu skládaly povinné poplatky za každého člena do fondu sjezdového, z něhož kryto jest vydání s vyslání zástupců spojené, budiž do nejbližšího sjezdu z fondu tohoto hrazeno vydání jen zástupcům těch jednot, které před sloučením náležely k N. J. S. Jednoty, které před sloučením hlásily se k Župě F.-T., vyšlou si zástupce do sjezdu na své útraty. Po sjezdu bude tento sjezdový fond společný. Od tohoto zvláštního poplatku budou jednoty, které před sloučením hlásily se k Župě F.-T., až do příštího sjezdu osvobozeny.

h) Výk. Výbor.

Bude-li sloučení na tomto základě schváleno a v skutek uvedeno budiž počátkem nového roku provedena reorganizace Výk. Výboru způsobem následujícím:

Jednoty chicagské, náležející dříve k N. J. S. navrhnou si členy, které uznají za schopné a spůsobilé v ústředním tělese zasedati. Na každých 50 členů budiž navržen jeden kandidát. Listina kandidátů pak budiž nyníšším V. V. rozslána jednotám, které budou o navržených hlasovati — bez ohledu na to, ku které jednotě navržení náležejí. Jen schopnost a spůsobnost at' zde rozhoduje. 7 členů, kteří tímto způsobem obdrží největší počet všech hlasů, budou zasedati ve V. V. za bývalou N. J. S. Župa F.-T. tímž způsobem zvolí si 4 členy do V. V. takže ústřední těleso bude skládati se z 11 Sokolů. Sokolky za N. J. S. zvolí 3, za Župy F.-T. 2, tedy dohromady 16 zástupců.

Nově ustanovený Výk. Výbor pak zorganizuje výbory technické a vzdělávací dle poměru členstva.

h) Děj. Am. Sokol, který jest nyní s N. J. S. sloučen po stránce technické, zůstane v stejném poměru k Obci, v jaké nalézá se nyní k N. J. S., pouze jeho sloučení s hlavním tělesem ponese jméno: Technický Svaz česko-slovanského Sokolstva v Americe, čímž otevřena jest cesta i ostatním sdružením slovanským k Svazu přistoupiti.

i) Další nutné opravy stanov.

Následkem utvoření nového tělesa, bude nutno některé méně důležité články stanov tak upravit, aby vyhověly celku a tu aby ušetřilo se vydání, které by vyžadovalo svolání mimořádného sjezdu, aby nebylo zapotřebí obrazení se opět a opět na jednoty se žádostmi o nový souhlas, budiž novému V. V. dáno právo podřízené články tak upravit, aby až do budoucího sjezdu nové těleso dle nich říditi se mohlo.

Bratři! To jsou hlavní články, které bylo nutno pro sloučení upravit, aby sloučení, po němž toužíte, stalo se možným a aby urychleno bylo co nejvíce, a my v zájmu celku žádáme Vás: nečiňte dodatků, nečiňte žádných dalších návrhů, nenavrhujte žádných změn, neb tím by se věc jen zbytečně protahovala, jelikož bychom musili se znovu obrazení na jednoty. Hlasujte bud' pro neb proti, jak Vám Vaše přesvědčení velí a podrobnosti pak ponechme k vyřízení sjezdu, který jest v době nedaleké. Výbor jest přesvědčen, že tyto články budou pevným podkladem k společné práci a při dobré, upřímné vůli ostatní věci vyrovnány budou během krátké doby. Na zdar!

Výbor pro sloučení Sokolstva

Za Župu Fuegner-Tyrš: Anton T. Doležal, K. Jar. Košář, Cyril Popelka.

Za Nár. Jed. Sokolskou: Jan Šiman, Jos. Čermák, Adolf Vlk.

Hlasování budiž provedeno přesně dle stanov, a výsledek oznámte hned.

Výsledek hlasování budiž oznámen co nejdříve — nejdele do 60 dnů.

NAŠE SBÍRKA VE PROSPĚCH NÁRODNÍHO SDRUŽENÍ.

V čísle říjnovém vykázano úhrnem.....	\$137.00
Jar. Pole	1.00
Jos. Jurka	2.00
J. Čapek	1.00
J. Hejl	1.00

Úhrnem do tohoto čísla

Mimo to poslala sestra Maruša Žďárská, St. Paul, Minn. opět na dvě námi udané adresy dva zimníky, prádlo a p. našim bratřím, zajatecům na Rusi, kdežto br. K. Wiesenberger, Cleveland, O., a br. Fr. Filip, Cedar Rapids, Ia., poslali nám k témuž účelu po dvou dollarech a br. A. Jalovec, Chicago, Ill., dal \$5.00. Dotyčné obnosy jsme rozdělili a poslali prozatím Franků 116 do Francie a rublů 30 na Rus, žadatelům, bratřím Sokolům v zajetí.

DOPISY.

Na Rusi v Enakievě, 28. července.

Po dlouhém pátrání zde v Rusku jako rakouský válečný zajatec hledal jsem svého bývalého kolegu Jošku Hejhala. I podařilo se mně do konce; totiž četl jsem vás "Americký Sokol" a tam jsem viděl fotografii jeho pod názvem: Vítězné družstvo Sokola Chicago, 15. dubna 1916. *)

Bratři, žádám vás, abyste mně zdělili zdali jest vskutku to jméno při vašem sdružení; jestli pak to jméno jest a vskutku on sám, tož prosím vás bratři, zdělte mu o mně nížepodepsaném, a prosím zdělte též mně o něm. Velmi by mne potěšilo, kdybych si ještě s ním mohl dopisovati a dokonce shledati! Odejel z Rakouska z Chrušovan u Brna do Ruska v roce 1912. To jsem věděl i psal jsem mu do Moskvy mnohokrát, ale neodpovídal; zcela jistě pak se pustil do Ameriky, proto mně snad nemohl psát pro nestálost pobytu. Proto ještě jednou vás žádám bratři, zdělte mně o něm. V Rakousku jsem byl zaměstnán jako podnikatel beton. staveb a výrobce umělých kamenů v Holešově na Moravě a dnes nacházím se v zajetí v Rusku. Kdybych v pádu zde v Rusku změnil místo aneb snad ukončením války, at' píše na moji rodnou obec, to jest: František Sedláček, v Minůvkách, číslo 8, u Kroměříže, Morava. Nynější moje adresa jest: František Sedláček, válečný zajatec, Enakievo, Jekaterinoslavská Gubernie, Rusko. Domivo kasarňe.

*) V tom je mýlka žel. Není Hejhal. Nieméně uveřejňujeme, kdyby někdo z našich znal.

Petrohrad, 10. září 1916.

Drahý bratře: Vím, že budeš překvapen, jestli dostaneš toto písmo mé a to z veliké a slavné, pobratimské Rusije, kamž podařilo se mi s velikou námahou, hrozným strádáním a za velikého nebezpečí dostati z ubohé a porobené domoviny mé. Opozdil jsem se v Niši, když bratři proradní Bulhaři k nám vnikli, kdežto moji št'astně dostali se v čas do Řecka. Nebudu popisovati hrozné zkoušky a co jsem vše musel vystáti. Kde co bylo památného a srbského to se sebralo a odvezlo do Sofie, drancovalo se i ničilo a firmy po bulharsku natírali, jen aby ráz města se rychle změnil. V nemociích zůstavši zajateci austrijského náteru i mnozí Vaši vedeni Dr. M. a přítelem jeho W., kandidátem medicíny, rozumí se s otevřenou náručí, jako israelité uvítali vítěze a tak pak přes Bulharsko dostali se prý domů, aby znovu mohli jíti na frontu. A bylo mezi nimi mnoho tak zvaných inteligentů, ba došli mnozí i z Prištiny, Prizrenu a i ze Skoplje.

Na tom ale není dosti, neboť Švába největší kořist' u nás dosáhl tím, že dostaly se mu do rukou naše veliké doly měděné a doly na uhlí i jiné pomůcky válečné, vedle mnoha průmyslových podniků a budov, kde stroje nemohly být za čas zničeny. V Kragujevací ve veliké naší zbrojárně naši sice před ústupem stroje zničili, nikoliv však do té míry, aby Švába si opět nespravil a nedocílil nových zdrojů i v tom ohledu, tyje z ubohé ty naší Srbie, lačen kořisti všeliké, nemluvě ani o tom, co vše musí ženy naše vytrpět, co národ celý vydaný hyenám lidským na pospas a klesající . . .

Co bylo mně vytrpěti útisku, bídy a hladu nebudu popisovati. Veškeré misije a zejména ruská i francouzská odešly po ústupu našich, již prodělali trnitou cestu Albanií, jakž bude známo Vám, nechtíce sloužiti Bulharům a my jen blahorečili osudu, že vy nejmilejší naši hosti v čas Jste se dostali pryč. Veškerá sklizeň a veškerý skot, kde jaký zůstal na Severu, aneb v nejbližším okolí i nových oblastech vyvezli Němci a sebrali Bulhaři. Staré památky, rukopisy musejní a sbírky, jakž uloženy byly ve Skoplji poplašali rovněž Bulhaři,

kdežto zvony z chrámu sneseny, veškeré-činové nádoby a jiné kovové ozdoby sebrány a poslány buď do Vídně, aneb do Sofie. Skladiště vaší misije u Červeného kříže za Dušanovým mostem bylo vybrakováno docela. Starci, ženy a děti potulují se ubozí, hladoví, od sela k selu a v městech rádi nepřítel, že darmo mluvit. Za cenu života nelze ničeho koupiti a nikde ani známky o tom jak dlouho ještě stav tento zdeptané Srbie potrvá a furie válečná ničiti bude i nejnevinější. Na soluňské frontě nedochází dosud k rozhodným krokům, protože Řek v zadu jest nejistý, ná vzdor tomu naši junáci postoupili a spojenecká vojska úspěšně útočí v dolině Vardaru a s Rumuny jsou i naši v Dobrudži a Češi z Oděssy.

Sešel jsem se tu i s Dr. Kostičem a mnoha jinými, které poznal jsem na posledním sletu v Praze i jak jsem se potěšil, když zvěděl jsem, že tolik bratří českých zaujalo se o svou otčinu vznítivše naději, že po staleté porobě dostati se mohou z pout habsburské monarchie. Nejen kolonisté na Rusi, ale i bratři Sokolové a mnoho zajatců českých a slovenských i Chorvátů jest v českých družinách i pracuje se tady v Moskvě, Oděsse, Rostově nad D., Jekaterinoslavi a hlavně v Kijevě a to hned od třetího dne po vypuknutí strašného tohoto krvavého mejdánu evropského, jenž v nápadu Srbie a nyní její porobě měl svůj hrozný počátek! Srbská věc měla v Sokolstvu jak zde, tak i všude jinde v Slovanstvu sympatie. U Vás v Americe rovněž se dokázalo a to v rozhodujících kruzích ruských se zná. Čechové mají svůj Svaz a také Jihoslované nelení ve směru informačním, agitacním a registračním našich lidí vůbec i vnáší se do zápasu svobody malých národů vše co třeba i písmem, časopisy vlastními a snad bude zajímaví, že káže sokolská namnoze se projeví tím, že čelní činovníci sbírají sílu k pohotovosti a organizaci. Prehaje z otčiny, tušil jsem o tomto hnutí ale mohutnost jeho poznal, když prošel jsem poslední hlídka rakouskou, kterou hlídali Bulhaři i mad'arští jejich přátelé. Tedy hlídka na hlídku! Byl se mnou pop Mich. Avramovič. Když nám chléb došel, vody nebylo a ležli jsme po úskalí kryjíce se co nejvíce, by nepřátelé nás nedostali, plazili jsme se nocí, rozedraní a ubozí. Pop těžce zraněn zemřel cestou. Konečně dostal jsem se k silnicím, vedoucím na Rus a záhy jsem se ocitl v bezpečí. Zdalíž kdy se ještě uvidíme? Jako své tak i Vaši domovinu přeji mnoho síly i št'astnou budoucnost, neboť země obě podpírají požadavky lidu svého pravem, pravdou a spravedlností! Stálo tam v Praze napsáno pamatuješ bratře drahý: "Byli jsme a budeme!" My bili se, trpěli, hrozné zkoušeli a nezoufáme a i my budeme . . . Vyhle dám bratry z Česka a pak napíšu. Na zdar! M. Ostojič

V Jadrině, 25. září 1916, Kazanská gub. Rusko

Drazí bratři! Dozvěděv se adresu Tvoji z časopis "Ruskoe Slovo" z 12.—XII. 1915, v němž byla uveřejněna část Tvého dopisu na starostu Sokola IV. v Moskvě — R. Šneppa, dovoluji si Tebe a Svaz Českého Sokolstva v Americe několika řádky obtěžovati.

Jsem sem do města Jadrina vyslán jako civilní zajatec a žijeme zde již od září 1914. Že se naše peněžité zásoby, které jsme s sebou měli, brzy seshly na nulu, netřeba vysvětlovati — a tak jsme už přes rok odkázáni na podporu rakouské vlády, která se nám dostává prostřednictvím amerického konsulátu per 10. Rb měsíčně na dospělou osobu, kterýžto obnos nikomu žádným způsobem nestačí, proč, nemohu vysvětlovati, to se snad domyslíš.

Jak trpký jest nám ten groš, který jsme nuceni od rakouské vlády bráti, to Tvé srdce sokolské zajisté dobře rozumí!

Zaměstnání zde žádné není, zvláště pro nás inteligenty a někam na práci odsud vyjeti nemáme možnost. Polákům rakouským neb německým poddaným též v Rusku jako my žijícím, snad Polská Amerika sbírá a posílá velké obnosy.

Já se všemi zde žijícími Čechy (početem 25) jsem mnohokrát psal o pomoc na naše české komitety v Kijevě a Moskvě, ale ony — nemajíce samy mnoho prostředků — nám ničeho neposlaly.

Obracíme se proto na Vás, své české bratry americké, s prosbou a tou pevnou nadějí, že Vaše věrné srdce nám poskytně té pomoci, jaké nám jest nezbytně třeba, abychom se zdrávi navrátili do nové české vlasti.

Peněžitý obnos zašlete buď pro všechny zde podepsané na mne anebo na amerického konsula v Moskvě s udáním našich jmen a aby on nám peníze odeslal sem.

Pozdravujeme Vás bratrským sokolským "Na zdar", toufáme pevně ve Vaši brzkou pomoc.

Hugo Mueller, kult. technik, člen Sokola ve Šlapanicích u Brna, Morava. Adresa: Hugo Mueller, Jadrin, Kozanská ul., Olimpijska ul., Russia, Europe.

Klementyna Muellerova žena.

Janovský Ant., člen Sokola, Knuštil, Morava.

Jan Dvořák, obuvník, Hradec Král., Čechy.

Leopold Maisener, úředník Zirardovské tkalcovské továrny.

Eugen Jedlička.

P. S. — V případě, by nám konsul sprostředkoval zaslání těch peněz, třeba jemu zdělit, aby zaslal nám peníze na naše osoby, ne snad s penězi na náš zdejší německý komitet.

Omaha, Neb., 19. října.

Především oznamuji, že naše veřejné, které bylo určeno a 22. října jest odloženo na 19. listopadu, čímž získáme ke času ku zdokonalení našich skupin a kroužků. Těšíme se již nevýslovně na ten den a přejeme si z plna srdce zdaru úspěchu, když se nám splní! — Jen vytrvalost, drahé sestřičky! Nevím, zdali každá z vás tak cítí, ale já bez evence nemohu žít. Nevynechala jsem za ten čas, co byla jsem přijata mezi vás cvičení ani jedno a vím určitě, že kdybych jediné vynechala, byla bych nemocná. Tak k srdci přirostl mi sokolský život. Jsem sestry mezi vámi šťastnou. O jediné vás prosím. Víím, že lehčeji mluví se vám anglicky, ježto jste zde zrozeny, avšak kdykoli překročíte prah tělocvičny, mluvíte česky! Tím dokazujete, že cítíte pro naši drahou vlast, které jste i vy dcerami a že víte, že jste Sokolky. Nám z vlasti přijetým dokazujete pak, že přítomnost naše je vám milou a necháte nás po těch několik hodin mezi vámi strávených, zapomenouti, že jsme v daleké cizině, bez rodičů — bez domova. A ubezpečuji vás pevně, že nikdy vám toho nezapomenu. Jest nás mezi vámi sice malý počet z vlasti přijetých, avšak žel všechny jsme bez rodičů a bez domova. Ten domov hledáme mezi vámi. Ctím ten prapor naší nové vlasti, však zvuky mluvy této země přece nedovedou tak vábiti jako zvuky mluvy české.

Když přijeli jste milí bratři a sestry do naší matičky Prahy na slet, tu sledovali jsme vaše každé hnutí, každé slovo se zápalem. Na Hradčanech tehdy prodávaly sestry ze Župy "Fuegner" z Vídně limonádu a dychtivě prohlížely každého, kdo od nich kupoval, toužíce poznati v nich buď bratry Srby neb bratry Rusy a největší snad kořistí byl bratr — Amerikán. Jeden bratr, hotový ferina, který teď žije v Chicagu, a až čísti bude tento dopis, snad bude mne posílati "ku všem rohatým", než to mě neleká, patřil k Župě Palacký na Moravě, ten přiblížil se k našim sestrám a k jejich sodovce. Tu jedna prohodila dosti slyšitelně "To je jistě Amerikán, podle klobouku a podle všeho." Slyšel a hned se dle toho zachoval. Na otázku sestry, chce-li limonovu nebo citronovou odvětil "yes". Kde pak to tehdy sebral? "Vidíte, pravila sestřička, já jsem to řekla, a hned všechny milého amerického bratra obklopily a on se pěkně pobavil a zadarmo sladké limonádičky napil a ani se mu

nechtělo od těch švarných Sokolie. Tu jde okolo jeho spolu-bratr a volá "No Franto, kde dřepíš?" Marné bylo mrkání, na nohy šlapání, ten ho prozradil. Sestry ho chytly a jestli prý je taky z Ameriky. Ale kde, ale podíváme se tam někdy s Frantou až budeme mít na cestu! Vidiš bratříčku a už jsi zde! — Odpouštíme Ti rády všechny. Tvoje hříšné žerty, odpouštíme Ti i to že jsi o veřejném v Budějovicích přeměnil naše úbory, totiž úbory dívek štíhlých dal jsi na místa úborů sester — nešťihlých mezi, které jsem bohužel patřila a patřím. I to Ti odpouštíme, že jsi třeba jen na chvíli a žertem zapřel svůj tak závidění hodný původ z té zlaté Hané, ráje Moravě. Máš přeci jen zlaté srdce — sokolské, to dokázal jsi často a dokazuješ stále. Vidíte drahé sestřičky, mezi námi Sokoly a Sokolkami ve staré domovině panoval poměr opravdu krásný a závidění hodný. Zde, nikdy se tak srdečně pobaviti nelze. Nevím proč zde, v této zemi dollarů vše ztrácí půvab svůj. Snad, že příliš nasloucháme vábivému zvuku — dollarů, že? — Rádi máme slyšeti padati dollary do pokladny Č. N. S. Tam jsou opravdu uloženy na procenta nejvyšší, — za svobodu naší drahé vlasti. — Při jedné rodné zábavě dostala jsem dobrý nápad. Prozatím to na sebe a snad — ztratím i další obchod a škodím své — firmě. Hádám totiž z ruky, však dobře své řemeslo neovládám avšak znala jsem své zákazníky a jejich tajná přání a dle toho jsem se zachovala. — Za odměnu jsem žádala pouze pěták, a tak utržila jsem pro pokladnu Nár. Sdrž. 35 centů, jest to málo sice avšak lepší něco nežli nic. Až to dotáhnu do dollaru, dám to bratru Šnajberkovi a ten odevzdá to na místo patřičné a za odměnu mě musí naučit říkat anglicky čísla 13 a 30. — Nešťastná náhoda, že naše milá Sokolovna je na ulici 13, což mě trápí nejvíce. Když sedám totiž do pouliční dráhy a řeknu že chci, jižní 13. tu se mě ti nešťastní konduktori ptají třikrát než mi porozumí...

Náš dramatický odbor začíná letošní sezonu "Lešetinským kovářem", tři jednání a živý obraz, sehraje dne 29. října, přejeme si úspěchu. Vděk a uznání zasluhují bratři V. Urban bývalý ředitel dram. odb. a bratr Karel Lacina nynější ředitel. Oba tuším nemají za svoje snahy — daleko do nebes. — Není to povolání snadné, trpělivost nejsvětější vyžaduje. Kdyby všichni ochotníci byli jako já, bylo by dobře. Jen když dostanu úlohu, třeba jen na jevišti zamestat při jednání, — jsem šťastná a spokojená. Taký s chloubou oznamuji, že se chystá naše jednota k oslavě dosažení 100 členek. Bude to asi v lednu. Jen sestry pevně a vytrvale! Myslím, že mohlo by být nás evičních členek více — jest nás dosti malý díl ze sta, alespoň 50 to už jest číslice viditelná. A vidíte, mohlo by to být, jen špetku pevné vůle.

Pak ještě něco milé sestřičky. Proč nenavštěvujete ve větším počtu schůze? To je největší chyba, které se dopouštíte, když s klidným svědomím vynecháte schůzi.

Srdečné díky, bratře Kopecký, že neztrácíš s námi trpělivost. Jistá odměna Tě nemine.

Končíc, těším se, že budu moci v příštím čísle podati zprávu o našem veřejném, kterého se již dočkati nemůžeme. Když dobře dopadne! Za Sokolky Tyrš! Na zdar!

Marta Pokorná.

Cudahy, Wis., 16. oktobra.

Prosím uveřejněte mi tento můj dopis. Prvý snád od slov Sokola. "Amerického Sokola" dostávám na čas rád, ne, ať ho rád čítám, veď sú v ňom samé dobré látky pre Sokolstvo národné, nie pre Orlikov. Som bol na IV. Akadémii T. J. Sokol a T. J. Paní a Dívek, Sokoliek v Milwaukee, Wis. S bohatým a pekným programom upravili milú zábavu, myslím pre každého, ktorý tam sa zabával, prišiel som už po začatí programu, litery A. B. C. už ako v poriadku postupovali boly sehraté, ale litera D. práve hrala, bolo to pekné D. lebo ako sme vstupovali do miestnosti práve pekné dievča

tančilo "Slnečný paprsek," tedy litera 'd' po slov, sa trafil, bola to pekná Sokolka, Eliška Stauberova. Potom previedli žive obrazy Sokoli a Sokolky. I. Otroctvo, II. A. Lincoln a Sloboda, III. Sever proti Juhu, IV. Smierenie, V. Duch nadšenia, 1776. Všetky tieto obrazy boli vzorne prevedené; znak toho bol, že boli za každým hlučne odmeneny, potleskom, d'alej hudba hrala: Zvuky České, tiež znamenite. Sólový spev "Tyhle Český" previedol br. J. Turek, — ďalej solo na piáno previedla výborne, Sokolka Vlasta Stauberova, tu zase prichádza ta litera d, na ktorú tie milé dievčatá t. j. Sokolky nám ukázali 5 živých obrazov: Tance víl, ktoré boli tak pekne prevedené, že človeka by to až upútalo. Potom nasledovalo divadlo, ktoré by mali veru v každej českej a slovenskej kolonii zahrat'. Divadlo má názov "V horach karpátskych", dráma v 1 dejstve. Napísali Fr. Kopecký a M. Zlatogor, značí o poddaní sa 28. pluku čes. vojakov Rusom, dňa 3. apríla 1915. Ako to bolo všetko zriadené dobre! Zvlášte pri piesni "Slovak som já Slovak budem", s ktorou piesňou slovenský dobrovoľník v ruskej armade, dával českým vojakom v známost na stráži a česky vojaci zase pri hymne "Kde domov můj", ako sa Rusom poddali, pod strelbou rakúsko-uhorsk. nemeckých guliek, "Sláva šľachetným", nech je k úcte!

Obeecenstva bolo plná miestnosť, Čes. Americké Siene len smutne ešte to vyzerá, keďže tá mládež málo také vážne zábavy navštevuje, a každý ide svojou stranou, len nie tou stranou, kde by osožné veci pre seba použil.

Budúce viac. Som váš tiež Sokol slovenský. Na zdar!
Jan Samotný.

St. Paul, Minn., 21. října.

Rok se blíží opět ku sklonku a zde právě opět jako každým rokem volení budou ve všech jednotách nové síly k vedení činnosti sokolské a tak i zde v minnesotském okrsku bude se každá jednotka starati o to, aby na rok 1917 co nejspokojněji a nejobětavěji pracovníky do svého popředí postavila. První nejdůležitější činností jest starosta jednoty. Má-li jednotka opravdu starostlivého starostu, který vždy pracuje pro zájem celku a chová upřímnost k bratrům a sestrám všem stejnou a vždy hledí, aby ruch činnosti jeho jednoty byl skvělý, zajisté může si taková jednotka gratulovati a jistě, že nemá táž jednotka stesku ve svoje bytí. Druhý velmi důležitý úřad, kteréhož si mnozí neváží, ani jako činnosti, jest náčelník jednoty. Ještě nikde nebylo, aby jednotka nepokračovala, má-li ve svém středu uznalého a obětavého náčelníka. Úkol jeho jest míti dohled na evičení a vésti vůbec všechnu technickou činnost v jednotě a zároveň býti pokud možno vzorným evičitelem těm, kteří jsou mu bratrsky nápomocni při všech příležitostech. Dále musí náčelník a starosta v jednotě ruku v ruce pracovati pro dobro celku a pak zajisté výsledek práce v jednotě bude uspokojivý.

Jak známo, máme před sebou druhý okrskový slet a závody, a to znamená přičinění se, aby tento slet toho malého okrsku byl skvělý. O prvním našem sletu, bratři, neměli jsme zkušenosti ze všeho co máme dnes a proto pevně doufám, že práce bude snáší. Zde bude jen záležeti na vás bratři a sestry, chcete-li opravdu ukázati, že Sokolstvo v Minnesotě dovede se reprezentovati jako svorný celek a chcete-li, aby jsme předčili ty, kteří se dnes po nás opíjí a též Sokolové se nazývají a nám jen monogram zohyzd'ují, tu bratři odhod'te všechnu liknavost a to starobylé váhání stranou a hleďte, aby vás co nejvíce evičení navštěvovalo bez výmluvy, že musíte ráno záhy vstávat. Vždyť myslím, že jednou týdně by se to dalo vydržeti, aneb nějakou tu večer sem tam nechat až po evičení. Doufám, že by to vše z dobré vůle šlo, jen chtít a být Sokolem a ten večer obětovat jen sám pro svoje zdraví; tu kůželnu zaprášenou by též

mohli mnozí vynechat. Ty výmluvy bratři a to svádění, že manželka nedovolí aneb nechce, aby její muž evičil, jsou u mně málo dostatečné, neboť když ti nikdo nebrání celé noci strávit v kulečnicku, u karet atd., tak jistě v tělocvičně na dvě hodiny v týdně by nikdo nebránil, jen ta zlá lenost. Přece v tělocvičně se ještě nikdo nezkazil a doufám, že se tak nestane. Protož hubou a na papíře přestaňme býti Sokoly a zkusme teď býti Sokolem a Sokolkou opravdu, skutkem, a nenávidíme-li evičitele aneb náčelníka za to, že nás evičí a že nám sem tam pravdu řekne, tož nejsme ani hodni býti Sokoly, neb evičení musí míti hlavu a vedoucího. A potom proč k vůli němu do evičení nechodit, vždyť jsme si jej sami zvolili a máme právo jej sesadit, nekoná-li svoji povinnost svědomitě. Tak nevidím, v čem by mohl pravý Sokol pochybovat, zase nic, nežli jeho vina a ta liknavost, na kterou snadno prstem ukázati lze. Doufám, že na farmách bratři jsou již částečně hotovi s prací venkovní, tak možno i těm dosti často evičení navštívit a přičinili se bratři tam na venkově, tak slet náš bude a musí býti odkazem národa českého zde na Severozápadu a jsem jist, že vzbudíme lásku k nám v srdcích více českých synů a deér, které nám pověry náboženské odhánějí. Proto stůjme svorně u cíle pevného, který nám vytknuli naši Füegner a Týrš, a vždy hleďme v největším počtu veřejně vystupovati, neboť jen z takových vystoupení můžeme čerpati další vývoj národa a Sokolství českého. Chyby z nás máme všichni svoje, ale odhod'te ty zášť i hleďme se bratrsky snášeti a nedejme, aby Sokol zanikal neb ochaboval, co dává cestu protitlaku našemu, aby nás vytlačil a sám se do místa našeho dostal.

Doufám, že pár těchto řádků si bratři a sestry minnesotští nebudou vykládat jako výčitku, ale že si vezmou k srdci a pomohou pracovat těm, kdo pracovati chtějí. Rád bratři budu vás všechny vítati na sletu a čím více vás bude, tím více chuti dodáte nám všem ku práci další. Doufám též, že nebudou bratři litovati toho malého obnosu co stojí stejnokroj, neboť jest naší povinností při sletech v kroji vystupovat a přes zimu si jej každý opravdový Sokol rád opatří. Protož volám srdečně Na zdar a na veselé shledání v Hopkins v červnu 1917!

Fr. Drassal,
náčelník Okrsku Minn.

Chicago, Ill., 26. října.

V září zahájena byla opět schůze po dvouměsíčních prázdninách. Sestry osvěženy vrátily se, aby chopily se prací na našem poli sokolském i národním. Některé z nich účastnily se prací při "vinobraní", které bylo ve prospěch Čes. Národního Sdružení pořádáno a jiné opět "tagovaly" pro "Útulnu a Sirotčinec". Měly jsme též v programu letos bazar, asi tak v měsíci prosinci, ku kterému sestry naše slíbily všelijaké ruční práce darovati. Poslední schůzi pak dovědění se, že Plzeňská Odbočka pořádá ve prospěch Nár. Sdružení též podobný bazar a v obavě, aby snad neuškořily jsme dobré věci, odložily jsme jej na dobu pozdější... na neurčito. Avšak usneseno, aby ty sestry, které darovaly předměty nějaké sboru, jich odvedly do příští schůze a pak společně budou darovány Čes. Nár. Sdružení. Že opětně pak účastníme se prací při bazaru, rozumí se samo sebou, neboť zvolena již byla v minulé schůzi zastupitelka a sice sestra Anna Zárobská horlivá pracovnice pro Útulnu a Sirotčinec. Spokojíme se letos tedy pouze se sokolskou posvícenskou zábavou při které musíme hledět naší pokladnu trochu obohatit. Doposud jsme od nového roku žádnou zábavu, při které bychom byly něco vydělaly nepořádaly čili jinak řečeno, dosud jsme ještě nic nevytancovaly. Smutné věru, že každý dollar, který každoročně naši bratrské jednotě co odbor odvádíme, musí být vytancován. Hleďme tedy v příští době zavést k nám jiné

zvyky, aby nebyl pouze tanec jediný zdroj našich příjmů, jiné zábavy, při kterých bychom se též vzdělávaly. Věřím, že toto jest tvrdý oříšek, ale nezbyvá nám nic jiného, než jej rozlousknouti.

Zvolen zvláštní vzdělávací výbor, který vypracoval následující program pro příští sezonu:

PROSINEC: Význam Čes. Národního Sdružení (hudební číslo a deklamace).

LEDEN: O počátcích tělocviku (tělocvičná ukázka s hudbou).

ÚNOR: Přednáška o hudbě a zpěvu (čísla hudební a zpěvní).

BŘEZEN: Ukázky českonárodních zvyků velikonočních.

DUBEN: Probuzení národa českého (recitace a hudba).

KVĚTEN: Národní hry a písně májové.

Nebyly jsme v této věci u našeho sboru nikdy pozadu, naopak po mnoha let již odbýváme schůze zábavné, zda-li ne každý měsíc, tedy aspoň čtvrtletní, při nichž sestry naše s ochotou obdivuhodnou vždy vyplňovaly program. Proto těším se, že tuto sezonu se naše mladé Sokolice opět vyznamenají. Vždyť musím též na ně prozradit, že založily mezi sebou svůj vlastní sokolský 7 člený orchestr. Dle jejich dobré vůle a pilného cvičení, očekávám, že co nejdříve vystoupí veřejně. Provádaly se nám letos v krátkém čase za sebou 3 sestry a sice: Sestra Julie Poláková za bratra R. Drdu, sestra Helena Klausová za bratra B. Mikutu a sestra M. Čejková za obě. K. Kazdu. Poslední dvě jsou cvičitelkami tělocviku a obě slibují, že budou vyučovat dále. Je však zcela správné, voláme-li stále, že cvičitelek máme málo, že měly by jsme je mít v zásobě stále. Což může žena po provdání s určitostí znáti, že věnuje se tomu povolání nadále? Což budou-li jí volat povinnosti jiné... Myslím, že není z místa, poukázat-li na článek v předminulém čísle "Sokola" uveřejněný "O připravenosti". Vyhledej si jej sestry, která si jej nečetla a čti znovu a znovu a přemýšlej a dle rady v něm obsažené pak jedné a možná, že přijde doba, že budeš pisateli článku toho někdy vděčnou.

Spojení Sokolstva jest tedy již skoro jisté a touha naše dlouholetá uskutečněna.

Tu řeknem sobě: Proč nemohly býti překážky, které nyní se nám zdají býti tak malichernými odstraněny dříve? Proč nyní se nám zdají býti tak malými, vždyť dříve hleděli jsme na ně jako na vysoko vyčnívající hory, které strní mezi dvěma jednotami a není možno překročit od jedné strany k druhé? Proč? Protože bylo třeba trochu toho sebezapření z obou stran, trochu zapomenouti toho svého "já", pro které mnohý schopný pracovník ztrácí pro nás cenu. Nyní však je vše překonáno, odstraněno, uskutečněno a tu volám všemu spojenému Sokolstvu za celý Dámský Odbor Plzeňských Sokolek hřímavě Na zdar!

Terezie A. Nováková.

Chicago, Ill., 28. října.

Cvičí se pilně. Tělocvična naše zase oživila a přihlásivší se žactvo a členstvo pilně navštěvuje cvičení a jest viděti dobrou vůli a chuť k práci v tělocvičně a hlavně k práci sokolské. Sokolové utváří již čtyři náhradové a též i četa zápasníků a četa ku cvičení boxu s vedoucími bílí. Fořtem a Mlskem se činí, také všem hrámb bude věnována větší pozornost a proto vy mladší členové Plzeňského Sokola s účastněte se práce naší v tělocvičně, která prospívá k výcviku a utužení těla a važe si výhod, kterých vám jednota vaše poskytuje. Též cvičitel br. Paul slibuje, že se přičiní o vzrůst návštěvy v tělocvičně a dokonalé vedení se stránky technické a nás bude velice těšiti, když vloží více živosti do vedení její.

Bratři veteráni, zimní sezona vaše již začíná a tudíž jest na vás, aby jste se hojně cvičení účastnili, neboť jest

pro vás zvláštní cvičení prostných i různé cvičení na nářadí vypracováno a různé hry k vašemu pobavení připraveny; nuže dostavte se do jednoho!

Návštěva cvičení Sokolek jest větší, než léta minulá a již jest viděti, že nelení. Sbor důvěrníků opatřil jim šatnu se schránkami pro cvičební obleky a doufá, že všechny zaplní a tím návštěvu tělocvičny zdvojnásobí.

Sezona plavání v naší plovárně byla ukončena našimi Sokolkami, které připravily "Beach Party" a pozvaly Sokoly a tak jsme měli část z "Campu v New Buffalo" doma, po koupání různé zákusky, o které se postaraly a nás obsloužily sestry Zárobská a Petřtylová, škoda, že nesejde se nás vždy více, ale jest viděti že mladší členové naší jednoty si podobných zábav přejí a proto jest na vás, abyste navštěvovaly schůze a přičinily se o podobné domácí zábavy, kterých vám jednota vaše nikdy neodepře.

"Camp" Plzeňského Sokola ukončen a návštěvníci neradi opouštěli útulné to místo v přírodě. Zábavní výbor však připravuje "Camp Dance" na den, 16. prosince a doufá, že všichni návštěvníci se zase sejdou a pobaví. Též i naše Sokolky pořádají, dne 29. listopadu posvícenskou zábavu.

Plzeňské Sokolky s pomocí jiných Sokolic pořádaly "Vino-braní" ve prospěch Plzeňské odbočky N. S. a výsledek byl skvělý.

Plzeňský Sokol pořádá, 15. listopadu přednášku "O Jindřichu Fugneru" na kterýž den připadá 51-letí výročí úmrtí jeho. Přednáška jest pořádána hlavně pro členstvo sokolské a obecní a to tentokrát dle plánů vzdělávacího odboru N. J. S. ve všech místních jednotách najednou. Vstup volný.

Plzeňský Sokol ztratil zase dobrého sokolského pracovníka a to bratra Rudolfa Táborského, který ve věku mladém odebral se do neznáma. Bratr Táborský narodil se v Americe, pracoval vždy pro věc národní a sokolskou co pravý Čech a Sokol. Pohřeb konal se ze síně naší na Č. Národní hřbitov, kde pozůstatky jeho uloženy. Budiž ti zem lehká a věčná památka!

F. Macák.

Portage la Prairie, Man., 29. října.

Dodržuji slovo a nyní vypíšu ten náš život vojenský, jaký jest a v řadách našich dobrovolníků zvláště. Vojna jest zde, jako bych byl v životě občanském. Není nám totiž zle. Ráno o půl sedmé se vstává, pak jest snídaně, pečený špek, fazole, oat-meal, chléb, máslo a káva, o půl deváté se jde na cvičení, což trvá do půl dvanácté, pak jest oběd: polévka, maso, dvojí příkrm, chléb, máslo a čaj a pak zase se jde do cvičení od 2 do půl páté. Večeře jako v poledne, pak se jde do města až do půl desáté je volno, přes čas však můžeme mít kdy požádáme. Každou sobotu jest taneční zábava a všechno mužstvo má přes čas až do dvanácti hodin v noci. Děvčat jest zde dosti a jako všude jinde "sukno táhne." Špatně se nemáme podle toho. Důstojníci jsou k nám moc hodní. Výplata jest dvakrát za měsíc. Dne 27. t. m. jsme si založili spolek dobrovolníků českých v Kanadě, což má za účel, že budeme mít tělocvičnu pro sebe, kde budeme dvakrát týdně cvičit a pak hodláme vystoupit veřejně ve Winnepeg, to jest 55 mil odtud. To bude asi tak na vánoce, tak aby měli Kanadáné pochopení o tom co vlastně Češi jsou a co to jest za zem ty naše Čechy. Mnoho o nás nevědí, ale jinak mají nás rádi. O toto píšu jest nás tu přes 50 a jiní se hlásí a oddíl náš bude celý český, důstojníci i šarše vůbec. Myslím, že půjdu také do poddůstojnické školy, neboť si jméno mé již napsali. Budeš-li moci poslati nám nějaké ty noviny, abychom znali jak se Vy tam máte. Pozdrav všechny naše

Tvůj

J. Bondy,

223 Batt. C. Comp. Portage la Prairie, Man. Canada.

Houston, Texas, 31. října.

Naše sokolská jednota v Houstoně stůně na úbytě. Dříve jedna z nejsilnějších jednot v jihozápadní Župě a nyní snad jedna z nejslabších. Příčina zcela pochopitelná, povážíme-li, že téměř všichni naši borei vyvábeni lákavým zvukem sireny Prosperity odcestovali na Sever a Východ. Dnes bychom boree naši jednoty na prstech jedné ruky lehce spočítali. Hnedle, abychom na naši evičební síň vyvěsili desku s nápisem: Postůj poutníče a věz, že zde kdys stávala jedna z nejsilnějších a nejslibnějších jednot v Texasu, ale vlna Prosperity odpavila většinu její nadějných hochů a ti již zbyli v spánek spravedlivý pohřbeni jsou." — Ano, připadáme si jako blaničtí rytíři, kteří čekají, až přijde čas, by se z lethargického spánku probudili. Snad přijde jakási vzpružina v podobě nových hochů, kteří by naši jednotu opět k životu přivedli. — Naši krajané jsou zde velice rozhořčeni a to je jedna z těch hlavních příčin proč naše cvičení jsou tak málo navštěvována. A dále padá na váhu, že houstonská osada je příliš mladá, kde pionýrský život, brání krajanům více se účastňovati spolkového života. Zájmy hmotné tu dosud vystupují v popředí, mimo toho povaha průmyslu v Houstoně není mladým krajanům příznivá. Mzdy jsou zde vlivem velkého počtu černochů v průmyslu zaměstnaných nižší, nežli na Východě neb na Severu a přirozeně mladší krajané se zde dlouho nezdrží, leda když se ožení. My, kteří jsme zbyli, budeme hledět jednotu udržeti až do nového osvěžujícího přílivu, který by půdu pro Sokolstvo svažil a zúrodnil.

Z dřívější činnosti Sokola v Houstoně uvedu, že též pořádal veřejné pod náčelnictvím br. Ant. Dittricha, které bylo velice zdařilé. Chystali jsme potom okrskové cvičení ve spolku s jednotami z Guy, Crosby a Galvestonu, ale odchodem členstva tento projekt odpadl. Členové jednoty se hráli tříaktovku na výroční slavnosti ve prospěch české školy. Ani na Národní Sdružení nezapomínáme, a myslím, že téměř všichni členové jednoty v Houstoně jsou členy odbočky. Slušný obnos na naši osadu byl zaslán ústředně Č. N. S. v Chicagu, kde prvním dárcem většího obnosu byl rozešlý se "Česko-slovanský vzděl. spolek v Houstoně," otec druhých spolků, který své jmění rozdělil následovně: \$115.00 Č. N. Sdružení, \$70.00 České nedělní škole v Houstoně a svou vybranou knihovnu Řádu Pokrok Houston S. P. J. S. Texas s výhradou volného použití všem krajanům v Houstoně. Naše jednota se též účastnila na přednášce předního harcovníka za neodvislost českých zemí učitele br. Beneše, která se setkala jak po stránce hmotné tak i po stránce mravní s úspěchem. Právě činíme přípravy na druhou přednášku na den 19. listopadu, kdy k nám do slunného Texasu zavítají oba pracovníci Nár. Sdružení, totiž br. Dr. Fisher a učitel Beneš, kteří budou mluvit na Českém dnu ve Waco 15. listopadu. Po odcestování br. Ant. Dittrichovi, zvolen byl jednohlasně evičitelem a náčelníkem br. Josef Hanus, dlouholetý Sokol ze staré vlasti a dobrý, vyškolený borec.

S. P. Studničný.

Minneapolis, Minn., 2. listopadu.

Uplynuly asi tři měsíce od posledního dopisu z Minneapolis v bratrském věstníku. Příčinou toho bylo, že dřívější dopisovatel se úřadu a zároveň členství vzdal. Jak sám uznávám udělal lépe s odstoupením, nežli dopisem pro jednotu, který se s cílem Sokola vůbec neshodoval, neboť v něm místo, aby měl povznést bratry a dodat jim lepší chuti k činnosti, je urazil. Neechci již znova o tom začínat, ale myslím, že oni bratři, na které bylo nejvíce naráženo, na to zapomenou a budou dál, jak činili dřív pro blaho jednoty pokračovat. Nevěřte bratři, že čím jsme byli očerněni by bylo pravdou. Kdyby bývalo tak, jak dopisovatel se o nás vyjádřil, zajisté by nás bratři st. paulští a hopkinští při

každé zábavě svou návštěvou nepoetili. Minulý měsíc, když se bratři vraceli ze sjezdu v Hopkins (pro příští slet) zastavili všichni jak z Minneapolis tak ze St. Paul na zábavě, kterou pořádaly české ženy, a zároveň s nimi přijel i bratr Poláček z La Crosse, Wis. Bavili jsme se nenuceně a při tom probírali zájmy Sokola. Bratr Poláček si také stěžoval, jakou pernou práci má se svým sborem. Těšili jsme se navzájem a dodávali si kuráže. Druhou neděli v říjnu jsme měli schůzi, jako obyčejně, při které jsme přijímali šest nových členů. Po schůzi jsme měli zábavný večírek, který jsme jak se náleží prožili, a také jsme se usnuli, že po každé schůzi budeme podobné večírky pořádat, přijďte mezi nás, přesvědčte se, nebudete litovat, a pak zajisté budete o nás soudit jinak, nežli podle minulého dopisu. Dvaadvacátého října jsme pořádali zábavu "vinobraní", při které jsme se náležitě bavili a návštěva byla hojná. Dále se bratři pro příští slet všemožně připravují.

Pracujeme usilovně, bavíme se vesele, jednáme svorně a jde to.

S bratrským Na zdar!

J. Lička.

LISTÁRNA REDAKCE.

Br. R. Veselý: Rádi bychom použili, ale muselo by se vytříbit, upravit a opravit. Ne každému vrozeno jest psátí verše a proto něco v prose bude nám vítanější. Jinak díky za dobrou vůli.

M. Č. Baltimore: Lístek jsme dostali a doufáme, že opět Jsi zdráva a co nevidět zase něco napíšeš.

S. K. N. Y.: Keloid jest nádorek, který vzniká v jizvě po ráně, či po hnisání nějakém zbylé a vychází z hlubších vrstev kůže a podkožního vaziva. Vyřiznutí málo pomáhá, rádo se vrací, ale léčení paprsky Roentgenovými, aneb sněhem CO₂ docílili jsme úspěchů mnohých.

Matka: Pití silné kávy jest rozhodně škodné i má v zá-pětí porušení trávení, bušení srdce, předráždění nervové soustavy a úbytek výkonů mysle. V případě Tvém jedná se o chron. neuralgii a tu silná káva se zakazuje.

M. A.: Na důležitost dietetickou a pedagogickou v působení tělesných cvičení na zdraví upozornil Tyrš již ve svých "Základech tělocviku." Není tedy nic nového.

I. O. P.: Nelze uveřejniti. Však ponechali jsme si na dobu příští.

Franta F. C. R.: Díky za zaslání. List na udanou adresu pošleme milerádi.

ZPRÁVA SPOL. OVIČITELE.

Prague a Abie, Neb., měsíc říjen.

Ryze česká místečka, prvé 500, druhé as 250 obyvatelů, 9 mil cestou aneb 12 mil drahou od sebe vzdálená, střídavě evičitelem byly navštěvovány, károu, vlakem za pohody, a pěšky, když sněh a bláto hluboké. Však jednotě v Praze více času věnováno, protože nově k životu přivedená. V obou místech jest pole pro vše sokolskou výborné, jenom evičitelů, jako všude po Americe, jest nedostatek. Praha by zaopatřila práci snaživému evičenci, schopnému vésti a obnosem jakýmsi by mu vypomáhala. Br. Dr. Kašpar, velmi vlivný v obci, br. Havel a br. Žabka, postarají o udržení života sokolského. Cvičenců s dorostem nejvíce 23, nejméně 10, průměrně 16. — V Abie dobrou snahou se honosí br. Špac, evičitel, br. Dočekal K. a klub "Zobáků" také o dobro jednoty se postará. Cvičení navštěvovalo až 13 evičenců. Na zdar!

J. Sedlák.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O MIMOŘÁDNÉ SCHŮZI

Výkonného Výboru N. J. S., konané v neděli odpoledne,
dne 22. října 1916.

Schůzi zahájil starosta br. Šiman za přítomnosti 19 zástupců a vysvětlil, že schůze byla svolána za příčinou pojednání o návrhu na sloučení, který pověřený výbor vypracoval, a Sokol Chicago žádá míti rozeslán jednotám k odhlasování.

Nepřítomni byli bři. Jurka, Špaček, Čapek a sestry Šístková, Štěpánková, Pertlová, Schefflová, Splavecová a Šlaurová. Z těchto omluvena sestra Štěpánková.

Br. Čermák podal zprávu na sloučení. Oznámil, že výbor N. J. S. dohodl se s výborem Župy Fugner Tyrš na hlavních bodech spojení těchto dvou těles a dle těchto vypracoval návrh na sloučení a že tento návrh byl předložen v pravidelné schůzi Sokola Chicago, který přijal tento návrh výboru za svůj, tak aby ve všem bylo vyhověno znění stanov. Zpráva výboru přijata.

Sokol Chicago zaslal dopis, v kterém oznamuje, že návrh na sloučení N. J. S. se Župou Fugner Tyrš jak vypracován společným výborem, přijal ve své pravidelné schůzi, za svůj a žádá V. V. by rozeslal jednotám k odhlasování. Br. jednatel přečetl tento návrh a po delším probrání jednotlivých článků návrhu uznáno, že není na místě, ani v moci V. V. cokoli na návrhu měniti a na návrh br. Muellera usneseno žádosti Sokola Chicago vyhověti, a ihned rozeslati návrh jednotám k odhlasování.

Br. jednatel oznámil, že všechno jest připraveno k rozeslání a přečetl dopis přiložený k návrhu nabádajícímu jednoty k co nejrychlejšímu vyřízení, tak aby spojení, pak-li se uskuteční, mohlo býti do konce úředního roku provedeno. Znění dopisu schváleno.

Usneseno návrh zaslati všem jednotám, a hlasy těch jednot, které dle stanov nejsou oprávněny k hlasování nebudou počítány.

Br. Pecivál oznámil, že na žádost br. starosty zkoumal zákonitost zamýšleného sloučení, že však nemůže podati zprávu dokud neobdrží některé dodatečné informace, týkající se inkorporace obou těles. Br. Pecivál pověřen s úředníky dohlédnouti k tomu, by při spojení pakli provedeno bude, bylo zákonu ve všem vyhověno.

A. Vlk, tajemník.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI

Výkonného Výboru N. J. S., konané dne 30. října r. 1916.

Schůzi zahájil starosta br. Šiman, za přítomnosti 19 zástupců.

Nepřítomni byli bři: Mueller, Chmatal, Kilberger, Špaček, Svoboda, Roubal, Krátký a sestry Hanzlíková a Pertlová.

Zápisy z pravidelné schůze, dne 25. září a mimořádné schůze dne 22. října, přijaty, jak byly čteny.

Čten dopis br. L. Fishera, v kterém děkuje se z členství Vzd. Odb. následkem přílišné zaměstnanosti v práci Českého Nár. Sdružení. Poděkování přijato a doplnění V. O. ponecháno po výsledku hlasování o sloučení.

T. J. S. Philadelphia zaslal II. a III. čtvrtl. zprávu a poplatky.

T. J. S. Brainard, Neb. zaslal různé zprávy, jejichž obsah vzat na vědomí.

T. J. S. Rosenberg, dopsal v záležitosti uvedení jednoty. Ponecháno br. jednatelem.

Společný evičitel br. Sedlák zaslal zprávu o svoji činnosti, a účet za služné a cestovné. Zpráva odkázána Ú. T. V. Svazovému a účet odkázán k schválení těmž tělesu.

Ú. V. Župy Pacifické zaslal resoluci, nabádající ku spojení. Obsah resoluce vzat v úvahu.

Ú. V. Župy Západní zaslal zprávu o vyšetřování v záležitosti vyloučených členů T. J. S. Žižka v Bruno, Neb., kteří protestovali, a činí V. V. doporučení v této věci. Zpráva přijata, a jednatel požádán řídit se dle tohoto doporučení.

J. Bečán, účetník T. J. S. Fort Worth, Tex. dopsal v záležitosti čtvrtletní zprávy, což ponecháno jednatelem k vyřízení.

Br. J. Kočka, člen Sokola Chicago zaslal dopis, v kterém dotazuje se ohledně záslužné listiny, o níž jednota pro něho žádala, a kterou dosud neobdržel. Br. jednatel k dopisu podal vysvětlení, dle něhož usneseno dopsati br. Kočkově, by se v této záležitosti obrátil na svoji jednotu.

T. J. S. Milwaukee, táže se dopisem, zda-li zasláný jim Památník byl půjčen aneb darován. Br. jednatel poukázán odepsati, že Památník byl darován.

Br. jednatel oznámil, že na žádost br. starosty učinil okružní cestu na Východ, jednak, aby seznal smýšlení jednot na Východě v otázce sloučení, rovněž aby seznal činnost a nedostatky různých jednot a podává zprávu z této cesty o stavu jednot a náladě pro spojení. Dále podotýká, že jelikož stanovy nedovolují na podobný účel většího obnosu bez svolení všech jednot, uvolil se br. starosta vydání s cestou spojené hraditi sám. Zpráva přijata, jednání br. starosty schváleno, jelikož uznáno, že cesta tato byla prospěšná celku, a usneseno povolit na vydání s cestou spojené částku \$50.00 jak stanovy dovolují, dále vzdáti br. starostovi dík za jeho velikomyslnost.

Br. Vlk podal měsíční zprávu z Čes. Nár. Sdružení, která byla přijata.

Br. jednatel oznámil, že copyright na knihu Tělocvik byl obstarán br. Peciválem, jenž věnoval své právnické služby bezplatně. Br. Peciválovi za jeho práci poděkováno.

Br. Jičínský podává zprávu ze Vzděl. Odboru a oznámil, že tento bude k příležitosti 51. výročí úmrtí Jindřicha Fugnera pořádati více přednášek, a vybídne všechny jednoty, by přednášky uspořádaly.

Br. jednatel oznámil, že Sokol Klatovský v Chicagu připojil se k Sokolu Chicago, že však dosud úřední oznámení nedošlo.

Usneseno rozšířiti list o čtyři stránky, a uveřejniti návrh na sloučení, jak vypracován společným výborem.

Br. jednatel požádán učiniti prohlášení v S. A. a mimo toho dopsati všem dluhujícím jednotám, že jest velmi nutno vzhledem k otázce sloučení, by všechny jednoty měly své povinnosti k N. J. S. vyrovnány, aby pakli se sloučení uskuteční, mohla vejíti N. J. S. v nové těleso co možná v nejlepší pořádku.

Zpráva jednatele za měsíc říjen zní jak následuje:

Příjem v říjnu 1916.

Younger W., Philadelphia, Pa., za Tab. evič. a Krouž. k.	2.50
Klobasa E. F., Schuyler, Neb., za Tab. evič. a Krouž. k.	2.50
Sokolky Tyrš, Omaha, Neb., příspě.	6.35
S. Svoboda, Detroit, Mich., Krouž. k.	1.50
T. J. S. Schenectady, N. Y., příspě.	21.90
Zoubek B., Cleveland, O., knihy.	2.00
T. J. S. La Crosse, Wis., příspě. Čes. Nár. Sdružení.	11.00
Sokolky Portland, Ore., příspě. a 30 knížek příspě.	2.30
Sokolky New York, příspě.	13.25
T. J. S. Fort Worth, příspě.	8.30
T. J. S. K. Havlíček Borovský, Ennis, Tex., příspě.	9.55
T. J. S. Ord, Neb., příspě.	4.50

Sokolky Cedar Rapids, Ia., přisp.	4.20
Huml J., Cleveland, O., Tab. evič.	1.25
T. J. S. Tábor Slovanské Lípy, přisp.	102.90
Sokolky Newark	4.35
Česko Amer. Sokol, Chicago, Ill., přisp.	24.60
T. J. S. Iowa City, Ia., přisp.	29.90
Nábělek J., Pittsburgh, Pa., Tab. evič. a K. k.	2.50
Pokorný J., Chicago, Krouž. K.	1.25
Kuzma J., Chicago, předpl. na S. A., Tab. evič. a K. k.	3.75
Kopecký, Omaha, Neb., K. k.	1.25
Sokolky Libuše, Crete, Neb., přisp.	3.05
Sokolky Schuyler, Neb., přisp.	1.35
T. J. S. Philadelphia, Pa., přisp.	26.60
T. J. S. Edwardsville, přisp.	4.20
T. J. S. Los Angeles, Cal., přisp.	7.50
L. Huml, Cleveland, knihy	1.16
T. J. S. Fugner Tyrš, Dutchkills, N. Y., přisp.	18.90
T. J. S. Owatonna, Minn., přisp.	14.10
T. J. S. Galveston, Tex., přisp. 2.10, Tab. evič. 1.25	3.35
Weber J., Schenectady, N. Y., Knihy, Tab. ev. a K. k.	4.50
T. J. S. Bronx, N. Y., přisp.	10.20
Plzeňský Sokol, Chicago, přisp. 123.00, do f. sj. 19.95	142.95
Kořínek Ant., San Francisco, Cal., Tab. evič.	1.25
Sokolky Little Ferry, přisp.	2.10
T. J. S. Milwaukee, přisp.	48.20
Jebavý C., za K. k.	1.25
T. J. S. Little Ferry, N. Y., přisp.	27.60
T. J. S. Rozvoj, Chicago, Ill., přisp.	18.90
T. J. S. K. Jonáš, Cicero, Ill.	84.35
T. J. S. Abie, Neb., přisp.	11.60
Forst V., Minneapolis, Minn., Tab. evič.	1.25
T. J. S. Oklahoma City, Okla., přisp.	8.40
T. J. S. Westfield, Mass., přisp.	19.80
Sokolky Libuše, So. Omaha, Neb., přisp.	2.35
T. J. S. Bohemia, přisp.	3.30
T. J. S. Oak Park, Ill.	20.85
Vacek F., Dodge, Neb., Krouž. k.	1.25
Proskočil J. K., Omaha, Neb., Krouž. k.	1.50
Sokolky Chicago, přisp.	11.30
Sokolky Tábor Slov. Lípy	14.00
Úroky	3.29
Plzeňské Sokolky, Chicago	18.30

\$797.00

Vydání za říjen.

106 Nár. Tiskárna, 7400 čís. S. A. 241.25, kolky 36.55, druhá třída 15.39	\$293.10
108 Dr. J. Rudiš-Jičínský za red. řij. S. A.	45.00
109 J. Čermák za red. Tech. Hlíd. v řij. S. A.	15.00
110 V. Růžička za 500 pošt. lístků a tisk zpát. adresy jednatele	6.50
111 The Franklin Co., za štočky účty č. 332, 140, 1130	27.29
112 The Franklin Co., za štočky pro Tech. Hlídku, účet čís. 840	5.00
113 Národní Tiskárna za tisk 1000 návrhů na spojení a dopisů V. V.	17.00
T. Vonášek, služné za třetí ¼letí \$90.00 a poštovné \$16.76	106.76
115 Národní Tiskárna za 500 knih Kroužení kuželi	400.00
116 J. Čermák, honorář za knihu Kroužení kuželi	100.00
117 J. F. Malý za 16 podob pro Tech. Hlídku do list. čísla	3.20
118 J. Šiman, cestovné jednatele na okružní cestu na Východ	50.00
119 E. Pecival, za opatření Copyrightu	1.75

Celkem \$1070.60

Příjem:

Příspěvky	\$ 733.85
Fond sjezd.	19.95
Úrok z banku	3.29
Předpl. na S. A.	1.25
Knihy	3.16
Různé	.30
Různé (Č. N. S.)	11.00
Č. A. O. S.	27.50
	\$ 800.30
Z min. měsíce	3,292.06
	4,092.36
Vydání	1,070.60
	\$3,021.76

Příjem za tři měsíce:

Srpen	\$ 629.39
Září	620.12
Říjen	800.30
	\$2,049.81
Z min. ¼letí	3,006.56
	5,056.37
Vydání	2,034.61
Zbývá na hot.	\$3,021.76

Příjem:

Na přisp.	\$1,724.10
Fond sjezd.	58.57
Úrok	10.69
Předpl.	10.75
Knihy	8.11
Půjčka	150.00
Různé	33.60
Různé	11.00
Č. A. O. S.	42.99
	\$2,049.81

Stav Č. A. O. S.

Z min. měs.	\$728.85
Příjem	27.50
	\$756.35
Vydání	524.95
Zbývá	231.40

Vydání:

Čeky 108	15.00
112	5.00
115	400.00
116	100.00
117	3.20
119	1.75
	\$524.95

Finanční stav N. J. S.

Dluhopisy	\$3000.00
Směnné pohled.	1325.45
Hotovost v pokl.	3021.76
Záloha na nár.	735.61
	\$8082.32
Fond sjezd.	\$1679.43
Fond sjezd. směn. pohl.	109.00
N. J. S.	300.00
Úrazový	404.00
Kursový	54.85

Vydání:

Tisk. Sok. Amer.	\$241.25
Doprava	51.85
Redakce	60.00
Štočky	35.49
Knihy	501.75
Služné činov.	90.00
Pošt. a dovoz	23.26
Tiskopisy	17.00
Různé	50.00
	\$1,070.60

Vydání za tři měsíce:

Srpen	\$ 463.79
Září	500.22
Říjen	1,072.60
	\$2,034.61

Vydání:

Tisk Sok. Amer.	\$ 749.88
Doprava	155.55
Redakce	180.00
Štočky	61.25
Spol. evič.	60.00
Těl. knihy	503.55
Závody a slet	13.16
Služné činov.	90.00
Poštovné a dovoz	32.72
Tiskopisy	138.50
Různé	50.00
	\$2,034.61

Fond sjezdový:

Z min. měs.	1659.48
Příjem	19.95
	\$1679.43

Fond Čes. Nár. Sdruž.:

Z min. měs.	9.10
Příjem	11.00
	\$20.10

Ústřed. Mat. Školské	6.20
Čes. Nár. Sdružení	20.10
Česko-Amer. Obec. Sok.	231.40
Různé	15.15

\$2820.13

Ad. Vlk, taj.

ZÁPIS O SCHŮZI TECHNICKÉHO ODBORU,

konané dne 10. září 1916.

Schůzi přítomni byli, bři.: Pokorný, Fr. Pecival, J. Čermák, Č. Jebavý, T. Vonásek, br. Paskovský předsedal, sestra Webrová (Baumrukova) omluvena. Zápis o minulé schůzi přijmut s opravami, že bru. Sedlákoví bylo vyminečně dovoleno jeti na Západ s usnesením, že v budoucnosti musí se řídit nařízením U. T. O. Čten dopis bra. Drassala ohledně závodů do řádu a jeho upozornění má být při opravě závodního řádu na zřetel vzato. Jednatel má mu poděkovat, a co se týče výšky skoku o tyči 4.10 pro třetí třídu má mu být podáno vysvětlení v tom smyslu, že tato povinná výška není nikterak mírnou. Čtena zpráva finanční o posledním sletu Župy Severovýchodní v Clevelandu podaná Ústř. výboru a má být otištěna v obou orgánech, zkráceně. Čten dopis téhož výboru týkající se působení bra. Sedláka v Clevelandu a vzat na vědomí. Čten účet bra. J. Hodra na \$1.80 za rytbu na štíty a poukázán k vyplacení. Sokol Paskovský zve členy U. T. O. k účasti na večírku, při kterém budou ceny vítězům od T. J. Sokol Chicago odevzdávány. Čten a poukázán k vyplacení účet bra. Paskovského za poštovné znějící na \$1.45. Br. Vonásek zděluje, že poštovné na evičitelské tabulky obnáší 21 ctů, a na rozvrhy 3 cty, a že nutno tedy připočítati poštovné k ceně jaká byla posledně stanovena, což schváleno. Jednáno o ceně knihy Cvičení kůželi a rozhodnuto prodávati ji členům po \$1.25, nečlenům za \$1.50. Po výtisku této knihy má být posláno všem sokolským časopisům, jakož i denníkům. Br. Paskovský si stěžuje, že půjčil hudebniny bru. Kotrbatému k veřejnému evičení a že ač o ně již písemně žádal nebyly mu zpět poslány. Jednatel má dopsat T. J. S. Rozvoj o vrácení hudebnin a usneseno, aby vždy byly pořízeny dva opisy a aby byly půjčovány pouze proti přiměřené záruce. V Sok. Amer. a v Děl. Sok. má být učiněn dotaz, kdo by zapůjčil U. T. O. k opsání hudebniny ze 4. sletu v Praze. Br. Čermák slibuje dáti do archivu U. T. O. všechny hudebniny, jež má z posledního sletu k evičením amer. S díky přijmuto. Br. Čermák poukazuje také na to, že by měl být zaveden stejný způsob seskakování s nářadí a měl by být předepsán v závodním řádu. Br. Paskovský zděluje, že Sokol Chicago povolil k schůzím U. T. O. knihovni místnost a že evičitel. sbor téže jednoty upustí od evičení v den schůzí U. T. O. S povděkem vzato na vědomí. Pak přecvičována prostná sestavená k závodům minnesotským, a má být doporučeno všem náčelníkům, aby sestavovali evičení jednoduchá, přístupnější celku, aby náeviku byla věnována náležitá pozornost a aby byla evičena na obě strany. Br. Paskovský zděluje, že také sestavil evičení na nářadí pro první třídu minnesotských jednot. Jednatel zděluje, že poslal k závodu D. A. S. jakož i do Nebrasky blahopřejné přípisy a též evičitelské tabulky s rozvrhy, aby závodníci si je mohli prohlédnouti a odkoupiti. Jelikož br. Sedlák nedal činovníkům o sobě slyšet ani řádkem od 21. srpna, a aniž došla odpověď na žádost posláni pořadu jeho cesty v Župě Západní řízenou na jednatele i náčelníka Župy, uloženo jednatelem důrazně znovu o to požádati. Výlohy jednatele se zásluhou evičitel. tabulek do New Yorku jakož i do Howels na předložení expressních potvrzenek a tabulek objednaných jednotlivci v obnosu \$1.92 a 98 spolu s poštovným obnášejícím

do 10. září \$5.11 celkem \$8.01, poukázány k vyplacení. Stav finanční na konci srpna byl: Zbytek z července \$814.62, příjem za tab. \$3.25, celkem \$817.87. Vydání ček 94. bru. J. Čermákovi za řízení Tech. Hlídky v srpnu \$15.00, ček 96 bru. J. Sedlákoví za službu v srpnu \$60.00, celkem \$75.00. Zbývá v pokladně \$742.87. Sepsal T. Vonásek, jedn.

ZÁPIS O SCHŮZI T. O.,

konané, dne 5. listopadu 1916.

Schůzi přítomni byli: Sestra Webrová, bři. Jebavý, Paskovský, Čermák, Pokorný a Slíva. Nepřítomni a neomluveni br. Paul a sestra Kazdova. Omluven Fr. Pecival.

Zápis o minulé schůzi čten a schválen.

Čten dopis br. Kopeckého sdělující, že 10 výtisků Tabulek evič. rozprodáno, a že T. J. S. Tyrš v Omaze bude mít veřejné evičení, k němuž se členstvo dobře připravuje, neb má 4 třídy evičenců a evičenek, pomáhá mu br. Šnajberk.

Br. Sedlák zděluje, že potkává se všude s nedostatkem evičitelů a v městech Prague, Clarkson a Crete ochotně by našli zaměstnání takovému bratru, který by byl schopen vésti evičení. Sama Župa Západní by zaměstnala stále cestujícího evičitele. Dále, že psal jednotám v Oklahomě, ale že dostal odpověď pouze od Prahy. Usneseno v S. A. upozorniti na tato zdělení.

Přednesena žádost bra. Štěpánka z Milwaukee, Wis., by mu poslán byl popis španělského tance provedeného Plzenskými Sokolkami na akademii v Sokole Chicago a když jednatel oznámil, jaké kroky v tom směru učinil, usneseno, by dopsal bru. Štěpánkovi, aby se přímo obrátil na sestru Kazdovou, ale aby zároveň poradil mu, aby požádal některou ze Sokolek, by do Milwaukee zajela a tam osobně znázornila a po případě navučila taneč onen.

Čten dopis bra. Tvrzického, jímž žádá některé technické pomůcky pro družinu dobrovolníků v Kanadě, jichž vůdcem je br. Pliska, bývalý evičitel T. J. S. Palacký v Detroit, a uložena jednatelem, aby bru. jmenovanému dopsal o určitější udaje.

Br. jedn. zděluje, že ve V. V. nebyl povolen účet bra. Sedláka za službu, protože nebyla objasněna záležitost 14-denních prázdnin, které dle U. T. O. měl v Clevelandu (kde dle zdělení župního výboru působil pouze 4 neděle, ač tam dle neděl šest, a oněch v Omaze po závodech Župy Západní. Na to jednatel podal vysvětlení, jak je nabyt z úst bra. Všečeky, že bru. Sedl. vzalo 2 neděle v Clevelandu než ku evič. běhu posluchače získal. A tu členové U. T. shodovali se ve výtce Ústředím Žup, do nichž br. Sedlák poslán byl, že nevypracovala pořad působení jeho, a poukazováno na Župu Západní, jež důrazně žádána byla o zaslání pořadu a též dnešního dne nebyl podán. Z dopisu bra. S. vysvítalo také, že chce svou činnost pro Č. A. O. S. ukončit v Kansas a tu usneseno, aby jednatel se ho otázal, zda by obnovil smlouvu, když by toho bylo potřeba.

Na to jednatel popisuje svou okružní cestu na Východ. Učinil první zastávku v Pittsburgu, kde musel vyvrátit mínění některých členů, že není vinou U. T. O. to, že br. S. k nim nezajel, což též přítomný br. Všečka dosvědčil. Proto br. Král, jenž měl dopis posuzující U. T. O. v této záležitosti již napsaný, tento zadržel. Jednota Říp měla veřejné evičení 30. září a témuž přítomní zástupci Ústředního Župního Výboru: bři. Všečka, Bernreiter a Hejduk, jakož i někteří bratři jednoty Nová Vlast, a ti pochvalně se o něm zmínili. Veřejné těšilo se i pozornosti anglických časopisů a velké návštěvě krajanů. Druhou zastávkou byl Baltimore, kde se nashodil k oslavě 10-letého trvání místní jednoty D. A. S. a zároveň měl příležitost seznámit se s br.

V. B. Tůmou, pořadatelem D. A. S. Na popud téhož promluvil k bratřím několik slov povzbuzení a pak ve schůzi jednoty Blesk vysvětlil práce spojovací. Třetí zastávkou byla Filadelfie. Zde bři. Příbramský a Abeles provedli ho tělocvičnou. O cvičení Sokolek stará se neúnavně dceruška bra. Abelesa a cvičící členové získali dobrou sílu v bru. Prostředníkovi z Racine, Wis. V New Yorku viděl bra. Štefka zabývat se četným počtem žáků a bři. Gregor a Mysliveček byli přítomni schůzi župního výboru a brali podílu na jednání v otázkách týkajících se přímo Č. A. O. S. a to jest: příspěvky na společného cvičitele pro Východ a pak hrazení vydání při závodech župních. Schůzi této byli přítomni bři: Koňas, Tůma a Šole od D. A. S. Br. Gregor zděloval, že \$150.00 by stačilo na krytí vydání, jež bude mít Župa Východní a jednatel na to odporučil, aby v tom smyslu bylo dopsáno Ú. T. O. jenž, jak již dříve zdělil, je ochoten podporovati spravedlivě vše co nese se k společné práci a upozorňoval na usnesení, jež učiněno bylo ve schůzi, již přítomen byl i br. Mysliveček u příležitosti sletu Slov. Sokola, že Ú. T. O. chce jisté procento příjmů svých na Východ dáti, aby užitek ze spojení plynoucí i zde byl pocítován. Jednatel také vysvětlil proč jednotám nebyly posílány Cvič. tab. zdarma, to jest, aby peněz za ně stržených mohlo býti věnováno na další práce vychovatelské, neb vydání \$1.25 nepocítí ani cvičitel, ani ta nejhudší jednota, ale když se sejde \$150.00 neb více je vydání s tabulkami kryto a obnos ten může být zase obrácen na vydržování cvičitele.

Usneseno, aby hudebniny ku cvičením s tennisovými pákami byly dány k opsání, když br. Čermák slíbil je propůjčiti a aby opis byl zaslán bru. Šoleovi, jenž o ně žádal a jest ochoten vydání s opsáním spojené hraditi. Br. jednatel zděloval též, že se v N. Y. snažil získat pro Sokol v San Francisku hudebniny ku cvičením Sokolek provedených o 4. sletu v Praze, ale nepodařilo se mu to. Br. náčelník oznamuje, že jednota Rozvoj potřebuje cvičitele. Připojením se Sokola Klatovského k Chicagu zbývá nějaké nářadí k odprodeji, a má o tom být učiněna zmínka v S. A.

Br. Čermák upozorňuje, že klub Slavia výhodně pronajmul ohrazené hřiště na 46. ul. a Kedzie ave. a že by jistě ochotně propůjčil neupotřebovanou část ku zařízení několika tennisových polí, jichž by mohlo být používáno Sokolkami i bratry a uvoluje se přeptati se na podmínky za jakých by místo to bylo propůjčeno.

Uloženo jednateli obstarati bronzový odznak bru. Fl. Holkoví, jenž získal třetí cenu o posledních závodech.

Usneseno vyzvatí Ústřední Výbor Župy Střední, by poznal svou povinnost.

Jednatel oznamuje finanční stav Č. A. O. S.
 Hotovost z minulého měsíce.....\$728.85
 Vydání: ček 108.....\$ 15.00
 112..... 5.00
 115..... 400.00
 116..... 100.00
 117..... 3.20
 119..... 1.75

524.95

Zbývá.\$231.40

Sepsal

Tom. Vonášek, jednatel.

Ústřední Technický Odbor rád by si opsal hudebniny ze 4. sletu v Praze. Kdo by hudebniny ty měl, nemálo by prospěl naší společné věci, když by je zapůjčil k opsání. Za správné vrácení se ručí. Kdo by je měl, laskavě je pošli jednateli: Tom. Vonášek, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Illinois.

ZPRÁVA ZE SLETU ŽUPY SEV.-VÝCHODNÍ konané 2., 3. a 4. července 1916.

Příjem:

U Sokola Čech za obědy, večeře a nápoje 2. července...\$64.35
 U Sokola Cleveland za večeře a nápoje 3. července...109.75
 V zahradě 4. července za vstupenky 260.25
 V zahradě za nápoje, jídlo, atd. 536.60
 Celkem\$970.95

Vydání:

U Sokola Čech za potřeby do kuchyně a jiné.....\$59.36
 U Sokola Cleveland za potřeby do kuchyně, za nápoje, za tisk plakátů a roznesení \$12.00..... 74.92
 Vydej v zahradě (nájem, pivo, maso, zmrzlina, ozdoby atd.) 620.02
 Celkem 754.30
 Příjem :\$970.95
 Vydání 754.30

Výtěžek\$216.65

PÍSEMNICTVÍ.

Kdykoliv se jednalo o informaci amerických a cizích kruhů vůbec o národě našem, o snahách jeho a postupu, kdykoliv bylo třeba zejména v dobách dřívějších odraziti nějaký ten útok knownothingů na přistěhovalce a Slovanů zvláště vždy bylo péro přítele našeho Tomáše Čapka, jež v rouše anglickém povědělo brzy v tom a zase onom časopise, aneb ve zvláštní knize co bylo třeba. Jako redaktor bývalého "Bohemian Voice" získal si Čapek zásluh nemalých a pokud vzájemnosti slovanské se týče napsal mnohé dílo za které mu jen vděčíme, nemluvě ani o tom co učinil i pro bratry Slováky: "Slovaks in Hungary" atd. A také v době nynější uspořádal nám studii, jež pod názvem "Bohemia under Habsburg misrule" vykonala jistě své poslání, neboť pronikla, vysvětluje mnohý důležitý bod nynějšího ohromného zápasu v Evropě vzhledem na stanovisko speciálně naše české a v zájmu samostatnosti zemí českých i slovenských. Kniha sama jest velice pěkně vypravena a bohatý její obsah měl by znáti každý z nás. Doporučujeme hlavně sokolským knihovnám, jakož i dalšímu rozšíření všude tam, kde naskytne se příležitost, jako ve veřejných knihovnách, čítárnách a p., vedle větších listů anglických pro něž zakoupiti lze. Vykonal by se tak mnoho dobrého. Cena jest poměrně nízká: jeden dollar. Vydala nakladatelská firma Fleming H. Revell Co., 158 Fifth ave. New York, N. Y., kde lze objednat přímo, aneb u Českého Lidového Knihkupectví, 400 E. 72nd St., New York, N. Y.

The Voice of Freedom. Nejzajímavější publikace o Čecho-Slovácích v poslední době. Právě vyšlo a lze dostati za 12 centů ve známkách 5. číslo Revoluční Výzvy v anglickém vydání, "The Voice of Freedom". Název tento byl navržen obě. Rathomem, vydavatelem Providence Journalu, známým velikým přítelem českých snah. Číslo toto, o 40 stranách obsahuje celou serii velezajímavých anglických článků, vybranou to essenci znamenitých politických projevů poslední i historické doby. Jsou to výroky a články prof. Masaryka, T. Čapka, Dra. J. Goričara, spisovatelů Monroe, Seton-Watsona, S. H. Churcha, a řada přeložených statí Sl. Kratochvíla. Na obálce jest kresba amerického umělce Fr. T. Chapmana, a uvnitř mapa nové Evropy po válce. Číslo toto obsahuje tolik zajímavých věcí, že by si je za 12 centů mohl opatřiti každý, kde chce svým americkým přátelům podati jasný obraz o politických snahách Čechů a

Slováků. Ročně \$1.00. České Lidové Knihkupectví, 400 E. 72nd St., New York City.

Právě vyšel Lidový Kalendář 1917. — Do redakce byl nám zaslán výtisk výše jmenovaného kalendáře, který opravdu má velmi pěknou úpravu. Obsahuje množství lidových povídek a obrázků a na 224 stranách snešeno je vše co opravdový kalendář má obsahovati. Česká Amerika byla zvyklá na kalendáře ze staré vlasti, ale tento kalendář nejen, že se těmto kalendářům vyrovná, ba on je i předčí. Při tom všem jest cena 30c i s poštovním velmi nízká, uvážíme-li dnešní drahotu papíru. Z toho jde na jevo, že vydavatelstvu se nejdná o zisk jako spíše o to, aby čtenáři kalendářů dostali plnou náhradu za importované kalendáře. Jsme přesvědčeni, že vydavatelstvu dostane se z řad našich čtenářů hojným odběrem tohoto kalendáře plného uznání. Objednávky vyřizuje vydavatelství: České Lidové Knihkupectví, 400 E. 72nd St., New York, N. Y.

Nemůže o tom býti sporu, že kalendář „Amerikán“ opatřoval rozhodně kalendářní pole mezi námi vůbec a to nejen svou pěknou úpravou, ale hlavně i uspořádáním, jež rok od roku se lepší a pokud ilustrací se týče zastíní všechny jiné kalendáře vůbec. Tištěním z Čech letos nebude a tu doporučujeme našim, aby si „Amerikána“ zaopatřili. Najdou tam i k padesátiletému jubileu Sokola obrázky našich „hochů staré gardy“ v New Yorku, ano i obrázky naší pomocné družiny do Srbska panem Frothinghamem vyslané, vedle celé řady zajímavých a poučných článků, povídek a pojednání odborných. Rozumí se, že neschází ani žert a satyra, nějaký ten povedený obrázek a co hlavního celá řada „Pamětí českých osadníků“, spolu s přehledem válečných udalostí v Evropě a mnohou radou i pokynem. Kalendář má 330 stran a mezi příspěvky tu uloženými jsou hlavně posud nikde neuverejněné práce Aloise Jandy, J. S. Zemana Vatry a Josefa Bezděky, dále moderní romány Pšenkova „Filmville“ ze zcela novou řadou ilustrací rovněž ilustrovaná válečná povídka „Láska serganta Bohuna“ od A. V. Julise, povídka „V práci a vědění jest naše spasení“ od Kulhánkové Černé, příspěvky z povolání per Bedřicha Moravece (z doby válečné ze staré vlasti) T. J. Andrlíka, pojednání „Rudá žena“ od L. W. Dongressa s množstvím vyobrazení, „Vzpomínky mého tatínka“ od Vlasty Adélky Vrázové, „Dojmy přistěhovalcovy v Australii“ od Josefa Koláře a další cenné a zábavné příspěvky. Nám zamlouvá se zvláště pěkná reprodukce obrazu titulního, to jest velikého podniku českých svobodářů útulny a sirotčince, jakž nedávno v nové úpravě odezdán byl naší veřejnosti chicagské, také obraz sjezdu se-

sterské jednoty v Clevelandě jest pěkný. Věru, že za padesát centů lepšího čtení poříditi si nelze. Proto objednejte si u vydavatele: Augusta Geringera, 541 W. 12th St., Chicago, Ill.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do T. J. S. Blesk v Baltimore, Md., uveden byl Štěpán Cmero.

— Do T. J. S. Cleveland, O., přijati byli: Otto Dobeš, Václav Dobeš, Jan Rane, Fr. Rane, Stan. Jaroš. Vystoupil Karel Kee.

— Do T. J. S. v New Yorku přijati byli: Vác. Špatenka, Jos. Příborský, Uzelač Božidar.

— Z T. J. S. Little Ferry, N. J., vyloučen byl Schel Rudolf. Odstupní listinu obdržel Jelínek Josef.

— Do T. J. S. St. Louis přijati byli: M. Mumchilovič, Vác. Kuba, Fr. Pospíšil. Vystoupil Karel Chumchal. Vyloučení: Vác. Vuch, Vác. Gelenčir.

— Do T. J. S. Minneapolis, Minn., uvedeni byli: Fr. J. Zajiček, Fr. Zajiček, T. Suknovich, Alois Boch, Jos. Němec, Jiří Drabant.

— Z T. J. S. Fort Worth, Tex., vyloučen byl pro neplacení příspěvků Arnošt Wálka. Přijat byl Lukáš Vrážel (jakou má adresu?). Přestupní listinu si vyzvedl Fr. Zimek.

— Do sboru Sokolek Libuše v Dallas, Tex., přijata byla Marie Ballasa-Decker.

— Do T. J. S. K. Jonáš v Cicero, Ill., přijati byli: Jan Purmenský, Jan Stránský, Fr. Bílek. Odstoupili: Jan Knop, Jan Sedláček, Jos. Sklenička. Vyloučení byli: Václav Kroupa, Alois Vukrič, Eduard Lokay, Karel Malecha, Otto Malecha.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu uvedeni byli: Arnošt Bartoš, Frank Paták (s přest. listinou od T. J. S. Podlipný v Detroit). Vyrovnali se a jsou nadále členy: Fencel Jaroslav, Kulíček Josef, Lesák Jos., Svoboda Henry a Svoboda Jaroslav.

— Ze sboru Sokolek Tábor Slovanské Lípy v Chicagu čestně odstoupily: Růžena Černý, Antonie Pánek, Marie Jalovec a Emilie Vytlačil. Pro neplacení poplatků vyloučeny byly: Anna Andrlé, Marie Blažek, Ida Doležal, Josefa Engel, Helen Mráz, Antonie Stajer a Ella Vlach.

— Do T. J. Sokol Chicago uvedeni byli: Václav Riedl a Josef Bizek. Vyloučení byli: Anton Hejda, Karel Všetečka, John Haizman, John Jiroušek, Anton Martinec, Josef Ruš, Josef Svoboda, Frant. Trefil. Zemřel Jakub Mareš. Odstupní listinu vyzvedli: Fabian Klíma, Frant. Veselý ml., Anton Osička, Matěj Rozhoň, J. E. Uhlíř, Václav Hurtak.

A opět jeden z nás, pomysleli jsme si, když při uzavěrci listu smutná došla zvěst', že

br. STANISLAV J. HALÍK,

bývalý Jednotář a pak člen Plzenského Sokola v době poslední po krátké nemoci vydechl na posled. Přijeli jsme téměř touže dobou do této země zaslíbené a prodávavše všechny trpké začátky poznali jsme se ve staré Jednotě, nejen v Sokolně, ale hlavně „na prknech znamenajících svět.“ Halík byl dobrá duše, český člověk, nadšený Sokol a kdys jeden z prvních písmáků našich. Práce jeho zejména z dějin Sokolstva amerického a Jednoty zvláště jsou nemalé ceny, jako bylo vše co kdy byl svědomitě, poctivě a rád na dobro věci naší konal. Bylo mu teprve let 51. Narodil se v Domažlicích i pocházel z vlastenecké rodiny osmačtyřicátníka, otce upřímného Čecha, jenž byl mu vždy vzorem ve všem konání. Zemřel dne 9. listopadu a tělo jeho zpopelněno jest v neděli na to na Národním Hřbitově v krematoriu. Čest' jeho památce a pozůstalým soustrast naše nejlubší.

ADRESÁŘ

Národní Jednoty Sokolské

ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzeňském Sokole, 18. ul. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Ave., Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne Ave., Tel. Canal 132; Tom. Vonáček, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351; Jos. Čermák, 2533 So. Central Park Ave., Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Spaček, 1817 So. 56. Court, Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4231 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Fr. Krátký, 1655 So. Ridgeway Ave.; Fr. J. Kubec, 5401 W. 25. St., Cicero, Ill.; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Telefon Rockwell 1316; V. Roubal, 2839 W. 22nd St., Telefon Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland Ave., Telefon Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Telefon Irving 405; Jos. Capek, 1339 So. Tripp Ave.; Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave., Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St.; Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento Ave., Tel. Humboldt 1300; Otilie Splavcová, 1328 W. 18th St.; Barbora Schefflová, 1436 W. 18th St., Chicago; J. Lang, 1433 — 59. Ave., Cicero, Ill.; J. Mareška, 5431 W. 23. St., Cicero, Ill.; M. Štěpánková, 2232 So. Kedzie Ave.; R. Hanzlíková, 2857 So. St. Louis Ave.; Marie Šlauflová, 4132 W. 22. St.; Rosalie Bilková, 906 So. Hermitage Ave.; Anna Pertlová, 4054 W. 21. St.

Technický Odbor: J. Paskovský, náčelník, 2451 So. Kedzie Ave.; tajemník J. Vokřál, 1735 W. 18th St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzeňském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obračejte se přímo na br. K. Krásného.

Ústřední Technický Odbor Č. A. O. S. Schůze každou první neděli dopoledne v Sokole Chicagu, 24. ul. a Kedzie Ave. T. Vonáček, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Zupa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední Výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein, 1037 Forest Ave., Bronx, New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67. St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., New York City; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Jos. Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; schůze 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; tajemník Jos. Svoboda, 22 Purvis St., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J.; schůze 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; tajemník Josef Kačírek, 189 — 22nd St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426-428 E. 163. St.

T. J. S. New York; schůze 2. a 4. pondělí, 420-424 E. 71st St.; tajemník Vác. Kozák, 389 E. 75. St.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; schůze 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; tajemník Vác. M. Younger, 3014 N. Fairhill St.

T. J. S. Westfield, Mass.; schůze 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; tajemník Fr. Třesňák, Box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; schůze 4. pátek v Sokolovně; tajemnice Bohumila Cihlář, 927 N. Washington St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku; schůze poslední čtvrtek v Sokolovně; taj. M. Kamila Wojtíšková, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59 — 2nd Ave. Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J.; schůze vždy druhou středu; tajemnice Vilemina Ulman, 31 Cortland St.

T. J. S. Little Ferry, N. J.; schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, Box 88. Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; tajemník Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J.; schůze 3. pátek; tajemnice Ant. Smietanský, Box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y.; tajemník Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y.; tajemník Karel Matoušek, 109 — 5th Ave.

Zupa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Leo Všečka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; pokladník Ant. Novotný, 11906 Forest Ave.; jednatel Franta Rebecka, 2346 E. 83. St.; náčelník Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáčelník Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland, O.; 2. podnáčelník Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland, O.; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábělek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland; schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2. hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; tajemník Lad. Huml, 5129 Doloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.; schůze 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štíbr, 3251 E. 55th St., S. E.

Těl. a Podp. Jed. Budívož, Detroit, Mich.; schůze 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník W. J. Milý, 228 Maybury Grand.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; schůze 2. středu v České Národní Síni, 49 Tillman Ave.; tajemník Ant. Skramský, 339 Lyncaste Ave., E.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O.; schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Tajemník Vác. Mužík, 2350 Lexington Ave.

T. J. S. Říp, Pittsburgh, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 100 Vinial St.; tajemník Jan Nábělek, 1531 Hatteras St., N. S., Pittsburgh, Pa.

T. J. S. Irwin, Pa.; schůze 1. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; tajemník Vác. Smeták, R. R. 3.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O.; schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; tajemník Fr. Mertl, Box 485.

Zupa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední Výbor: Starosta Jos. Halq; náměstek Václav Janda; jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník B. O. Hašek, 403 — 6th Ave., W., Cedar Rapids, Ia.; podnáčelník Franta Drassal, St. Paul, Minn. Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. Ave.

Plzeňský Sokol, Chicago; schůze 2. a 4. čtvrtek; tajemník Fr. Hartman, 5613 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill.; tajemnice Kateřina Kubišková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 S. Kedzie Ave.; tajemník Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding Ave.

Sokolky Chicago; schůze 2. pátek v měsíci; tajemnice Vlasta Procházková, 2634 So. Ridgeway Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; schůze 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; tajemník Karel Kulischek, 2534 Haddon Av.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill.; schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov Ave.; tajemník Louis F. Kára, 1115 So. Hamilton Ave.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy v Chicagu, Ill.; schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola Tábor Slovanské Lípy; tajemnice Millie E. Nováková, 1865 So. Avers Ave.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park); schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. Škole F. B. Zdrábek, 4624 N. Crawford Ave.; tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago; tajemnice Františka Bišek, 4640 N. Crawford Ave.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill.; schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. Škole, 1128 W. 18. St.; tajemník Rud. A. Sedláček, 1320 W. 18. Place.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník K. Kilberger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill.; schůze 3. středu v měsíci ve vlastní budově, 6512—14 záp. 12. ul.; tajemník F. Šindelář, 1509 Clarence Ave., Oak Park, Ill.

T. J. S. Hawthorne, Ill.; schůze 1. pátek v měsíci; tajemník Fr. Kastner, 5036 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill.; schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně; tajemník Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill.; schůze 1. a 3. středu v měsíci; tajemník Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St., Cicero, Ill.

T. J. S. St. Louis, Mo.; schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen Ave.; tajemník Josef Král, 1806 Allen Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; schůze 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis.; schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids Ia.; schůze 1. neděli v Sokolně na 3. ul. a 4. Ave.; tajemník V. Janda, 622 So. 4th St., West.

T. J. S. Edwardsville, Ill.; schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St.; tajemník Karel Slavík, Box 261.

T. J. S. Iowa City, Ia.; schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S.; tajemník Louis Vacík, 704 Jefferson St.

Sbor Sokolek Iowa City, Ia.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn.; schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; tajemník Jos. Landa, 646½ Pleasant Ave.

Z. O. Sokolek, Marshalltown, Ia.

Sokolky Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia.; schůze 1. pátek v Sokolovně; tajemnice Marie A. Hrbek, 114 So. 3rd St., West.

T. J. S. La Crosse, Wis.; schůze 3. pátek v měsíci; tajemník Frank Duda, 1516 West Ave., So.

T. J. S. Owatonna, Minn.; schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S.; tajemník Fr. W. Dušek, 204 Riverside Ave., Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn.; schůze 2. neděli v měsíci ve 2. hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington Ave. a 23. Ave.; tajemník Vojtěch Fencel, 2434 — 29th Av. So.

T. J. S. Hopkins, Minn.; schůze 1. středu v Opera Hall v 8 hod. večer; tajemník J. F. Lorenc, Box 481.

T. J. S. Montgomery, Minn.; schůze 1. neděli v měsíci v síni pp. Kozel a Janda v 1 hod. odp.; tajemník Josef Šedivý, Box 342.

T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia.; schůze 1. neděli v měsíci o 2. hod. odpol. v Sokolovně; tajemník Jos. Kadner, 702 So. 3. Av.

T. J. S. New Prague, Minn.; schůze 1. pondělí v 8 hod. večer v síni Z. Č. B. J.; tajemník Jan Ptáček, R. 2, box 112, Jordan, Minn.

Zupa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Starosta Šim. Rokásek; jednatel Jos. Mík, 2704 So. 10. St., Omaha, Neb.; pokladník Oldřich Jelen; náčelník Franta Kopecký, 4117 So. 13. St., Omaha, Neb.; podnáčelníci: Frant.

Snajberk a M. Kmentova. Další výbor: Jos. Truneček, O. Dinskova, A. Chvalovec a M. Kapeková. Schůze každé 3. pondělí. — Technický Odbor: F. Kopecký, náčelník; R. Zikmund, tajemník, 1734 So. 13. St. Schůze 1. a 3. středu.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb.; tajemník Chas. Dočekal.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; schůze 1. neděle; tajemník Vác. Blatný.

T. J. S. Crete, Neb.; schůze každou 2. neděle v měsíci; tajemník Rud. Mašin.

T. J. Sokol Omaha, Neb.; schůze každou 2. středu v Sokolovně; starosta Rud. Havelka, 2921 So. 16. St.; tajemník J. F. Prácheňský, 2326 So. 12th St., Omaha, Neb.

T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb.; tajemník Jos. Růžicka, 1703 So. 9. St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; schůze 2. pondělí; tajemník Vác. Cerník.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; schůze 2. středu v síni C. S. P. S.; tajemník Chas. Mastný.

T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb.; schůze 1. pondělí v 8 hod. večer; tajemník Tomáš Lechner, 5433 So. 20. St.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; schůze 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Ouřada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jiří z Poděbrad, Clarkson, Neb.; schůze 4. neděle ve 2 hod. odp. v místnosti Z. C. B. J.; tajemník a účetní Ant. Vodvarka.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb.; schůze 4. pondělí; tajemnice Josefina Janák, 1125 S. 60. St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb.; schůze 3. neděle; tajemnice Anna Pitha, 1910 So. 8. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; tajemník Jind. Studnička.

Sbor Sokolek Dodge—

T. J. S. Howells, Neb.; schůze 2. středu v měsíci; tajemník Josef Palas.

T. J. S. Ord, Neb.; schůze 1. středu v měsíci; tajemník F. G. L. Benda.

Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; tajemnice Emma K. Schmid.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; tajemník Franta Slavětinský.

Sbor Sokolek, Wilber, Neb.; tajemnice M. Chab.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb.; tajemnice Augusta Sedláček.

Sbor Sokolek, Clarkson, Neb.; schůze 4. neděle v měsíci ve 3 hod. odp. v síni Z. C. B. J.; tajemnice Božena Odvárková.

Sbor Sokolek, Plattsmouth, Neb.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans.; schůze 1. neděle; tajemník Jos. Jiříček, R. F. D. 2, Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.; schůze 2. a 4. neděle; tajemník Vác. Gregor.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník J. S. Vaněk, 23 W. 4th St.

T. J. S. Praha, Okla.; tajemník C. M. Sádlo, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; tajemník Josef Líbal, R. 1, Box 75.

Zupa Jižní. Sídlo v Dallas, Tex.

Ústřední výbor: Starosta František Merlík; náměstek J. Valčík; jednatel J. Pavelka, 3519 Whittaker St.; pokladník a účetní V. Kasal; náčelník F. Rendl; účetní výbor: K. Buřík a J. Valčík. Další výbor: M. Vančurova a F. Zamazalova. Schůze 3. neděle v měsíci v Sokolovně na Carl St.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex.; tajemník Frank Moučka, R. 6.

T. J. S. Žižka, Dallas, Tex.; schůze 1. neděle v Sokolovně na Carl St.; tajemník J. Pavelka, 3519 Whittaker St.

Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.; schůze 2. neděle v Sokolovně na Carl St.; tajemnice Adolfa Stránská, 2204 Gould St.

T. J. S. Houston, Tex.; tajemník F. Venci, 1401 Houston Ave.

T. J. S. Jan Amos Komenský; tajemník Jos. Zemánek, Guy, Fort Bend Co., Tex.

T. J. S. Tyrš, Waco, Tex.; tajemník Jan Faltejssek, 1919 So. 10. St.

T. J. S. Fort Worth, Tex.; schůze poslední neděle v měsíci ve Frazier Hall, 14 N. Main St.; starosta Bohumil Kuchař; tajemník Jos. Štěpánek, 2113 N. Commerce St.

T. J. S. Galveston, Tex.; tajemník Jan Beneš, 4704 — Q.

T. J. S. Granger, Tex.; tajemník J. F. Houžvička, Box 184.

Zupa Pacifická. Sídlo v San Francisco, Cal.

Schůze v Sokolovně každý měsíc. Starosta Frant. Laštovka; náčelník Luděk Jirsák; jednatel Josef Tomášovic, 663 Waller St., muž veškeré dopisy župy se týkající buďtež zasílány.

T. J. S. San Francisco, Cal.; tajemník V. Pilát, 739 Page St.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; tajemnice Ella Jelínek, 3247 Jackson St.

T. J. S. Oakland, Cal.; tajemník L. Hora, 1623 West St.

T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy Portland, Oregon; tajemník Adolf Marsa, 1424 E. 14. St.

Sbor Sokolek Čtenář. Záb. Besedy, Portland, Oregon; tajemnice J. V. Babkova, 310 E. 9. St.

T. J. S. Los Angeles (inc.); schůze 1. a 3. sobotu; tajemník Franta Sobota, 825 Crocker St.

Sbor Sokolek Los Angeles, Cal.; tajemnice Lidka Mrkvová, 356 W. 63d St.

T. J. S. Malin, Oregon; tajemník W. Zumer, Malin, Klamath Co., Oregon.

Sbor Sokolek Eliška Krásnohorská, Malin, Oregon; schůze 1. neděle o 2. hod. odpoledne; tajemnice Anna Zumer.

“SVOBODNÁ ŠKOLA” měsíčník obrázkový, vydávaný Sdružením Českých Svobodomyslných Škol v Americe pro výchovu mládeže české v duchu svobodomyslném. — Vychází 1. každého měsíce a předplácí se 50c ročně. — Adresa: “Svobodná Škola”, 1408 So. East Ave., Oak Park, Ill. **Pište si o číslo na ukázkou.**

“Velká doba rodí nejen velké muže, ale v pravém smyslu slova i velké děti.” Viz jednoaktovku srbskou

“HEJ SLOVANÉ!”

Deset knížek \$3.00 ve prospěch Č. N. S. Pište na br. jednatele V. V.

T. Vonáška, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Chráněno zákonem o čistých potravinách. Reference: Kašpar Státní Banka.

Za velkoobchodní ceny

můžete nakoupiti všeho druhu
vína, brandy, whisky neb likéry.

Riesling, Burgundy, neb
Port Wine.

1 gallon za.....	\$1.50
5 gal. soudek za.....	\$6.25
10 gal. soudek.....	\$11.25
26 gal. š sud.....	\$26.50
52 gal. sud.....	\$45.00

Sherry, Tokajské neb
Hořké Víno.

1 gal.	\$1.75
5 gal. soudek.....	\$8.00
10 gal. soudek.....	\$13.50
26 gal. š sud.....	\$29.00
52 gal. sud.....	\$48.00

Whisky-Brandy, Gin neb Rum za následující ceny:
1 gal. za \$2.00, za \$2.50, za \$3.00, za \$3.50, neb za \$4.00.

Likéry: Kmínka-Mandlová, Oranžová, Višňová, bílý neb
červený Punc.

6 láhví za.....	\$2.75	3 gal. za.....	\$6.50
12 láhví za.....	\$5.00	4 gal. za.....	\$8.25
1 gal. za.....	\$2.25	5 gal. za.....	\$10.25
2 gal. za.....	\$4.25	6 gal. za.....	\$12.00

Kapucínka, žaludeční hořká, nebo Double Kmínka, 1 gal. za \$3.00,
2 gal. za \$5.75, 3 gal. za \$8.50, 4 galony za \$11.00.

Vyberte si Váš oblíbený nápoj, zašlete potřebný obnos, aneb nenalezl-li jste co si přejete v této oznámce, popíste si pro cenník, kde naleznete veškeré zboží.

Veškeré zásluky a dopisy adresujte na adresu:

JOS. BERNARD, Dept. L.

1903 Blue Island Ave.,

CHICAGO, ILL.